

รายงานฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

Monitoring , Evaluating and Furthering the Commercial Usage of
Tourism and Hospitality Industry Research Projects in 2015

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.อุษา ปักกิ่งส์และคณะ

สิงหาคม 2560

สัญญาเลขที่ RDG 5850086

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แผนงาน

การติดตามและประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์

โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

คณะวิจัย

สังกัด

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อุษา ปีกิ้นส์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ ศิริวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. อาจารย์ ฉัตรฉวี คงดี	มหาวิทยาลัยเนชั่น

สนับสนุนโดยสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช. สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

คณะวิจัยขอขอบพระคุณ สกว. ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย และผู้อำนวยการแผนงานวิจัยในปี 2558 รวมทั้งนักวิจัยทุกท่านที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการวิจัยจนกระทั่งแผนงานวิจัยการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์พร้อมกันนี้ คณะวิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคลากรของ สปว. สกว. ที่ให้การสนับสนุนข้อมูลรวมถึงการอำนวยความสะดวกต่างๆ แผนงานวิจัยนี้ ไม่อาจสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย คณะวิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

รองศาสตราจารย์ ดร.อุษา บิ๊กกินส์

รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ ศิริวรรณ

อาจารย์ ฉัตรฉวี คงดี

คณะวิจัยแผนงานวิจัยการติดตามประเมินผลและ

การผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

บทสรุปผู้บริหาร

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของโครงการ

นับตั้งแต่เศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2552 การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ก่อให้เกิดการจ้างงานกว้างขวางหลายอาชีพ สร้างรายได้กระจายสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นทั่วประเทศ ทั้งยังสามารถนำเงินตราเข้าสู่ประเทศในแต่ละปีนับล้านล้านบาท โดยในปี 2557 มีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประมาณ 1.15 ล้านล้านบาท ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยประกาศให้เป็น “ปีแห่งการท่องเที่ยววิถีไทย” และส่งเสริมตลาดภายใต้แคมเปญ “Discover Thainess” มุ่งสื่อสารภาพลักษณ์ที่สามารถเสริมความเข้มแข็งให้แบรนด์ประเทศไทย ด้วยการนำเสนอความสุขแบบไทยๆ เป็นจุดแข็งที่แตกต่างจากชาติอื่นๆ ประกอบกับข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community ; AEC) ซึ่งจะมีผลอย่างเป็นทางการ ในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ก่อให้เกิดการขยายและการบูรณาการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน ย่อมส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ดังนั้นไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และเตรียมความพร้อมเพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และแก้ปัญหาตระหนักดีถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตอันใกล้ ทั้ง วช.ร่วมกับ สกว. จึงจัดสรรงบประมาณให้นักวิจัยศึกษา ค้นคว้าและหาคำตอบด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และสนับสนุนต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาทั้งการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อรองรับ AEC การพัฒนาทุนมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ควรประกอบด้วยกลไก 3 ประการ ได้แก่ (1) การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ (user) หรือผู้นำผลผลิตงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการประสบหรือสามารถนำผลผลิตงานวิจัยไปใช้พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (2) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนสามารถดำเนินการวิจัยได้บรรลุเป้าหมายตามกำหนดและได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง (3) การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

การพัฒนาโจทย์วิจัยที่ผ่านมา ปี 2555 วช. ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) จัดประชุมสัมมนานักวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใน 3 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยได้โจทย์วิจัยจากท้องถิ่นสำหรับการวิจัยปี 2556 ส่วนปี 2556 คณะติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยฯ จัดประชุมสัมมนาในพื้นที่วิจัยทุกแผนงาน ได้โจทย์วิจัยจากความต้องการผู้ใช้ประโยชน์จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กล่าวได้ว่า โจทย์วิจัยจากท้องถิ่นมีคุณค่าสำหรับการวิจัย สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่

ท้องถิ่นต้องการ และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวและบริการที่ท้องถิ่นประสบ โจทย์วิจัยจึงควรเริ่มต้นพัฒนาหรือกำหนดจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

การติดตามประเมินผล วิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 พบว่า (1) โครงการวิจัยหลายโครงการควรศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้ได้องค์ความรู้และคำตอบที่ชัดเจน กลุ่มโครงการเหล่านี้จึงเป็นโครงการมุ่งเป้าสำหรับการสนับสนุนงบประมาณปีต่อไป (2) ผลผลิตงานวิจัยบางโครงการ สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ (3) นักวิจัยบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการศาสตร์ทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ปี 2556 สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ร่วมกับคณะติดตามและประเมินผล จึงปรับระบบการบริหารจัดการติดตามและประเมินผล 3 ประการดังนี้

1) สำนักประสานงานฯ ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดการฝึกอบรมนักวิจัย เพื่อเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ผลการฝึกอบรมพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเพิ่มความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะการวิจัยทางการท่องเที่ยวได้ในระดับมาก (อมรรัตน์ ภิญโญนต์พงษ์ และหฤทัย ภัทรดิลก 2556)

2) คณะติดตามและประเมินผลปรับระบบการติดตามและประเมินผลแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ติดตามและประเมินผลจากการประชุมนำเสนอผลงานเมื่อโครงการวิจัยดำเนินแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้าและจากการนำเสนอ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหา ขั้นตอนที่ 2 ติดตามงานวิจัยภาคสนาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสานงานสำนักประสานงานฯ คณะติดตามและนักวิจัย สัมมนาแบบมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่วิจัย พร้อมทั้งศึกษางานในพื้นที่วิจัย ผลการติดตามพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิสามารถตรวจสอบการวิจัย ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาให้นักวิจัยได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับสภาพพื้นที่วิจัยและการดำเนินงานวิจัย ทั้งได้ประเด็นวิจัยที่ชัดเจนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในท้องถิ่น กล่าวได้ว่าเป็นระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ นักวิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สัมฤทธิ์ผล อย่างไรก็ตามการติดตามภาคสนามต้องใช้บุคลากร เวลาและงบประมาณจำนวนมากในการดำเนินการ

3) ผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ 3 โครงการ โดยภาคเอกชนนำเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนมุสลิมทุ่งหญ้าเพ็ก เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และเส้นทางท่องเที่ยวเมืองเก่าสงขลา สตูล ปัตตานี แสดงและจำหน่ายในงาน ITB Berlin 2014 ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) นำเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนชาวดอย 3 ชนเผ่า ใน 3 ตำบลของอำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ แสดงนิทรรศการ กล่าวได้ว่าผลผลิตงานวิจัยปี 2555 และ ปี 2556 สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ ปี 2555 ต่อเนื่องปี 2556 นำสู่แนวคิดการติดตาม ประเมินผลและผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ในปี 2557 นั้นได้แบ่งดำเนินงานเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 : แผนงานดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนปี 2555 ปี 2556 และปี 2557 ในเชิงงบประมาณ เชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์และกรอบการวิจัย เพื่อการจัดสรรงบประมาณการวิจัยในปีต่อไป ส่วนที่ 2 : โครงการย่อย 1 ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 พร้อมทั้งศึกษาหาแนวทางจัดตั้งศูนย์ประสานงานโครงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการประจำภูมิภาค โดยศูนย์ประสานงานฯ

ประจำภูมิภาค ซึ่งใกล้ชิดกับพื้นที่วิจัย ชุมชน ท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะสามารถพัฒนาโจทย์วิจัยที่สนองความต้องการของผู้ใช้ในท้องถิ่นได้ดี สามารถประสานงานการวิจัยกับนักวิจัยในภูมิภาค ลดขั้นตอนงบประมาณและเวลาการประสานงานกับสำนักประสานงานฯ ในส่วนกลาง สามารถติดตามประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยให้สัมฤทธิ์ผล รวมถึงสามารถช่วยผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้รวดเร็ว และทันสถานการณ์ ส่วนที่ 3: โครงการย่อย 2 ผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลักดันผลผลิตโครงการวิจัยที่ได้ เส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีศักยภาพ สามารถนำสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และนำเสนอหรือจำหน่ายในงาน World Tourism Market, London : WTM หรือในงาน International Tourism Borse Berlin 2015 : ITB 2015 เป็นต้น

แผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 นี้ มุ่งเน้นที่การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ติดตามและประเมินผลรวมทั้งผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558 ทั้งด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางท่องเที่ยว โดยทำงานร่วมกันทั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว นักวิจัย และผู้นำชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งผลิตชุดสื่อความหมาย (เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของข้อมูล) ในพื้นที่ท่องเที่ยวศักยภาพ อาทิ e-book, AR-CODE, สื่อประชาสัมพันธ์ หรืออื่นๆ ตามความเหมาะสม และทำการเผยแพร่ผลงานวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ใน ITB ASIA 2015 จากนั้นทางแผนงานจะได้ทำการสังเคราะห์องค์ความรู้จากการติดตาม และผลักดันการใช้ประโยชน์ตั้งแต่ปี 2555- 2557 มาพัฒนาโมเดลการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยเลือกโครงการวิจัยที่มีศักยภาพมาเป็นต้นแบบ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานที่สนับสนุนทุนวิจัยได้มีแนวทางในการจัดสรรทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงาน

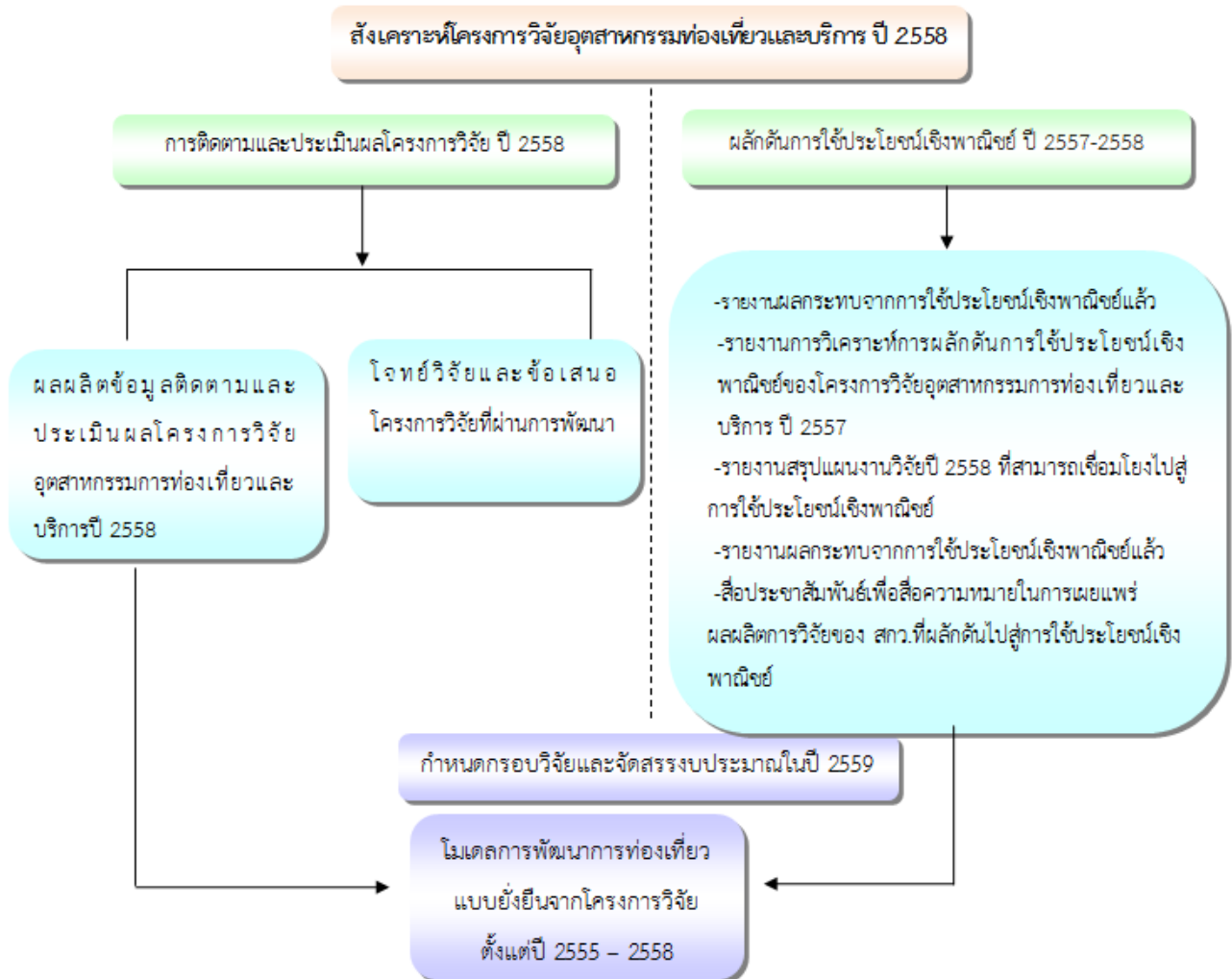
1. เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
2. เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
3. เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557- 2558
4. เพื่อเสนอโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการติดตามประเมินและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยตั้งแต่ปี 2555 – 2558

1.3 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

เป็นการศึกษาทบทวนเอกสารวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนเป็นแผนภาพเชื่อมโยง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัย ประโยชน์ของการประเมินกรอบความคิดในการวิจัย ได้แก่

1. ช่วยชี้ให้เห็นทิศทางของการวิจัยและประเภทของตัวแปรต้นตัวแปรตาม
2. ช่วยชี้ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม
3. บอกแนวทางในการออกแบบการวิจัย
4. บอกแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย

5. บอกแนวทางการเลือกใช้เครื่องมือในการวิจัย
6. บอกแนวทางการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. บอกกรอบการแปรผลและอภิปรายผลการวิจัย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

คณะวิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 และงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2555-2557

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558 การวิเคราะห์จัดกลุ่มข้อมูลจำแนกตามพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด เครื่องมือที่ใช้ผลผลิตการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อมูล การประเมินผลโครงการวิจัย การประชุมและสังเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลจากแผนงานและโครงการวิจัยการเก็บข้อมูลในพื้นที่ จัดเวทีประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การลงพื้นที่ติดตามโครงการวิจัย และผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ สัมภาษณ์เจาะลึกผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีระยะเวลาการทำวิจัยตั้งแต่เดือน มีนาคม 2558 – เมษายน 2559 รวมระยะเวลา 1 ปี

2. สรุปผลการดำเนินงาน

แผนงานวิจัย “การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558” มีวัตถุประสงค์หลักดังต่อไปนี้คือ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 จากการสังเคราะห์โครงการวิจัย พบว่าแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 22 แผนงาน 56 โครงการย่อยโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม 2558- ปัจจุบัน สำหรับผลผลิตของแผนงานวิจัยสามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มดังนี้คือกลุ่มที่ 1 คือพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เน้นการศึกษาศักยภาพของธุรกิจท่องเที่ยว การเพิ่มมูลค่า และการส่งเสริมการตลาด กลุ่มที่ 2 คือพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวทั้งเครือข่ายความร่วมมือวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างต้นแบบเครือข่ายเรียนรู้การท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มที่ 3 คือพัฒนามาตรฐานและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเน้นการตลาดออนไลน์การบริหารจัดการเครือข่ายชุมชน จนถึงการใช้กฎหมายเพื่อควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว กลุ่มที่ 4 คือพัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และกลุ่มที่ 5 คือกำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 พบว่าผลการสนับสนุนทุนวิจัยโดยรวมก่อให้เกิดผลเชิงบวก ในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ผลผลิตจากงานวิจัย ได้ผลผลิต 8 ด้าน ได้แก่

- 1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
- 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- 5) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 6) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- 7) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
- 8) ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยว 4 เส้นทาง

ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน 21 แผนงาน พบ 2 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมากที่สุด และ 8 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมาก

ผลการติดตามและประเมินผลร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ จาก 21 แผนงาน พบว่าร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีความโดดเด่น 9 แผนงาน โดดเด่นมาก 2 แผนงาน ส่วนประโยชน์ของงานวิจัย ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีประโยชน์มาก 13 แผนงาน และประโยชน์มากที่สุด 2 แผนงาน ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ เชิงวิชาการ มากที่สุด 15 แผนงาน บรรลุวัตถุประสงค์โดยต้องปรับปรุงมากที่สุด 16 แผนงาน และการจัดทำทศด้อยและบทสรุปผู้บริหารต้องปรับปรุง 21 แผนงาน

ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย หัวหน้าโครงการที่เสนอขอรับทุน ปี 2558 ที่เป็นโครงการเดี่ยวจำนวน 24 คน

การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรมหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน ผู้เข้าอบรมมีความรู้การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวระดับมากที่สุดร้อยละ 33.33 ความคุ้มค่าด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.33 ด้านเวลามากที่สุดร้อยละ 26.67

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557- 2558พบว่าบริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) และบริษัท Village Way ประเทศไทย นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษจำนวน 1 แผนงานบริษัท รอยัลซิลส์ฮอติเคย์ จำกัด นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวในโปรแกรมท่องเที่ยวของบริษัทและในรูปแบบการนำกิจกรรมและเส้นทางท่องเที่ยวไปประชาสัมพันธ์ และขายในงานมหกรรมการท่องเที่ยวนานาชาติ ITB Berlin 2016 (International Tourism Borse) จำนวน 2 แผนงานบริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษในงาน WTM London 2016 (World Tourism Market) จำนวน 4 แผนงาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อเสนอโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการติดตามประเมินและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยตั้งแต่ปี 2555 – 2558พบว่าโมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัยประกอบด้วยทีมวิจัยวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชน ทีมวิจัยทำงานร่วมกับเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและในระดับจังหวัด ทีมวิจัยกับผู้ประกอบการร่วมกันกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวโดยทีมวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ จากสกว. ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชนเผยแพร่เส้นทางท่องเที่ยวผ่านสื่อมวลชนและงานนิทรรศการต่างๆ ผู้ประกอบการพานักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในชุมชน และนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเองจากชาวประชาสัมพันธ์

3. ข้อเสนอแนะจากโครงการวิจัย

1. แผนงานวิจัยในปี 2558 เน้นเรื่องการพัฒนาศักยภาพ เครือข่าย การบริหารจัดการ ต้นแบบ และกลยุทธ์ด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และเพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในปีถัดไปควรให้ความสำคัญเรื่องเครือข่ายการทำงานด้านการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมไทย

2. การเตรียมความพร้อมสำหรับ ปี 2559 โดยพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้ใช้ และนักวิจัย สมควรยึดถือปฏิบัติต่อไป

3. การบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของ สกว. จัดเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยที่ควรขยายผลสู่หน่วยทุนต่างๆ

4. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการสำหรับนักวิจัยที่สนใจขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกว. และการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรม เป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มนักวิจัยคุณภาพสูงให้กับประเทศ

5. ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการ รวมถึงการอบรมเพิ่มศักยภาพนักวิจัย ได้แผนงานตามกรอบวิจัยที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับบริบทการท่องเที่ยวและบริการ จำนวน 23 แผนงาน และ 1 แผนงาน ได้ชื่อโครงการย่อยรวม 5 โครงการ ดังนั้น สปว.สกว. สามารถนำแผนงานทั้งหมดพัฒนาร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัย สำหรับการสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการต่อไป

6. การศึกษาศักยภาพการรองรับนักท่องเที่ยวและการพัฒนาเครือข่ายชุมชนตามเส้นทางท่องเที่ยวที่ได้รับการผลักดัน ถือว่ามีส่วนสำคัญมากที่แผนงานวิจัยควรให้ความสำคัญเพื่อให้คนในชุมชนมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับธุรกิจท่องเที่ยวที่กำลังจะเกิดขึ้นและความพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทคัดย่อ

- ชื่อโครงการวิจัย** การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558
Monitoring , Evaluating and Furthering the Commercial Usage of Tourism and Hospitality Industry Research Project in 2015
- ผู้วิจัย** (1) รองศาสตราจารย์ ดร.อุษา บิ๊กกินส์ (Assoc.Prof.Dr.Ousa Biggins)
(1) รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ ศิริวรรณ(Assoc.Prof. Tassanee Siriwan)
(2) อาจารย์ฉัตรฉวี คงดี (Instructor Chatchawee Kongdee)

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการคือเพื่อสังเคราะห์แผนงานวิจัย เพื่อติดตามและประเมินผล เพื่อผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของงานวิจัยท่องเที่ยวและบริการและเพื่อพัฒนาโมเดลการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 20 แผนงาน 53 โครงการย่อยโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม 2558– ปัจจุบัน

ผลผลิตของแผนงานวิจัยสามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มดังนี้คือกลุ่มที่ 1 คือพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เน้นการศึกษาศักยภาพของธุรกิจท่องเที่ยว การเพิ่มมูลค่า และการส่งเสริมการตลาด กลุ่มที่ 2 คือพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวทั้งเครือข่ายความร่วมมือวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างต้นแบบเครือข่ายเรียนรู้การท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มที่ 3 คือพัฒนามาตรฐานและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเน้นการตลาดออนไลน์การบริหารจัดการเครือข่ายชุมชน จนถึงการใช้กฎหมายเพื่อควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว กลุ่มที่ 4 คือพัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และกลุ่มที่ 5 คือกำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

ผลการติดตามและประเมินผลรายงานฉบับสมบูรณ์จาก 21 แผนงาน พบว่ารายงานฉบับสมบูรณ์ มีความโดดเด่น 9 แผนงาน โดดเด่นมาก 2 แผนงาน ส่วนประโยชน์ของงานวิจัย รายงานฉบับสมบูรณ์ มีประโยชน์มาก 13 แผนงาน และประโยชน์มากที่สุด 2 แผนงาน ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย หัวหน้าโครงการที่เสนอขอรับทุนปี 2558 ที่เป็นโครงการเดี่ยวจำนวน 24 คน การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรมหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้เข้าอบรมมีความรู้การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวระดับมากที่สุดร้อยละ 33.33 ความคุ้มค่าด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.33 ด้านเวลามากที่สุดร้อยละ 26.67

การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557- 2558บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures)และบริษัท รอยัลซิลล์ฮอเลียตี้ จำกัดสามารถขายเส้นทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลผลิตจากแผนงานวิจัยที่ประเทศอังกฤษ และประเทศสหพันธรัฐเยอรมนี

โมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การพัฒนาการท่องเที่ยวจากงานวิจัยจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายทั้งภาควิชาการ (นักวิจัย) ภาคเอกชน (ผู้ประกอบการ) ภาครัฐ (ททท. สกว.) ภาคประชาสังคม (เครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชน) โดยนักวิจัยจะมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน ซึ่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยชุมชนเป็นฐานที่สำคัญ

Abstract

Project: Monitoring , Evaluating and Furthering the Commercial Usage of
Tourism and Hospitality Industry Research Projects in 2015

Researchers: (1) Assoc.Prof.Dr.Ousa Biggins
(2) Assoc. Prof. Tassanee Siriwan
(3) Instructor Chatchawee Kongdee

This research Projects was based on four objectives which were achieved; 1) synthesizing the research plans, 2) monitoring and evaluating, 3) furthering commercial usage of tourism and hospitality research and 4) the development of a model of sustainable tourism.

In context, the 2015 Projects plans for tourism and the service industry in Thailand consisted of 22 research reports and 56 small projects. These commenced in March 2015 and are, until now, continuing. The results of project plans are divided into five categories, namely, 1) the development of knowledge and the potential of tourism focusing on the potential of tourism business, value increasing and marketing communication promotion, 2) the development of networking in tourism both cooperation with cultural tourism enterprises and building the model of learning network in community tourism, 3) the development of standards and management in tourism focusing on online marketing, community network management, law enforcement for controlling the tourism impact, 4) the development of a model for tourism for sustainable tourism development and, 5) the strategic plans for international tourism development.

Based on twenty one research plans, an analysis, through monitoring and evaluating drafts of research reports, nine are considered good and two are deemed excellent. For the use and application of the research, thirteen research plans are very useful and two research plans are the most useful. For further development of these research topics and research project proposals, a meeting was undertaken by the research participants (approximately 24) and the head of projects who proposed for the 2015 research fund.

The development of research potential with regard to training in sustainable tourism, participants gained knowledge about the direction of tourism, 33.33 the most, regarding budget worth is 13.33 the most, and time is 26.67 the most.

Toward furthering the Commercial Usage of Tourism and Hospitality Industry Research Projects between 2014 -2015, Nutty's Adventure and Royal Silk Holiday can be included in tourism marketing for the United Kingdom and Germany.

The model for sustainable tourism is based on the development of tourism research, cooperation of stakeholders, including academia (researchers), private sectors (entrepreneurs), government sectors (TAT and TRF) and civil society (community tourism networks).

The researchers play important roles in integrating the cooperation between every sector which suits with the community. The sustainable tourism will occur based on the community.

สารบัญเนื้อหา

บทที่	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(1)
บทสรุปผู้บริหาร	(2)
บทคัดย่อ	(9)
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงาน	4
1.3 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย	4
1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	10
1.6 พื้นที่วิจัย	10
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
1.8 นิยามศัพท์	11
1.9 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2 ข้อค้นพบของการวิจัย	28
ตอนที่ 1 วิเคราะห์โครงการวิจัยปี 2558 ตามข้อเสนอโครงการวิจัย	29
ตอนที่ 2 วิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ตั้งแต่ปี 2555-2558	49
ตอนที่ 3 ผลการติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี 2555-2557	128
ตอนที่ 4 พัฒนาโมเดลการพัฒนาอย่างยั่งยืนตั้งแต่ปี 2555-2558	134
ตอนที่ 5 สังเคราะห์และสรุปผลการติดตาม ประเมินผล และการผลักดันโครงการวิจัย ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	152
3 สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะ	161
3.1 สรุปภาพรวมของการวิจัย	161
3.2 ข้อเสนอแนะ	160
บรรณานุกรม	168

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2558	29
2.2 พื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2558	35
2.3 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2558	37
2.4 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2558	39
2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2558	44
2.6 ผลผลิตภาพรวมของแผนงานวิจัยปี 2558	45
2.7 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2555	49
2.8 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2555	60
2.9 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2555	63
2.10 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2555	66
2.11 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2555	72
2.12 แผนงานวิจัยปี 2555 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)	73
2.13 การนำผลงานวิจัยปี 2555 ไปใช้ประโยชน์	75
2.14 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2555	76
2.15 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2556	77
2.16 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2556	84
2.17 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2556	86
2.18 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2556	89
2.19 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2556	93
2.20 แผนงานวิจัยปี 2556 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)	94
2.21 การนำผลงานวิจัยปี 2556 ไปใช้ประโยชน์	96
2.22 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2556	97
2.23 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2557	99
2.24 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2557	107
2.25 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2557	109

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
2.26 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2557	112
2.27 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2557	119
2.28 แผนงานวิจัยปี 2557 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)	120
2.29 การนำผลงานวิจัยปี 2557 ไปใช้ประโยชน์	121
2.30 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557	122
2.31 แผนงานวิจัยปี 2558 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)	124
2.32 การนำผลงานวิจัยปี 2558 ไปใช้ประโยชน์	125
2.33 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558	126
2.34 ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555	128
2.35 ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556	130
2.36 ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557	132

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	5
1.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	8
1.3 แสดงยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 - 2559	25
2.1 พื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2558	37
2.2 พื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2555	62
2.3 พื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2556	85
2.4 พื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2557	108
2.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน	138
2.6 กระบวนการวางแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	140
2.7 โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัย	151
2.8 ต้นแบบการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของ สปว.สกว.	155

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของโครงการ

นับตั้งแต่เศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2552 การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ก่อให้เกิดการจ้างงานกว้างขวางหลายอาชีพ สร้างรายได้กระจายสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นทั่วประเทศ ทั้งยังสามารถนำเงินตราเข้าสู่ประเทศในแต่ละปีนับล้านล้านบาท โดยในปี 2557 มีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประมาณ 1.15 ล้านล้านบาท ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยประกาศให้เป็น “ปีแห่งการท่องเที่ยววิถีไทย” และส่งเสริมตลาดภายใต้แคมเปญ “Discover Thainess” มุ่งสื่อสารภาพลักษณ์ที่สามารถเสริมความเข้มแข็งให้แบรนด์ประเทศไทย ด้วยการนำเสนอความสุขแบบไทยๆ เป็นจุดแข็งที่แตกต่างจากชาติอื่นๆ ประกอบกับข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community ; AEC) ซึ่งจะมีผลอย่างเป็นทางการ ในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ก่อให้เกิดการขยายและการบูรณาการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน ย่อมส่งผลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย ดังนั้นไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และเตรียมความพร้อมเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และแก้ปัญหา ตระหนักถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคตอันใกล้ ทั้ง วช.ร่วมกับ สกว. จึงจัดสรรงบประมาณให้นักวิจัยศึกษา ค้นคว้าและหาคำตอบด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และสนับสนุนต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาทั้งการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อรองรับ AEC การพัฒนาทุนมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ควรประกอบด้วยกลไก 3 ประการ ได้แก่ (1) การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ (user) หรือผู้นำผลผลิตงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการประสบหรือสามารถนำผลผลิตงานวิจัยไปใช้พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (2) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนสามารถดำเนินการวิจัยได้บรรลุเป้าหมายตามกำหนดและได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง (3) การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

การพัฒนาโจทย์วิจัยที่ผ่านมา ปี 2555 วช. ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) จัดประชุมสมมนานักวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใน 3 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยได้โจทย์วิจัยจากท้องถิ่นสำหรับการวิจัยปี 2556 ส่วนปี 2556 คณะติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยฯ จัดประชุมสมมนาในพื้นที่วิจัยทุกแผนงาน ได้โจทย์วิจัยจากความต้องการผู้ใช้ประโยชน์จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กล่าวได้ว่า โจทย์วิจัยจากท้องถิ่นมีคุณค่าสำหรับการวิจัย สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ท้องถิ่นต้องการ และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวและบริการที่ท้องถิ่นประสบ โจทย์วิจัยจึงควรเริ่มต้นพัฒนาหรือกำหนดจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

การติดตามประเมินผล วิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 พบว่า (1) โครงการวิจัยหลายโครงการควรศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้ได้องค์ความรู้และคำตอบที่ชัดเจน กลุ่มโครงการเหล่านี้จึงเป็นโครงการมุ่งเป้าสำหรับการสนับสนุนงบประมาณปีต่อไป (2) ผลผลิตงานวิจัยบางโครงการ สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ (3) นักวิจัยบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการศาสตร์ทางการท่องเที่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ปี 2556 สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ร่วมกับคณะติดตามและประเมินผล จึงปรับระบบการบริหารจัดการติดตามและประเมินผล 3 ประการดังนี้

1) สำนักประสานงานฯ ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดการฝึกอบรมนักวิจัย เพื่อเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ผลการฝึกอบรมพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเพิ่มความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะการวิจัยทางการท่องเที่ยวได้ในระดับมาก (อมรรัตน์ ภิญโญนต์พงษ์ และหฤษฎ์ ภัทรดิลก 2556)

2) คณะติดตามและประเมินผลปรับระบบการติดตามและประเมินผลแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ติดตามและประเมินผลจากการประชุมนำเสนอผลงานเมื่อโครงการวิจัยดำเนินแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้าและจากการนำเสนอ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหา ขั้นตอนที่ 2 ติดตามงานวิจัยภาคสนาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสานงานสำนักประสานงานฯ คณะติดตามและนักวิจัย สมมนาแบบมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่วิจัย พร้อมทั้งศึกษางานในพื้นที่วิจัย ผลการติดตามพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิสามารถตรวจสอบการวิจัย ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาให้นักวิจัยได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับสภาพพื้นที่วิจัยและการดำเนินงานวิจัย ทั้งได้ประเด็นวิจัยที่ชัดเจนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในท้องถิ่น กล่าวได้ว่าเป็นระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ นักวิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สัมฤทธิ์ผล อย่างไรก็ตามการติดตามภาคสนามต้องใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมากในการดำเนินการ

3) ผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ 3 โครงการ โดยภาคเอกชนนำเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนมุสลิมทุ่งหิ่เพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และเส้นทางท่องเที่ยวเมืองเก่าสงขลา สตูล ปัตตานี

แสดงและจำหน่ายในงาน ITB Berlin 2014 ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) นำเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนชาวดอย 3 ชนเผ่า ใน 3 ตำบลของอำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ แสดงนิทรรศการ กล่าวได้ว่าผลผลิตงานวิจัยปี 2555 และ ปี 2556 สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ ปี 2555 ต่อเนื่องปี 2556 นำสู่แนวทางการติดตาม ประเมินผลและผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ในปี 2557 นั้นได้แบ่งดำเนินงานเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 : แผนงานดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนปี 2555 ปี 2556 และปี 2557 ในเชิงงบประมาณ เชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์และกรอบการวิจัย เพื่อการจัดสรรงบประมาณการวิจัยในปีต่อไป ส่วนที่ 2 : โครงการย่อย 1 ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 พร้อมทั้งศึกษาหาแนวทางจัดตั้งศูนย์ประสานงานโครงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการประจำภูมิภาค โดยศูนย์ประสานงานฯ ประจำภูมิภาค ซึ่งใกล้ชิดกับพื้นที่วิจัย ชุมชน ท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะสามารถพัฒนาโจทย์วิจัยที่สนองความต้องการของผู้ใช้ในท้องถิ่นได้ดี สามารถประสานงานการวิจัยกับนักวิจัยในภูมิภาค ลดขั้นตอนงบประมาณและเวลาการประสานงานกับสำนักประสานงานฯ ในส่วนกลาง สามารถติดตามประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยให้สัมฤทธิ์ผล รวมถึงสามารถช่วยผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้รวดเร็ว และทันสถานการณ์ ส่วนที่ 3: โครงการย่อย 2 ผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลักดันผลผลิตโครงการวิจัยที่ได้ เส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีศักยภาพ สามารถนำสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และนำแสดงหรือจำหน่ายในงาน World Tourism Market, London : WTM หรือในงาน International Tourism Borse Berlin 2015 : ITB 2015 เป็นต้น

แผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี2558นี้ มุ่งเน้นที่การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ติดตามและประเมินผลรวมทั้งผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558 ทั้งด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางท่องเที่ยว โดยทำงานร่วมกันทั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว นักวิจัย และผู้นำชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งผลิตชุดสื่อความหมาย (เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของข้อมูล) ในพื้นที่ท่องเที่ยวศักยภาพ อาทิ e-book, AR-CODE, สื่อประชาสัมพันธ์ หรืออื่นๆ ตามความเหมาะสม และทำการเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ใน ITB ASIA 2015 จากนั้นทางแผนงานจะได้ทำการสังเคราะห์องค์ความรู้จากการติดตาม และผลักดันการใช้ประโยชน์ตั้งแต่ปี 2555- 2557 มาพัฒนาโมเดลการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยเลือกโครงการวิจัยที่มีศักยภาพมาเป็นต้นแบบ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานที่สนับสนุนทุนวิจัยได้มีแนวทางในการจัดสรรทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงาน

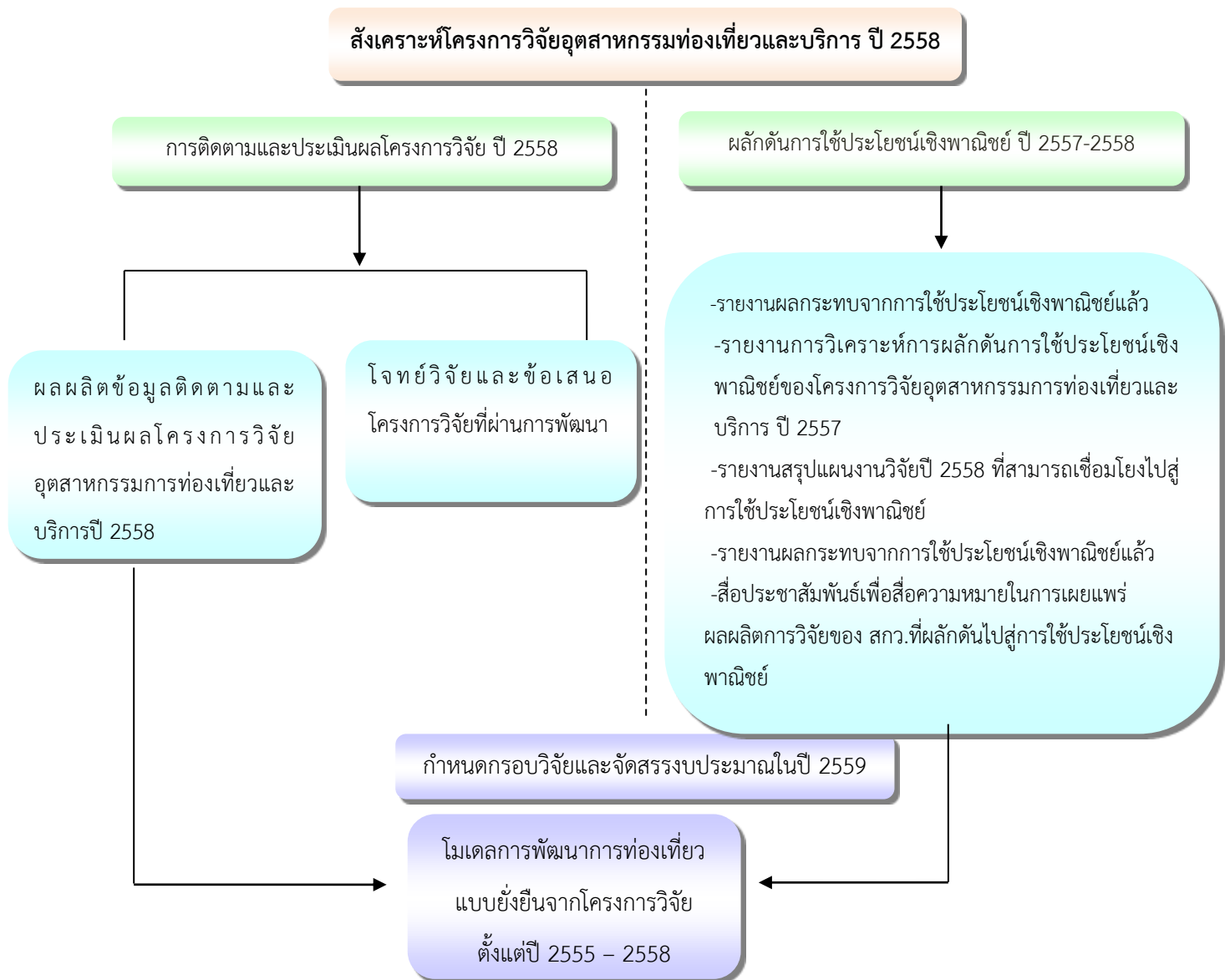
1. เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
2. เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
3. เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557- 2558
4. เพื่อเสนอโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการติดตามประเมินและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยตั้งแต่ปี 2555 – 2558

1.3 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

เป็นการศึกษาทบทวนเอกสารวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนเป็นแผนภาพเชื่อมโยง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัย ประโยชน์ของการประเมินกรอบความคิดในการวิจัย ได้แก่

1. ช่วยชี้ให้เห็นทิศทางของการวิจัยและประเภทของตัวแปรต้นตัวแปรตาม
2. ช่วยชี้ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม
3. บอกแนวทางในการออกแบบการวิจัย
4. บอกแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย
5. บอกแนวทางการเลือกใช้เครื่องมือในการวิจัย
6. บอกแนวทางการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. บอกกรอบการแปรผลและอภิปรายผลการวิจัย

กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.4.1 รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการวิจัยว่าได้ดำเนินการสอดคล้องภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริง

เพียงใด ได้ผลเป็นอย่างไร เพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไปได้ โดยต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน(Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินให้เกิดความชัดเจนเป็นระบบมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ

1.4.2 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะวิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 และงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555-2557 โดยกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ครอบคลุมตามกิจกรรมการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 เป็นการวิจัยที่ใช้กระบวนการวิเคราะห์เอกสาร โดยเอกสารหลักที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อเสนอโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558
- 1.2 ผลการติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
- 1.3 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
- 1.4 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)
- 1.5 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559)
- 1.6 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ

2. การติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดประกอบด้วย

2.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย และหัวหน้าโครงการย่อยในงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2558 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) แต่งตั้ง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินแผนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนปี 2558

3. การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- 3.1 งานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557-2558 ได้นำมาคัดเลือกเพื่อผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- 3.2 การคัดเลือกผลการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยคัดเลือกจากแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

4. โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

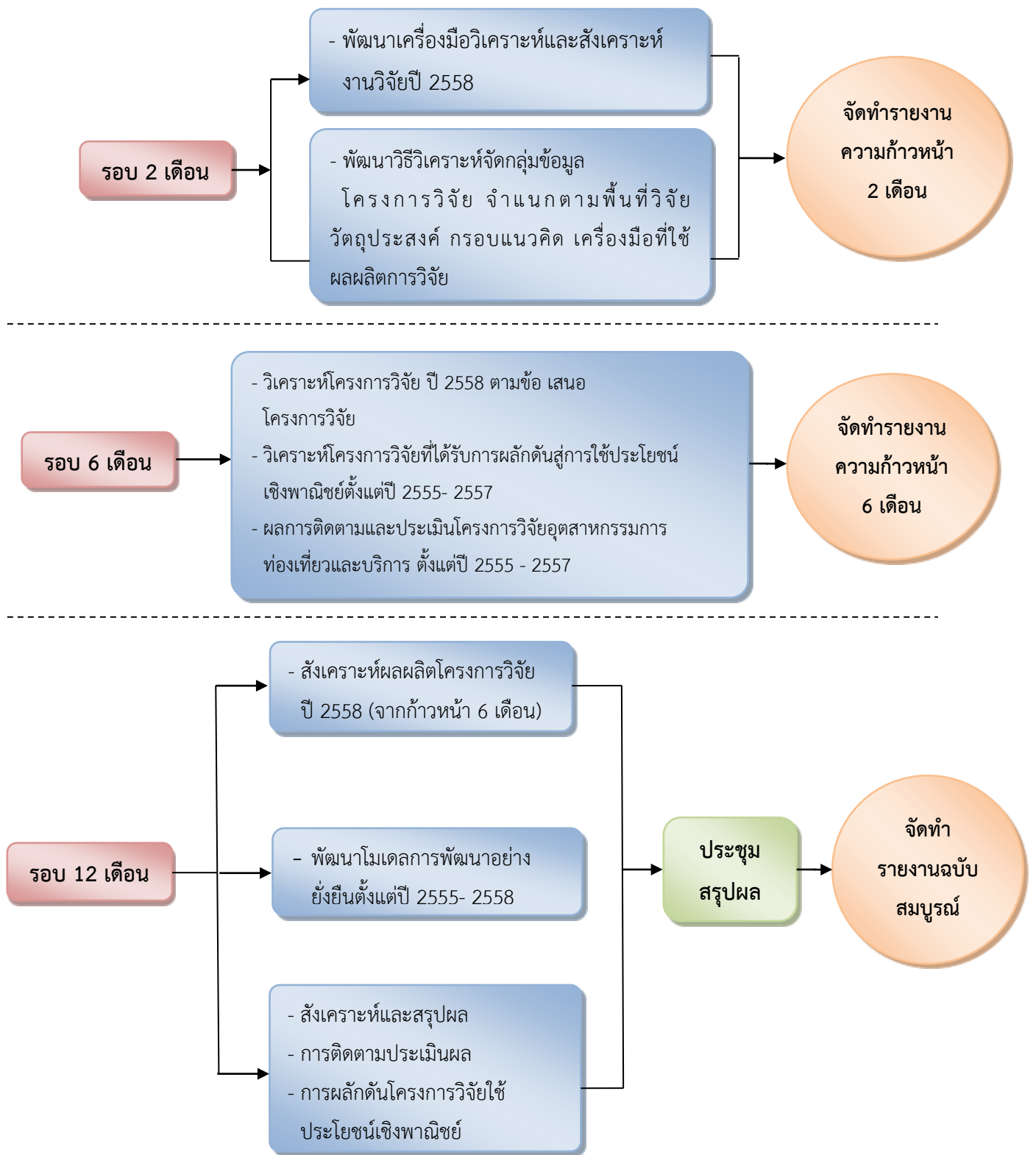
- 4.1 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ตั้งแต่ปี 2555- 2558

- 4.2 ผลการติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี
ตั้งแต่ปี 2555 – 2558
- 4.3 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
- 4.4 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)
- 4.5 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ

1.4.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยดำเนินการตามระยะเวลาแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ การดำเนินการระยะ 2 เดือน
ระยะ 6 เดือน และระยะ 12 เดือน ดังแสดงในภาพที่ 2

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยของแผนงานดังแสดงในภาพที่ 2 อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. การดำเนินงานระยะ 2 เดือน

ระยะเวลา 2 เดือนแรกดำเนินการดังนี้

- 1) พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยปี 2558
- 2) วิเคราะห์จัดกลุ่มข้อมูลโครงการวิจัย จำแนกตามพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด เครื่องมือที่ใช้ ผลผลิตการวิจัยปี 2558
- 3) จัดทำรายงานความก้าวหน้า 2 เดือน

2. การดำเนินการระยะ 6 เดือน

ระยะเวลา 4 เดือนต่อมาดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ผลผลิตโครงการวิจัย ปี 2558ตามข้อเสนอโครงการวิจัย
- 2) จัดวิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ตั้งแต่ปี 2555-2557และวิเคราะห์ผลการติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี ตั้งแต่ปี 2555 – 2557
- 3) จัดทำรายงานความก้าวหน้า 6 เดือน

3. การดำเนินการระยะ 12 เดือน

ระยะเวลา 6 เดือนหลัง ดำเนินการดังนี้

- 1) สังเคราะห์โครงการวิจัยฯ ปี 2558
- 2) พัฒนาโมเดลการพัฒนาอย่างยั่งยืนตั้งแต่ปี 2555- 2558
- 3) สรุปผลการติดตามประเมินผลโครงการวิจัยปี 2558
- 4) สรุปผลการผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- 5) ประชุมสรุปผล
- 6) จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

1.4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

1. แบบวิเคราะห์เชิงปริมาณ สำหรับตรวจสอบผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปีพ.ศ. 2558

2. แบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (close-ended question) และคำถามปลายเปิด (open-ended question) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงคุณภาพผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2558

3. เครื่องมือติดตามและประเมินผลปี 2558 ร่วมกับโครงการย่อย 1

4. เครื่องมือการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ร่วมกับโครงการย่อย 2

1.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฯลฯ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยพิจารณาจากพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด เครื่องมือที่ใช้ ผลผลิตการวิจัย

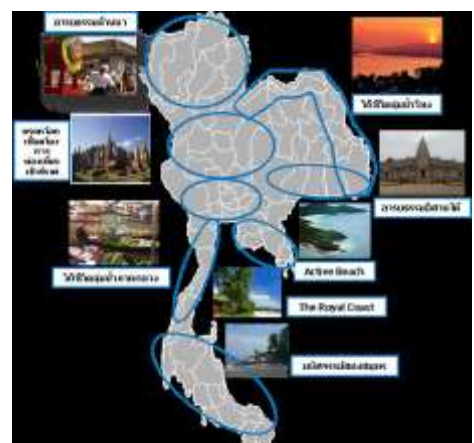
1.5 ขอบเขตการวิจัย

คณะวิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 และงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555-2557

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ
บริการปี 2558 การวิเคราะห์จัดกลุ่มข้อมูลจำแนกตามพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด เครื่องมือที่ใช้
ผลผลิตการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อมูล การประเมินผลโครงการวิจัย การประชุมและสังเคราะห์ข้อมูล
การรวบรวมข้อมูลจากแผนงานและโครงการวิจัยการเก็บข้อมูลในพื้นที่ จัดเวทีประชุมแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็น การลงพื้นที่ติดตามโครงการวิจัย และผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ สัมภาษณ์เจาะลึก
ผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีระยะเวลาการทำวิจัยตั้งแต่เดือน มีนาคม 2558 – เมษายน
2559 รวมระยะเวลา 1 ปี

1.6 พื้นที่วิจัย

การจำแนกพื้นที่วิจัยในการติดตามประเมินผลและการ
ผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ
บริการปี 2558 ผู้วิจัยได้จำแนกพื้นที่วิจัยตามยุทธศาสตร์การวิจัย
การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2
สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่
เชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ
อุทยานการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง
(Area-Based) โดยเน้นให้การสนับสนุนทุนและดำเนินการวิจัยใน

พื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงเท่านั้น โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่ที่มีศักยภาพได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว ใน 14 กลุ่มพื้นที่ 2) กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ 3) กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ชุดข้อมูลที่สามารถใช้ประกอบการกำหนดกรอบวิจัย ยุทธศาสตร์การวิจัย วิทยุวิจัยและการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในอนาคต
2. ผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนที่มีศักยภาพถูกนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในปี 2558
3. ได้ผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557-2558 ที่มีศักยภาพสำหรับผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ต่อไป
4. ต้องค้ำความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เพื่อใช้ประกอบการให้ทุนวิจัยและการกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
5. เป็นข้อมูลสำหรับนักวิจัยใช้เป็นแนวทาง หรือนำไปต่อยอดงานวิจัยทางด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป

1.8 คำสำคัญ(keyword) ของแผนงานวิจัย

การสังเคราะห์โครงการวิจัย (Synthesis) หมายถึง การนำโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2558 วิเคราะห์เชิงพื้นที่ เชิงผลผลิตและเชิงยุทธศาสตร์ โดยการรวบรวม และคัดสรรโครงการวิจัยที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2558 แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่ องค์ความรู้ และจำแนกเป็นด้านต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยองค์ความรู้/นวัตกรรมของงานวิจัยในด้านต่างๆ แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่และข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก

วิธีดำเนินการวิจัย หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยของนักวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบวิธีวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยองค์ความรู้ /นวัตกรรมของงานวิจัย หมายถึง ข้อค้นพบหรือผลการวิจัยของงานวิจัยของนักวิจัย ที่เป็นงานวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาและพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้มีประสิทธิภาพในเชิงพาณิชย์

การสังเคราะห์โครงการวิจัย(Synthesis)เป็นการนำโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2558 วิเคราะห์เชิงตามพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด เครื่องมือที่ใช้ และผลผลิตการวิจัย

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย (Monitoring and Evaluating)มุ่งเน้นติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. เพื่อคัดเลือกผลการวิจัยที่โดดเด่นเพื่อวางแผนผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในปี 2559

การผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย (Furthering the Commercial Usage of Research Projects)เป็นการผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ส่งการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และเชื่อมโยงสู่การเตรียมผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย ปี 2559

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable tourism) เป็นการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กที่มีจัดการอย่างดีเยี่ยมเพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสมโดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือน สม่าเสมออย่างพอเพียงแต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลยอย่างยั่งยืน

1.9 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีแนวคิด บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย แนวคิดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559) โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) รวมทั้งแนวคิดด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และการวิเคราะห์ผลกระทบ โดยได้ทำการค้นคว้าและศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1.9.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1.9.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

1.9.3 แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

1.9.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1.9.1.1 ความหมายและจุดมุ่งหมาย

การสังเคราะห์งานวิจัย (synthesis of research) หมายถึง เทคนิควิธีการวิจัยตามระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่นำผลการวิจัยจากหลายๆ งานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษา

วิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการซึ่งมีลักษณะที่กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่องให้ข้อค้นพบแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษา และเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน ผลการสังเคราะห์ที่ได้รับจะมีความกว้างขวางและลุ่มลึกมากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย 2542) โดยจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์การวิจัย เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจาย ให้มีความชัดเจนและได้ข้อยุติยิ่งขึ้น

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และคณะ (2531) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยโดยสรุปว่าคือการนำหน่วยย่อยๆ หรือส่วนต่างๆ ของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลายๆ เรื่องมาประกอบให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน

อุทุมพร จามรมาน (2531) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย โดยสรุปว่าเป็นการนำส่วนย่อยมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดสิ่งใหม่ขึ้น

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย (research synthesis) ไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (research synthesis) หรือการปริทัศน์งานวิจัย (research review) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ หลายเรื่องมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้คำตอบของปัญหาวิจัยที่ต้องการที่เป็นข้อยุติ

Cooper and Lindsay (1997) ให้ความหมายการสังเคราะห์งานวิจัย (research synthesis) หรือการบูรณาการงานวิจัย (research integration) ไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะค้นหาความสอดคล้องและพิจารณาความเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างของผลการศึกษาที่ศึกษาในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จุดประสงค์ของการสังเคราะห์การวิจัย คือพยายามที่จะบูรณาการงานวิจัยให้สามารถที่จะสรุปอ้างอิงได้

กล่าวโดยสรุป การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการนำหน่วยย่อยๆ หรือส่วนต่างๆ ของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลายๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันทั้งที่เป็นข้อความรู้ที่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันมาสังเคราะห์อย่างมีระบบและนำมาบรรยายสรุปรวมกันให้เป็นเรื่องเดียวกันจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่และเป็นข้อสรุปของปัญหานั้นๆ อย่างชัดเจน ทำให้ได้มุมมองของปรากฏการณ์ที่ต้องการ ได้ผลภาพรวมที่กว้างขวางลุ่มลึกมากกว่าการนำผลการวิจัยทุกเรื่องมารวมกัน หรือทำให้ทราบว่าปัจจุบันมีการศึกษาหรือมีการทำวิจัยไปในทิศทางใด และทำให้สามารถวิจัยต่อยอดงานวิจัยเดิม โดยการนำงานวิจัยมาสรุปสังเคราะห์ผลภาพรวมให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่ชัดเจน

1.9.1.2 ลักษณะสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยมีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ 1) การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการของศาสตร์ 2) การสังเคราะห์ระเบียบวิธีวิจัย และ 3) การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย (เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์, 2555)

การสังเคราะห์งานวิจัยจะมีลักษณะสำคัญ อย่างน้อย 5 ประการ ได้แก่ (Glass and others, 1981)

ประการแรก การนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบใหม่ขึ้นมา

ประการที่สอง การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

ประการที่สาม การสังเคราะห์งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปรวมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมในหัวข้อเรื่องที่ศึกษา

ประการที่สี่ เป็นการมุ่งหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะทั่วไป (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษา โดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้ปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก มาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เช่น ในการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่พบว่ามามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ก็คือ ผู้นำ ผู้ที่ทำหน้าที่สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ว่าผู้นำแต่ละหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จล้วนใช้สไตล์ผู้นำอย่างไร เช่น เน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอน เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลง เน้นการจูงใจ เป็นต้น

ประการที่ห้า เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วมโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่างๆ มีการนำมาใช้เหตุผลเชิงอุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปรวมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปทดลองหรือทดสอบเพื่อหาความจริงแท้ต่อไป

กล่าวได้ว่าการสังเคราะห์งานวิจัยทำได้ 2 แบบ คือ การเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย และเป็นงานวิจัย (การต่อยอดงานวิจัย)

1.9.1.3 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวาณิช (2545) ได้กล่าวถึงประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่าวิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.9.1.3.1 การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือการสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยายจะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวมโดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

1.9.1.3.2 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative synthesis) คือการใช้ระเบียบวิธีทางสถิติเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-analysis) ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการ ข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

1.9.1.4 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

การแบ่งประเภทของกลุ่มข้อมูล จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1.9.1.4.1 Primary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองแล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

1.9.1.4.2 Secondary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

1.9.1.4.3 Meta - analysis หรือการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Secondary analysis แต่ข้อมูลคือรายงานการวิจัย

1.9.1.4.4 Best Evidence analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทำ Meta - analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาว่าการใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัยอาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้

1.9.1.4.5 Best Case analysis คือการทำ Meta - analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัยแต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับ Secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลายๆเรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลดิบผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใดให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

1.9.1.5 ขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย จึงอาศัยขั้นตอนกระบวนการของการวิจัยเหมือนกับการวิจัยอื่นๆ นั่นคือ การกำหนดปัญหาการวิจัย การตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลและการนำเสนอผลการวิจัยเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยยังได้ความรู้ใหม่แก่ผู้สังเคราะห์อีกด้วย ดังนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยจึงเป็นงานวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้สังเคราะห์งานวิจัยควรมีความรู้พื้นฐานที่สำคัญ คือ

1. ความรู้เนื้อหาที่วิจัย
2. ความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย
3. ความรู้ในหลักการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอ้างอิง

ขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ประกอบด้วย

1.การกำหนดปัญหาการวิจัย ในขั้นนี้ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องระบุสาระที่สนใจต้องการศึกษาให้ได้ ซึ่งมีวิธีการกำหนดปัญหาเช่นเดียวกับปัญหาวิจัยโดยทั่วไป เนื่องจากคำว่า “ปัญหาวิจัย” ก็คือข้อสงสัยที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ ฉะนั้นปัญหาวิจัยของการสังเคราะห์งานวิจัยก็คือ สิ่งที่ยังเป็นข้อสงสัยที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากในปัจจุบันมีงานวิจัยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และงานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่มักจะศึกษาตัวแปรที่มีลักษณะเหมือนกันหรือตัวแปรเดียวกัน แต่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นผลการวิจัยจึงมีทั้งสอดคล้องกันและขัดแย้งกัน ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวยังไม่มีข้อยุติ และผู้ที่นำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ก็ไม่สามารถจะนำผลไปใช้ได้ เมื่อกำหนดปัญหาวิจัยแล้วจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย หมายถึง ผู้สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องระบุตัวแปร และกำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ชัดเจนเพื่อตอบปัญหาการวิจัย

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเตรียมแบบบันทึกเพื่อสรุปผลการอ่านงานวิจัยแต่ละเรื่อง ซึ่งต้องให้ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษาทั้งหมด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นนี้เป็นการค้นหางานวิจัยมาสังเคราะห์ แหล่งที่มีงานวิจัยส่วนใหญ่คือห้องสมุดสถาบันการศึกษาต่างๆ หอสมุดและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

- 4.1 การคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาสังเคราะห์ก็คือ งานวิจัยที่ระบุตัวแปรเดียวกัน และมีกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน
- 4.2 การพิจารณาคุณภาพงานวิจัย การพิจารณาคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อสังเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็น การพิจารณาคุณภาพงานวิจัย พิจารณาจาก
 - 4.2.1 ความสอดคล้องระหว่างชื่อเรื่อง ปัญหาการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย
 - 4.2.2 การให้นิยามศัพท์ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องและวัดได้
 - 4.2.3 การวัดตัวแปรนั้นมีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด เครื่องมือที่ใช้มีการระบุหรือบรรยายวิธีการสร้างและการหาคุณภาพหรือไม่อย่างไร
 - 4.2.4 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มแบบใด อิงทฤษฎีความน่าจะเป็นหรือไม่
 - 4.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่
 - 4.2.6 การนำเสนอผลสอดคล้องกับชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยหรือไม่
- 4.3 จำนวนงานวิจัยที่มีตัวเล่มจริงมีมากน้อยเพียงใด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาระหรือเรื่องที่ต้องศึกษา ต้องมีจำนวนมากพอจึงจะทำการสังเคราะห์ได้ หมายความว่าตั้งแต่ 5 เล่มขึ้นไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องระบุวิธีการวิเคราะห์งานวิจัย การวิเคราะห์งานวิจัยมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีการเจนนับคะแนนเสียง วิธีพิจารณาค่านัยสำคัญ วิธีวิเคราะห์เมตต้า การนำเสนอผลการวิเคราะห์จะเสนอรูปแบบใด การบรรยายหรือเสนอด้วยค่าสถิติ หรือเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย

6. การแปลผลและนำเสนอผลการวิจัย เป็นการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัยมี 4 ประเภทคือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เป็นการสังเคราะห์เชิงบรรยาย โดยสรุปผลตามเกณฑ์ที่ผู้สังเคราะห์งานวิจัยกำหนด
2. วิธีการเจนนับคะแนนเสียง (vote-counting method) เป็นวิธีสังเคราะห์เชิงปริมาณที่ใช้ผลวิจัยที่สรุปว่ามีนัยสำคัญหรือไม่มีนัยสำคัญเป็นเกณฑ์พิจารณา
3. วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative approach) เป็นวิธีที่พิจารณาค่านัยสำคัญ หรือสถิติทดสอบ
4. วิธีวิเคราะห์เมตต้า (meta-analysis) เป็นวิธีที่หาค่าความแตกต่างหรือความมากมายในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

การสังเคราะห์งานวิจัย ในครั้งนี้ หมายถึง การรวบรวม และคัดสรรงานวิจัยที่เป็นงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่องค์ความรู้ และจำแนกเป็นด้านต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยองค์ความรู้/นวัตกรรมของงานวิจัยในด้านต่างๆ แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่และข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นกระบวนการที่มีความละเอียด ซับซ้อน ในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงควรมีการลำดับขั้นตอน และวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการดำเนินงานในการสังเคราะห์งานวิจัย จะใช้รูปแบบการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นมีคุณค่าน่าสนใจและเป็น ปัญหาที่ยังไม่มี คำตอบแน่ชัด มักเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยเป็นจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาผู้สังเคราะห์ต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน โดยศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับปัญหาให้ชัดเจนเพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือกและรวบรวมงานวิจัย ในการคัดเลือกงานวิจัย ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหางานวิจัยทั้งหมดเกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ สำหรับในเรื่องการคัดเลือกงานวิจัยนั้นผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องศึกษา ตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยและคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพดี มีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ ส่วนการรวบรวมผลของการวิจัยเมื่อคัดเลือกงานวิจัยแล้วก็รวบรวมรายละเอียดและผลการวิจัยของงานวิจัย รวบรวมโดยใช้การจดบันทึก ถ่ายเอกสารหรือกรอกแบบฟอร์ม

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการจากงานวิจัยทั้งหมดเพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป

กล่าวโดยสรุป สำหรับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยตามประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 2 ประเภท คือ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative synthesis) และการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (qualitative synthesis) ที่เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยที่ประกอบด้วย การกำหนดหัวข้อปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การเสาะค้นคัดเลือกและรวบรวมงานวิจัย การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย และการเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

1.9.2 แนวคิดการวิจัยและการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

การวิจัยการท่องเที่ยวของประเทศไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเฉพาะสาขา เพื่อสร้างองค์ความรู้ขาดการบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เป็นการวิจัยที่เน้นนักวิจัยเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากภาคีทางการท่องเที่ยว (Participatory Action Research) ซึ่งจะเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นประเด็นการส่งเสริมการตลาด และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับจุลภาคที่กระตุ้น

เศรษฐกิจ การสนับสนุนทุนวิจัยการท่องเที่ยวจึงกระจุกตัวในบางพื้นที่และกระจายอย่างไร้ทิศทางไปตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ทำให้ภาพรวมการวิจัยการท่องเที่ยวของไทย ขาดความชัดเจนและไร้ทิศทาง ส่งผลให้การนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สะท้อนภาพว่า “ประเทศไทยควรสนับสนุนการวิจัยการท่องเที่ยวที่เป็นการวิจัยร่วมสาขา (Trans-disciplinary Research) ที่บูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ บนฐานการมีส่วนร่วมที่ผลการวิจัยเกิดจากการปฏิบัติจริง” จึงจะสามารถนำผลการวิจัยไปขยายผลและใช้เพื่อตอบสนองความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ(ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 – 2559)

จากการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ประกอบด้วย นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ของสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยมีเป้าหมายร่วมกันคือต้องการให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในขณะเดียวกันก็มีการบริหารจัดการฐานทรัพยากรอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ทุกยุทธศาสตร์ยังระบุถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยวที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอันจะนำไปสู่การท่องเที่ยวคุณภาพที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและการตลาดการท่องเที่ยวโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยที่ทุกภาคต้องการคือ “การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน” (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 – 2559)

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยว บริบทการวิจัยการท่องเที่ยวของไทยและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ดังที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมีแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อเป็น “เข็มทิศ” ด้านการวิจัยการท่องเที่ยวที่หน่วยงานต่างๆ สามารถใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยอย่างสร้างสรรค์และเป็นนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการพัฒนา “ระบบบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว” ตั้งแต่ระยะต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และท้ายน้ำในระดับต่างๆ ที่สร้างองค์ความรู้ที่น่าเชื่อถือเที่ยงตรง ตลอดจนสามารถนำสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยเน้นประเด็นวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วย “การวิจัยที่สร้างนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศในระดับมหภาค” “การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุปทานทางการท่องเที่ยว” (Tourism Supply) “อุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยว” (Tourism Demand) และ “กลไกการจัดการการท่องเที่ยว” (Tourism Management Mechanism) ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งเน้นกลุ่ม/พื้นที่ต่างๆ ดังนี้ (1) กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ตามกลุ่มคลัสเตอร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2552 - 2555 (2) กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการ

ท่องเที่ยว (3) กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ลักษณะการวิจัยต้องเน้นกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) และเป็นการวิจัยร่วมสาขา (Trans-disciplinary Research) ที่บูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นอุตสาหกรรมบูรณาการ (Integrated Industry) (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 – 2559) และกำหนดกรอบการวิจัยการท่องเที่ยวในพ.ศ. 2555 – 2559

1.9.2.1 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) ซึ่งเป็นปฐมบทของการสร้างแผนแม่บทในการสนับสนุนและบริหารจัดการจัดการวิจัยการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างความเข้มแข็งแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์และความยั่งยืน ตลอดจนนำไปสู่การบริหารจัดการงบประมาณการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในอนาคตประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงและยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ

การจัดทำแนวทางการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการและพัฒนาโจทย์วิจัย ประจำปีงบประมาณ 2556 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยในครั้งนี้ ได้นำยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์องค์ประกอบในการสร้างตัวชี้วัดในการประเมินผลงานวิจัยที่ได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ในปีงบประมาณ 2555 โดยมีแนวทางในการทำวิจัยในแต่ละกลยุทธ์ ตามแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) *ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว (Tourism National Agenda)*

ในยุทธศาสตร์ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยวประกอบด้วยกลยุทธ์ใน 4 กลยุทธ์ ได้แก่

1.1) การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยในระดับมหภาคต้องวางอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่ต้องศึกษาทั้งความต้องการของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของผู้ประกอบการการท่องเที่ยว การลงทุนและรายได้จากการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account) รวมถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่เกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะด้านผลกระทบและการเตรียมความพร้อมของไทยต่อความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลกระทบทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของชาติทั้งการไหลเวียนเงินตรา การไหลออก (Leakage) และรายได้คงเหลือ (Retained Value) การกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยว

ของชาติในอนาคต (Thailand Tourism Positioning) การพัฒนาโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Logistics) และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

1.2) การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยจาก

วิกฤตการณ์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ในด้านคุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติสังคมและวัฒนธรรมที่ผ่านมานั้น แม้ว่าคุณภาพการบริการของไทยจะสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีความต้องการในการเสริมมาตรฐานในหลายๆด้าน อาทิ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวรายสาขา การสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศเป้าหมายหลักของการเดินทางที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้บนฐานความเป็นไทย

1.3) การวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนาและการจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย

ในปัจจุบันมีกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพที่มีกำลังซื้อสูงและน่าจับตามองของโลก 2 กลุ่มประเทศได้แก่กลุ่มที่ 1) กลุ่มประเทศ BRIC ซึ่งประกอบด้วยบราซิลรัสเซียอินเดียและจีนเพราะเป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีประชากรจำนวนมากและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551 BRIC มีส่วนส่งเสริมให้เศรษฐกิจโลกขยายตัวสูงถึงร้อยละ 59 และจากการคำนวณโดยอาศัยข้อมูลจาก IMF พบว่าในปี 2552 BRIC จะมีสัดส่วนใน GDP โลกประมาณร้อยละ 15.4 สะท้อนให้เห็นบทบาทของ BRIC ที่ทวีความสำคัญมากขึ้นต่อเศรษฐกิจโลก(โพสต์ทูเดย์ฉบับวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552, <http://learners.in.th> เข้าถึงวันที่ 25 มกราคม 2554) กลุ่มประเทศดังกล่าวจึงเป็นตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ที่ประเทศไทยต้องให้ความสนใจและแสวงหากลยุทธ์ในการเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพในกลุ่มประเทศนี้กลุ่มที่ 2) กลุ่มประเทศ GCC (Gulf Cooperation Council) ซึ่งประกอบด้วยกาตาร์โอมานสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์บาห์เรนคูเวตและซาอุดีอาระเบียเป็นตลาดนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงที่สำคัญในอนาคตและตั้งแต่เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกาส่งผลให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศนี้หันเหการท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกาและยุโรปสู่ภูมิภาคเอเชียมากขึ้นนอกจากนี้นักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางนิยมเข้ารับบริการทางการแพทย์จากโรงพยาบาลเอกชนในต่างประเทศรวมทั้งประเทศไทยเป็นจำนวนมาก (กรมเอเชียใต้ตะวันออกกลางและแอฟริกากระทรวงการต่างประเทศ, <http://sameaf.mfa.go.th> เข้าถึงวันที่ 25 มกราคม 2554) นักท่องเที่ยว 2 กลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มสร้างรายได้สูงให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยอย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวไทยยังต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) ต้องรักษานักท่องเที่ยวเดิมไว้เพื่อก่อให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำและเกิดการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นโดยส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐานความเป็นไทย

1.4) การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย

กลไกการจัดการการท่องเที่ยวระดับชาติของไทยต้องเร่งปรับโครงสร้างการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างองค์กร (ภาครัฐท้องถิ่นและเอกชน) ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมในระดับต่างๆทั้งระดับชุมชนท้องถิ่นอำเภอจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคประเทศภูมิภาคและโลกอีกทั้งยังต้องใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความ

เข้มแข็งให้กับกลไกและหน่วยงานที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยในระดับต่างๆ(แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง

ในยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงซึ่งใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area-Based) โดยเน้นให้การสนับสนุนทุนและดำเนินการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงเท่านั้น โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 หากสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ จะสามารถเพิ่มพลังการนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1)กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว 2)กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และ 3) กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ใช้แนวคิดกลุ่มคลัสเตอร์ด้านการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยวพ.ศ.2552-2555 โดยแบ่งเป็น 14 กลุ่มประกอบด้วย 1) กลุ่มท่องเที่ยวหน้าพूरอน 2) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย 3) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา 4) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 5) กลุ่มท่องเที่ยวในเขตป่าร้อนชื้น 6) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง 7) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast 8) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์สองสมุทร 9) กลุ่มท่องเที่ยวเลียบฝั่งแม่น้ำโขง 10) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางไดโนเสาร์ 11) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์เส้นทางบุญ 12) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ 13) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางอัญมณีและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและ14) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach

2.2) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย หากแต่ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพียงบางประเภทเท่านั้น ที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ดังนั้น ในกลยุทธ์นี้จะเน้นการสนับสนุนทุนและดำเนินการวิจัยในฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) 8 ประเภท ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)
 2. การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด (Marine and Beach Tourism)
 3. การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดประชุมและการจัดนิทรรศการต่างๆ (MICE Tourism-Meeting, Incentive, Convention, Exhibition Tourism)
 4. การท่องเที่ยวด้านการช้อปปิ้ง (Shopping) และความบันเทิง (Entertainment)
 5. การท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพความงาม (Spa and Wellness)
 6. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร (Gastronomic Tourism)
 7. การบำเพ็ญประโยชน์ (Voluntary Tourism)
 8. การท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom-Based Tourism)
- (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)

2.3) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวของไทยจะทำการพิจารณาจากเส้นทางการคมนาคมทางอากาศทางบกและทางน้ำซึ่งประเทศไทยมีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สามารถรองรับจำนวนเที่ยวบินได้มากกว่า 1,069 เที่ยวบินต่อสัปดาห์และมีศักยภาพในการรองรับผู้โดยสารได้สูงถึง 100 ล้านคนต่อปีในขณะเดียวกันมีการคมนาคมทางบก รวมถึงรถไฟที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมทั่วประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งมีท่าเรือน้ำลึกระหว่างประเทศ 8 แห่ง (ท่าเรือน้ำลึกกรุงเทพท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุดท่าเรือน้ำลึกระนองท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตท่าเรือน้ำลึกสงขลาท่าเรือน้ำลึกปากปาราและท่าเรือน้ำลึกนราธิวาส) พร้อมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2543: 9) โดยกลยุทธ์นี้จะเน้นให้การสนับสนุนทุนและดำเนินการวิจัยในเส้นทางการคมนาคมที่มีศักยภาพซึ่งเชื่อมโยงภายในและนอกประเทศ อาทิ เส้นทางทางอากาศกรุงเทพมหานคร-สิงคโปร์กรุงเทพมหานคร-เสียมเรียบเป็นต้น เส้นทางทางบก RmA (ไทย-ลาว-จีน) East-West Economic Corridor (จีนพม่าเวียดนามลาวกัมพูชาและไทย) North-South Economic Corridor (ไทย-ลาว-จีน) เส้นทางทางบกและทางน้ำตามกรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซียมาเลเซียและไทย) และเส้นทางทางน้ำภูเก็ต-สิงคโปร์สตูล-ลังกาวิเป็นต้น

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว

การสนับสนุนทุนและดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวที่ขาดความเป็นเอกภาพส่งผลให้สิ้นเปลืองทั้งงบประมาณเวลาและบุคลากรรวมทั้งผลการวิจัยก็ไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาได้อย่างแท้จริงดังนั้นระบบบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติในระดับต่างๆจึงเป็น “กลไก” สำคัญที่ผลักดันให้เกิดระบบการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตั้งแต่กระบวนการตั้งโจทย์การวิจัยสร้างผลการวิจัยและผลักดันสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยบนฐานความรู้โดยเฉพาะการส่งเสริมจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่มีการทำงานเชิงเครือข่ายและเป็นหน่วยบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงท้ายน้ำผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมอีกทั้งส่งเสริมการพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยวมืออาชีพที่สามารถผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพด้วยวิธีวิทยาที่ทันสมัยพร้อมส่งเสริมการวิจัยท่องเที่ยวแบบสหวิทยาการที่สามารถบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกันและสร้างวารสารวิชาการการวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยและกระตุ้นการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อไปโดยมีกลยุทธ์ดังนี้

กลยุทธ์

- 1) สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและศูนย์ความเชี่ยวชาญอื่นๆที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม
- 2) สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ

- 3) สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว
- 4) สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาวารสารวิชาการและ/หรือการวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ
- 5) สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเป็นต้น
- 6) สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

1.9.2.2 กรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ของ วช.ประจำปี 2556

ในปี พ.ศ.2556 สกว. ได้มีการจัดลำดับความสำคัญของวาระแห่งชาติด้านการวิจัยการท่องเที่ยว และกำหนดกรอบการวิจัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับสู่การกำหนดนโยบายในประเด็นต่าง ๆ จำนวน 3 กรอบ (ภาพที่ 2) ในกรณีนี้ สกว. เห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ และกรอบการวิจัยที่ได้จัดทำขึ้น รวมทั้งสามารถช่วยในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ สกว.จึงขอเสนอแผนบริหารจัดการงานวิจัยดังกล่าวต่อ วช. เพื่อขออนุมัติงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานสนับสนุนทุนวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555– 2559) และกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ.2556 โดยมุ่งหวังให้การวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพลดการซ้ำซ้อนของแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย และงบประมาณวิจัย เกิดการบริหารยุทธศาสตร์การวิจัยและการบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกระดับและทุกภาคส่วน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยนผลงานวิจัยและการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยทั้งในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและต่อการพัฒนาประเทศดังภาพที่ 1

ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559)

ภาพที่ 1.3 แสดงยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554). แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

1.9.3 แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การท่องเที่ยวต้องมุ่งสู่การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่เอื้อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้การท่องเที่ยวทุกประเภทมุ่งหารายได้ทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควบคู่พร้อมกันไปด้วย อย่างไรก็ตามปัจจุบันได้มีการปลุกกระแสการท่องเที่ยวให้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย

“การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กที่มี การจัดการอย่างดีเยี่ยมเพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจ ท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทน อย่างเหมาะสมโดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม น้อยที่สุดหรือไม่มีเลยอย่างยั่งยืนยาว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542)

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีลักษณะสำคัญอยู่ 6 ประการดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภททั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ แหล่ง ท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุ และแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม
2. เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
4. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ธรรมชาติและวัฒนธรรม
5. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยาว
6. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นและคืนประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นด้วย

หลักพื้นฐานของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนมี 10 ประการคือ

1. การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน
2. การลดการบริโภคและของเสียที่เกินความจำเป็น
3. การรักษาความหลากหลาย
4. การรวมการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าอยู่ในการวางแผน
5. การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น
6. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น
7. การรักษากันระหว่างผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน
8. การฝึกอบรมบุคลากร
9. การตอบสนองการตลาดท่องเที่ยว
10. การวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนมีกรอบแนวทางปฏิบัติ 10 ประการดังต่อไปนี้

1. มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจังก่อน
2. มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโครงการท่องเที่ยวต่างๆ ที่จะมีผลกระทบ ต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่

3. มุ่งพิจารณาอย่างรอบคอบถึงขอบเขตที่เหมาะสมของการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับทุกๆด้าน
4. มุ่งให้ข้อมูลการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอพร้อมแก่นักท่องเที่ยว
5. มุ่งใช้วัสดุและผลผลิตในท้องถิ่น
6. มุ่งกระจายรายได้และนำรายได้เข้าสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด
7. มุ่งจ้างงานในท้องถิ่นด้วยการส่งเสริมรูปแบบของงานที่น่าสนใจ
8. มุ่งพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น
9. มุ่งรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้อยู่รอดในระยะยาว
10. มุ่งทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาคระหว่างภาคธุรกิจท่องเที่ยว

บทที่ 2

ข้อค้นพบของการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยในการติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 จะใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัย (Research analysis and synthesis) คือ การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative synthesis) ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน 117 โครงการย่อย ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2555 – กรกฎาคม 2556 โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน 63 โครงการย่อย 5 โครงการเดี่ยว ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2556 – ตุลาคม 2557 โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม – กันยายน 2558 จำนวน 31 แผนงาน 83 โครงการย่อย และ 1 โครงการเดี่ยว และโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 จำนวน 22 แผนงาน 56 โครงการย่อย และ 3 โครงการเดี่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้โดยแบ่งหัวข้อนำเสนอเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โครงการวิจัยปี 2558 ตามข้อเสนอโครงการวิจัย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ตั้งแต่ปี 2555-2558

ตอนที่ 3 ผลการติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี 2555-2557

ตอนที่ 4 พัฒนาโมเดลการพัฒนาอย่างยั่งยืนตั้งแต่ปี 2555-2558

ตอนที่ 5 สังเคราะห์และสรุปผลการติดตาม ประเมินผล และการผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โครงการวิจัยปี 2558 ตามข้อเสนอโครงการวิจัย และผลการติดตามและประเมินปี 2558

แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 22 แผนงาน 56 โครงการย่อย 3 โครงการเดี่ยว โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม 2558 – เมษายน 2559

1.1 รายชื่อแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

ตารางที่ 2.1 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2558

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะผู้วิจัย
1	แผนงาน : รูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดกาญจนบุรี	ผศ.ดร.นพพร จันทน์นาชู และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดกาญจนบุรี	ผศ.ดร.นพพร จันทน์นาชู และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ทางด้านภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ในจังหวัดกาญจนบุรี	ผศ.ดร.วรพร ภู่งศ์พันธ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับการเรียนรู้วิถีเกษตรเพื่อยกระดับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดกาญจนบุรี	อ.ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ปัญญา และคณะ
2	แผนงาน : ยุทธศาสตร์การจัดการการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนอย่างยั่งยืนในเส้นทาง R3A และ R3B เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	ผศ.ดร.บุษบา สิทธิการ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพ/ความพร้อมของระบบการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนในเส้นทาง R3A และ R3B เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	ผศ.ดร.บุษบา สิทธิการ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนบนเส้นทาง R3A และ R3B เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	อ.อาทิตยา ปาทาน และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาแนวทางในการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนบนเส้นทาง R3A และ R3B โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	น.ส. พิริยมาส ศิริชัย
3	แผนงาน : การศึกษาปรับปรุงและบังคับใช้กฎระเบียบและมาตรการพิเศษเพื่อสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	นายชลธร ชำนาญคิด และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การประเมินและปรับปรุงกฎระเบียบสำหรับการบังคับใช้ในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	นายชลธร ชำนาญคิด และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะผู้วิจัย
	โครงการย่อยที่ 2 การประยุกต์ใช้และออกแบบโปรแกรมสื่อความหมายเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการท่องเที่ยวสีเขียวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ	นางอนุชญา ชำนาญคิด และคณะ
4	แผนงาน : การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) และ 4 รัฐ (กลันตัน เปรัก เคดาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศมาเลเซีย ภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนสู่อาเซียน	ดร.นราวุธ บัวขวัญ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 ชีตความสามารถในการรองรับของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส)	ดร.นราวุธ บัวขวัญ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การเปรียบเทียบมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) และ 4 รัฐ (กลันตัน เปรัก เคดาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศมาเลเซีย	ดร.ปรัชญาภรณ์ ไชยคช และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) กับการเชื่อมต่อพื้นที่การท่องเที่ยวใน 4 รัฐ (กลันตัน เปรัก เคดาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศ มาเลเซีย	ดร.ดนุวัศ สุวรรณวงศ์
5	แผนงาน : การพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	ผศ.ดร. แสงสรรค์ ภูมิสถาน และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวังน้ำเขียว เพื่อพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ผศ.ดร. นันทชัย พงศ์พัฒนานุรักษ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 ความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวังน้ำเขียว	นายภูริวัจน์ เดชอุ่ม
	โครงการย่อยที่ 3 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนในการพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวังน้ำเขียว	ดร.สมหมาย อุดมวิทิต และคณะ
6	แผนงาน : การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเอเชีย	ศ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 สถานการณ์ ความต้องการ และแนวโน้มของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	รศ.ดร.สุจิตรา สุนทรทรัพย์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 ศักยภาพและจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย และกลุ่มประเทศที่มีความโดดเด่นในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเอเชีย	ผศ.ดร.วิภาวดี ลิ้มสวัสดิ์ และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะผู้วิจัย
	โครงการย่อยที่ 3 ศักยภาพและแนวทางการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยให้มีสมรรถนะที่ดี และมีคุณวุฒิอาชีพ	รศ.ดร.เรณูมาศ มาอ่อน และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยสำหรับนักท่องเที่ยวในเอเชีย	ดร.รัตนา ปานเรียนแสน
7	แผนงาน : การพัฒนาศักยภาพล้านนาตะวันออกเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง	ผศ.ดร.ประกอบศิริ ภัคดิพิณิจ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ของชุมชนลุ่มแม่น้ำโขง	นายสืบพงศ์ จรรย์สืบศรี และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง	ผศ.ดร.ประกอบศิริ ภัคดิพิณิจ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่ล้านนาตะวันออกเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์	ผศ.ดร.ธนวัต ลิ้มบัพพาณิชย์กุล และคณะ
8	แผนงาน : ระบบบริการข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพผ่านเว็บไซต์ แบบผสมผสานโลกเสมือนจริงศึกษาอำเภอดงหลวง	รศ.ดร.จันทนา จันทราพรชัย และคณะ
9	แผนงาน : แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาการท่องเที่ยวคลัสเตอร์พื้นที่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา และหมู่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า	ผศ.ดร.ชัยพงษ์ พงษ์พานิช และคณะ
10	แผนงาน : การศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตภูมิภาคตะวันตก	ผศ.สัจจา ไกรศรีรัตน์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 กลยุทธ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในการใช้มวยไทยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	ผศ.ดร.ชาญชัย ยมดิษฐ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย	ดร.เสรี เพิ่มชาติ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วยการปั่นจักรยานข้ามประเทศ : การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยตนเองและเส้นทางท่องเที่ยวในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย	อาจารย์ทัศนีย์ นาคเสนีย์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 ชุมชนท้องถิ่นกับแนวทางการพัฒนาสู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ผศ.สัจจา ไกรศรีรัตน์ และคณะ
11	แผนงาน : การศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรม MICE ของประเทศไทย	รศ.ดร.ยุรพร ศุภรัตน์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพของธุรกิจ Meeting ของประเทศไทย	ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาศักยภาพของธุรกิจ Incentive ของประเทศ	ดร. ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะผู้วิจัย
	ไทย	
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาศักยภาพของธุรกิจ Convention ของประเทศไทย	อาจารย์อรรธิกา พังงา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 การศึกษาศักยภาพของธุรกิจ Exhibition ของประเทศไทย	ดร. ไพฑูรย์ เจตธำรงค์ชัย และคณะ
12	แผนงาน : นโยบายการพัฒนาารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	น.ส.อัจฉรา หลาวทอง และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	นางสาวอัจฉรา หลาวทอง และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาการเชื่อมโยงสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	ผศ.ดร.นลินทิพย์ พิมพ์กัลลัด และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	รศ.ดร.จรีพร จันทรพาณิชย์ และคณะ
13	แผนงาน : การพัฒนากิจกรรมด้านน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ดร.ภาสินี วรชนะนันท์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 แนวทางการพัฒนาศักยภาพธุรกิจด้านน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	นายวศิน ยวนะเดมิย์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการปรับใช้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ผศ.ดร.สุชาย วรชนะนันท์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถเครือข่ายธุรกิจด้านน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ผศ.ดร.สุดสันต์ สุทธิพิศาล และคณะ
14	แผนงาน : การพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลในฝั่งอ่าวไทย โดยเครื่องบินทะเล	ดร.อนามัย ดำเนตร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดของการท่องเที่ยวทางทะเลในอ่าวไทย	อาจารย์ ดร. เขวีกา สุขเอี่ยม และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนในธุรกิจสายการบินเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางทะเลในอ่าวไทย	ผศ.ดร.สิรางค์ กลั่นคาสอน และคณะ
15	แผนงาน : การพัฒนาโปรแกรมประยุกต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองเชียงใหม่ เพื่อสนองตอบการใช้งานของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้ใช้อุปกรณ์พกพาชนิดสมาร์ทโฟนและแท็บ	นายธกฤต ฉะยบาล และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะผู้วิจัย
	แฉีก	
	โครงการย่อยที่ 1 โลกสามมิติเสมือนจริงย้อนอดีตเมืองเชียงใหม่ กรณีศึกษาพื้นที่ประวัติศาสตร์เมืองเชียงใหม่	นายกลวัชร คล้ายนาค และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การท่องเที่ยวส่วนบุคคลอัจฉริยะสำหรับเส้นทาง ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์เมืองเชียงใหม่	ดร.นภาพร วีระกุล และคณะ
16	แผนงาน : แนวทางการพัฒนามาตรฐานและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง นิเวศในประเทศไทย	รศ.ดร.ราณี อิลิชัยกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	รศ.ดร. ราณี อิลิชัยกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	ดร. กิรติ ตระการศิริวานิช
	โครงการย่อยที่ 3 การตลาดทางสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	ผศ.ดร. อรสา เตติวัฒน์ และคณะ
17	แผนงาน : โครงการวิจัยเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2560-2564	รศ.ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง และ คณะ
18	แผนงาน : การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558	รศ.ดร. อุษา บิ๊กกินส์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2558	รศ.ทัศน์ีย์ ศิริวรรณ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวและบริการปี 2557-2558 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	อาจารย์ฉัตรฉวี คงดี และคณะ
19	แผนงาน : การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่	ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 แนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบทางด้านการท่องเที่ยวสี เขียวในจังหวัดกระบี่	ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการพัฒนารูปร่างการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่	อาจารย์สุชาติ ฉันทสำราญ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 แนวทางการพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวของ จังหวัดกระบี่	ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และคณะ
20	แผนงาน : แผนการขับเคลื่อนการท่องเที่ยววิถีไทยและพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ผศ.ดร.จุฑามาศ วิศวาสสิงห์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 โครงสร้างการจัดการเพื่อกระบวนการสร้างความร่วมมือ ในการพัฒนาให้เกิดมูลค่าเพิ่มในการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	ดร. อุดม หงส์ชาติกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการสอดประสานวิถีไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่ห่วงโซ่อาหารเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าการท่องเที่ยว	ผศ.ดร. จุฑามาศ วิศวาสสิงห์ และ คณะ
	โครงการย่อยที่ 3 นวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์จากเยาวชนเพื่อการ	ดร.พรพรณี พิมาพันธุ์ศรี และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะผู้วิจัย
	ท่องเที่ยววิถีไทย	
21	แผนงาน : โครงการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวและแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนลุ่มน้ำโขงไทย-ลาว พื้นที่จังหวัดนครพนมถึงจังหวัดอุบลราชธานี และแขวงคำม่วนถึงแขวงจำปาสัก	นายประจวบ จันทร์หมื่น
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการศึกษาวิเคราะห์เส้นทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ลุ่มน้ำโขงไทย-ลาว พื้นที่จังหวัดนครพนมถึงจังหวัดอุบลราชธานี และแขวงคำม่วนถึงแขวงจำปาสัก	นางสาวชุติมา เมฆวัน
	โครงการย่อยที่ 2 การบูรณาการแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ลุ่มน้ำโขงไทย-ลาว พื้นที่จังหวัดนครพนมถึงจังหวัดอุบลราชธานีและแขวงคำม่วนถึงแขวงจำปาสัก	นายประจวบ จันทร์หมื่น
22	แผนงาน : การท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรม : นโยบายผลกระทบ และการจัดการเชิงเครือข่ายเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกร่วมทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน	ดร.พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ (อบอุ้น)
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงเครือข่ายชุมชนการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน	ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโฉม
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาเครือข่ายและการบริหารจัดการของเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวทาง พระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อเชื่อมโยงสู่ประชาคมอาเซียน	ผศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทยในฐานะประตูสู่อาเซียน	ดร.พระใบฎีกาเสน่ห์ ญาณเมธี
	โครงการย่อยที่ 4 การวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมของ ประชาคมอาเซียน	นายสายชล ปัญญชิต

1.2 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2558

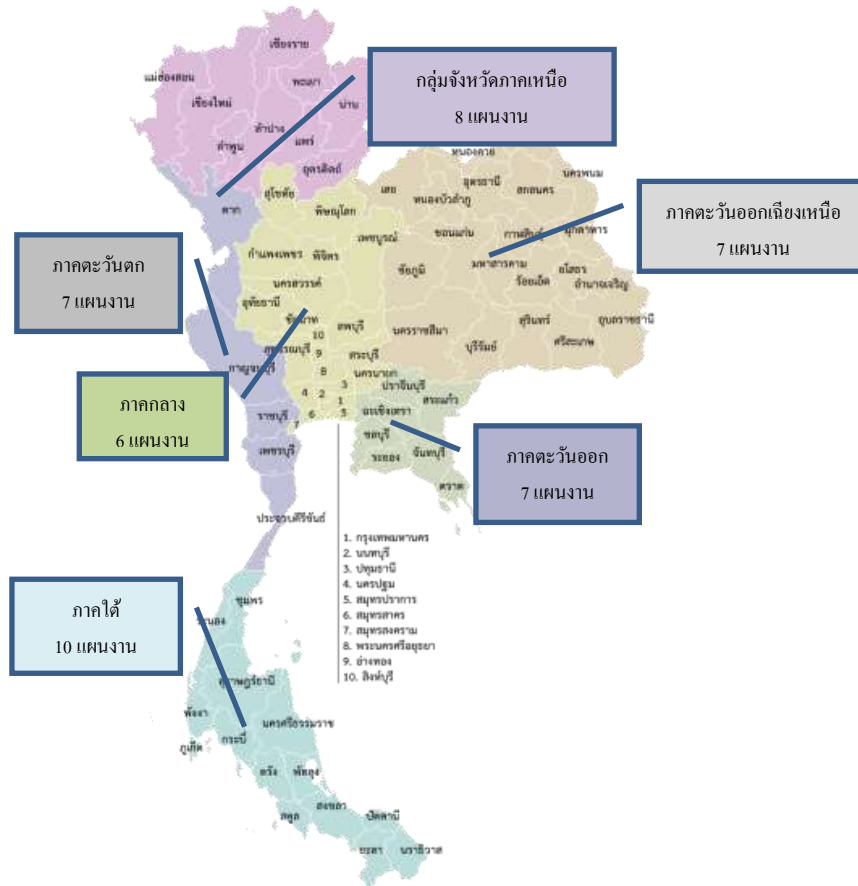
การสังเคราะห์ตามพื้นที่ดำเนินการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2558 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 พื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2558

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
1	กาญจนบุรี
2	เชียงราย ผ่าน อ.เชียงของ-แขวงบ่อแก้ว –หลวงน้ำทา-สิบสองปันนา-เชียงรุ่ง-คูนหมิง อ.แม่สาย-ท่า ซี้เหล็ก-เชียงตุง-ตองจี
3	อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
4	สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส และ 4 รัฐ (กลันตัน เปรัก เคดาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศ มาเลเซีย
5	นครราชสีมา
6	ภาคเหนือ/เชียงใหม่, ลำปาง ภาคใต้/ ภูเก็ต, นครศรีธรรมราช, พังงา, กระบี่, ภาคกลาง/ ประจวบคีรีขันธ์, กาญจนบุรี, ชลบุรี, ระยอง, กรุงเทพฯ, ปราจีนบุรี, สระบุรี, ภาค ตะวันออก/ฉะเชิงเทรา/หนองคาย, อุบลราชธานี
7	พื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง
8	ครอบคลุมพื้นที่หัวหิน ชะอำ
9	บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา และหมู่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า
10	ราชบุรี นครปฐม เพชรบุรี และกาญจนบุรี
11	กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ขอนแก่น พัทธยา และ ภูเก็ต
12	บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ
13	พัทลุง ชลบุรี เกาะเต่า สุราษฎร์ธานี และพื้นที่อันดามัน ได้แก่ เกาะราชา ภูเก็ต
14	เกาะกูด เกาะช้าง และเกาะหมาก จ.ตราด อ.หัวหิน อ.ทับสะแก เกาะทะลุ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เกาะเต่า จ.ชุมพร เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
15	เชียงใหม่
16	อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่, อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อุทยานแห่งชาติ, เขาสก สุราษฎร์ธานี, อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ พังงา เช่น อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เพชรบุรี อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ประจวบคีรีขันธ์
17	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
19	กระบี่
20	น่าน เกาะสมุย
21	นครวัด นครธม ประเทศกัมพูชา เจดีย์ชเวดากอง ประเทศเมียนมา ปราสาทวัดภู ประเทศลาว วัด ไชยมังคละราม ปันง ประเทศมาเลเซีย
22	นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แขวงคำ

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
	ม่วน สะหวันนะเขต สาละวัน จำปาสัก

แผนภาพแสดงพื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2558

1.3 วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัยปี 2558

การสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2558 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2558

แผนงาน	วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย
1	เพื่อพัฒนารูปแบบ เส้นทาง เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดกาญจนบุรี
2	เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนอย่างยั่งยืนในเส้นทาง R3A และ R3B เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
3	เพื่อจัดทำแนวนโยบายการบังคับใช้กฎระเบียบ ในการควบคุมและขับเคลื่อนให้เกิดการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการยกระดับการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน จัดทำแผนกลยุทธ์การใช้โปรแกรมสื่อความหมายด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอุทยานแห่งชาติได้อย่างกว้างขวาง
4	เพื่อสร้างเครือข่ายการเรียนรู้การท่องเที่ยวโดย พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนร่วมกัน ระหว่างเมืองชายแดนไทยมาเลเซีย
5	เพื่อพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
6	เพื่อศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยให้มีสมรรถนะที่ดี และมีคุณวุฒิอาชีพ (Professional Framework) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเอเชีย
7	เพื่อจัดทำคู่มือการจัดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์สำหรับชุมชนและผู้ประกอบการ
8	เพื่อสร้างเว็บเซอร์วิสในการเชื่อมต่อข้อมูลให้บริการกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดทำแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ในการเรียกดูข้อมูลท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพของอำเภอเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลผ่านเว็บเซอร์วิส โดยรองรับเทคโนโลยี Augmented reality และสื่อผสม
9	เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงภาพลักษณ์ แนวทาง มาตรการในการพัฒนากลุ่มพื้นที่หลัก 2 พื้นที่ อันได้แก่ กลุ่มเกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า และกลุ่มลำน้เจ้าพระยาสายหลัก และลำน้สาขา โดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งวางยุทธศาสตร์พื้นที่ท่องเที่ยวพร้อมทั้งแผนปฏิบัติการ 5 ปี ตลอดจนแผนงานโครงการที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการวางแผนจากฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การยอมรับและดำเนินการตามแผนต่อไป
10	เพื่อจัดทำกลยุทธ์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมทั้งหาแนวทางการเพิ่มคุณภาพและศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน ภูมิภาคตะวันตกจากการสังเคราะห์ชุดโครงการย่อยเชิงบูรณาการ
11	เพื่อศึกษาผลกระทบของธุรกิจ M/I/C/E ที่มีต่อประเทศโดยรวมทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์ความเชื่อมโยงใน Value Chain ของอุตสาหกรรม วิเคราะห์ศักยภาพของอุตสาหกรรม จัดลำดับความสำคัญและเสนอแนะนโยบายของธุรกิจ MICE ในแต่ละธุรกิจให้กับประเทศ

แผนงาน	วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย
12	เพื่อจัดทำนโยบายการพัฒนาในรูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
13	เพื่อแสวงหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพ ชีตความสามารถของเครือข่ายธุรกิจด้านน้ำเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนากิจกรม
14	เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางทะเลในอ่าวไทย
15	เพื่อสร้างแนวทางใหม่ในการนาเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์กับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมถึงการบริหารจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
16	เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย
17	เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2560-2564
18	เพื่อสังเคราะห์ ติดตามประเมินผล โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ปี 2557- 2558 เสนอโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจากผลการติดตามประเมินและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยตั้งแต่ปี 2555 - 2558
19	เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบ ธุรกิจ ตราสินค้าทางด้านการท่องเที่ยว เสนอแนะแนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่
20	เพื่อจัดทำแผนการขับเคลื่อนการจัดการการท่องเที่ยวตามแบบวิถีไทย โดยชุมชน เพื่อชุมชน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง สร้างแนวทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยววิถีไทยที่สอดคล้องและสามารถตอบสนองแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของประชาคมโลก
21	เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงเครือข่ายของชุมชนและผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและ วัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมอาเซียน พัฒนารฐานข้อมูลสารสนเทศของการท่องเที่ยวทาง พัฒนาและจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะกลุ่มประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย
22	เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพ แนวทางการปรับใช้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถของเครือข่ายของธุรกิจด้านน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนากิจกรมด้านน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.4 ผลการสังเคราะห์กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัยปี 2558

การสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2558 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 กรอบแนวคิดการแผนงานวิจัยปี 2558

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
1	• การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น • การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ • การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้วิถีเกษตร	• รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดกาญจนบุรี • เส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดกาญจนบุรี
2	• การศึกษาศักยภาพ/ความพร้อมของระบบการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนในเส้นทาง R3A และ R3B เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน • แนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนบนเส้นทาง R3A และ R3B เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน • แนวทางในการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนบนเส้นทาง R3A และ R3B โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	• แผนยุทธศาสตร์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนในเส้นทาง R3A • แผนยุทธศาสตร์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนในเส้นทาง R3B
3	• ทบทวน ประเมินสถานภาพ กฎระเบียบ มาตรการ ข้อบังคับต่างๆ ที่ใช้ในการควบคุมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาให้ได้ข้อเท็จจริงเพื่อจะได้วางแผนการดำเนินงานได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	• ประสิทธิภาพของโปรแกรมสื่อความหมายและการวิเคราะห์สถานภาพการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการและข้อบังคับ รวมถึงการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว • ร่างแนวทางการปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพรูปแบบและแนวทางการพัฒนาโปรแกรมและการสื่อความหมายที่เหมาะสมในการใช้กฎระเบียบ มาตรการและ ข้อบังคับ เพื่อใช้ควบคุม และขับเคลื่อนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน • เพื่อจัดทำแนวทาง และกรอบแนว นโยบายในการบังคับใช้กฎระเบียบเพื่อควบคุมและขับเคลื่อน

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
		ให้การบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นการยกระดับ การท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
4	- ขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ - องค์ประกอบการท่องเที่ยว - กรอบมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน - การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 4 รัฐประเทศมาเลเซีย - องค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยชุมชนมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน	- องค์ความรู้ด้านขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ของพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ - องค์ความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนและมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน ไทย มาเลเซีย - การสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน เมืองชายแดนไทย มาเลเซีย
5	- ปัญหาการจัดการพื้นที่ ความขัดแย้ง ความไม่ยั่งยืนของการท่องเที่ยวในพื้นที่คุ้มครอง/พื้นที่ธรรมชาติที่เปราะบาง - ศักยภาพของพื้นที่ป่าสงวนในการพัฒนาการท่องเที่ยว - นโยบายส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมในพื้นที่ป่าสงวนของกรมป่าไม้ - การเพิ่มขึ้นของอุปทานด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติ - การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษา	- เครื่องมือในการจัดการป่าสงวนแห่งชาติ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน - ปรับทัศนคติของชุมชนต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้เป็นไปในทางบวกมากขึ้น - ลดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้แบบฟุ่มเฟือยของชุมชน - ชุมชนสามารถสร้างรายได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยว - การท่องเที่ยวทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้ระบบนิเวศและทรัพยากรป่าไม้
6	- สถานการณ์และแนวโน้มของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย - ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย - พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยให้เป็นศูนย์กลางของเอเชีย	- ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของเอเชีย - ศูนย์ข้อมูลด้านสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย
7	- ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ของชุมชนลุ่มแม่น้ำโขง - การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง - การพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง - พัฒนาผู้ประกอบการเป็นศูนย์กลางการ	- การพัฒนาศักยภาพลุ่มน้ำโขงเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง - คู่มือการจัดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์สำหรับชุมชน

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์	
8	• เว็บไซต์ • สำรวจความต้องการการนำเสนอข้อมูลผ่านแอปพลิเคชัน โทรศัพท์เคลื่อนที่และความต้องการนำเสนอข้อมูล Augmented reality • ศึกษาวิธีการพัฒนาแอปพลิเคชัน	• โปรแกรมประยุกต์บนโทรศัพท์เคลื่อนที่แนะนำข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกรณีศึกษาอำเภอหัวหิน • เว็บไซต์สำหรับการค้นหาข้อมูล รองรับผู้ใช้ทั้งสามกลุ่ม เทศบาล นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ • ข้อมูลสถานประกอบการบริการที่มีทันสมัย
9	• Value Chain Analysis • Diamond Model • Gap Analysis • SWOT Analysis • Prioritization Ranking	แผนปฏิบัติการ 5 ปี โดยแบ่งเป็นระยะเร่งด่วน ระยะกลาง และระยะยาว และแผนงานโครงการที่เหมาะสมของ 2 พื้นที่
10	• บริบทเชิงพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวนักกีฬา/นักท่องเที่ยว • ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา • หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคนโยบายทางการท่องเที่ยว	แนวทางการเพิ่มคุณภาพและศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน ภูมิภาคตะวันตก
11	• ปัจจัยทางการเมือง • ปัจจัยทางเศรษฐกิจ • ปัจจัยทางสังคม • ปัจจัยทางเทคโนโลยี • ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม • ปัจจัยทางระเบียบและกฎหมาย • อุตสาหกรรม • ห่วงโซ่อุปทาน และห่วงโซ่คุณค่า	• ผลการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรม MICE • ข้อมูลความเชื่อมโยงใน Value Chain และแนวโน้มของอุตสาหกรรม MICE • การจัดลำดับความสำคัญของธุรกิจ M/I/C/E • ข้อมูลศักยภาพของอุตสาหกรรม MICE • ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของธุรกิจ M/I/C/E ในอุตสาหกรรม MICE
12	• บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว • ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของวิสาหกิจการท่องเที่ยว • ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจท่องเที่ยวภาพรวม 3	ข้อเสนอเชิงนโยบาย การพัฒนาแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	จังหวัด • สถานการณ์การท่องเที่ยวของ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ • ประเมินศักยภาพสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	
13	• กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของการประกอบธุรกิจดำน้ำ • อุปสงค์และอุปทานของธุรกิจดำน้ำ • รูปแบบการใช้ทรัพยากร • มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจดำน้ำ • สถานภาพทรัพยากร • ขีดความสามารถในการรองรับการใช้ ประโยชน์ของทรัพยากร • ระดับของผลกระทบที่ยอมรับได้ • ขีดความสามารถด้านการจัดการการท่องเที่ยวของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเครือข่ายธุรกิจดำน้ำ	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนากิจการดำน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
14	• ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดของการท่องเที่ยวทางทะเลในอ่าวไทย • ศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใน 3 พื้นที่ ประกอบด้วย • การตลาดของการท่องเที่ยว (รัฐบาล เอกชน และนักท่องเที่ยว)	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลโดยเครื่องบินน้ำ
15	• ทูทางวัฒนธรรม • เนื้อหาประวัติศาสตร์เมืองเชียงใหม่ • ทรัพยากรเส้นทางปัญญา • การจัดการเชิงวิศวกรรมความรู้ • กระบวนการสร้างสรรค์และการต่อยอดองค์ความรู้ผ่านเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศ	• โปรแกรมประยุกต์ในแผนงานปี 2556 • เว็บไซต์เผยแพร่โปรแกรมทั้งหมด • โปรแกรมประยุกต์ในแผนงานปี 2558
16	• มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมาตรฐานคุณภาพผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย • ศักยภาพตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศ	แนวทางการพัฒนามาตรฐานและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	ไทย • การตลาดทางสื่อสังคมสำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	
17	• ภูมิสังคมการท่องเที่ยว • การวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เฉพาะ • โลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว • กลุ่มทรัพยากรทางการท่องเที่ยว	• แผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2564 • การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน
18	• ผลผลิตข้อมูลติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 • โจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านการพัฒนา • รายงานผลกระทบจากการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว • รายงานการวิเคราะห์การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 • รายงานสรุปแผนงานวิจัยปี 2558 ที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ • รายงานผลกระทบจากการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว • สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสื่อความหมายในการเผยแพร่ผลผลิตการวิจัยของ สกว. ที่ผล 5 ดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจากโครงการวิจัย ตั้งแต่ปี 2555 – 2558
19	• การท่องเที่ยวสีเขียว • เมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียว • ธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว • ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียว	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่
20	• รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชน • การท่องเที่ยวโดยชุมชน • การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	แผนการขับเคลื่อนการท่องเที่ยววิถีไทย การถอดประสานวิถีไทยไปกับการท่องเที่ยว

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
21	● การจัดการท่องเที่ยวของชุมชน การจัดการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว ● ภาครัฐนโยบายและยุทธศาสตร์ ● ข้อมูลสารสนเทศการจัดการความรู้ การพัฒนาสารสนเทศ	การท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกร่วมทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน
22	● แหล่งท่องเที่ยวและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี ● แหล่งท่องเที่ยวและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในแขวงคำม่วน สะหวันนะเขต สาละวัน จำปาสัก	● แนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ● นักท่องเที่ยวคุณภาพ เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวศักยภาพผู้ประกอบการ

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ปี 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานงบประมาณปี 2558 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ใช้แบบสัมภาษณ์ สทนากลุ่ม อภิปรายกลุ่มย่อย ถอดบทเรียน สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ประชุมระดมความคิดเห็น ทดลอง workshop เทคนิคการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (A-I-C) วิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ภาพถ่ายแบบติดตาม Strategy Roadmap	2	10
การวิจัยเชิงคุณภาพ และปริมาณควบคู่กัน	20	90
รวม	22	100

จากตารางที่ 2.5 พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานปี 2558 ใช้เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณควบคู่กันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาได้แก่เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10

1.6 ผลผลิตแผนงานวิจัยปี 2558

การสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2558 สามารถสรุปผลผลิตโดยภาพรวมได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.6 ผลผลิตภาพรวมของแผนงานวิจัยปี 2558

แผนงาน	ลักษณะผลผลิต	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
การติดตามประเมินผลและการ ผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558	พัฒนาองค์ความรู้ ประเมินผล งานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์	หน่วยงานที่สนับสนุนทุนวิจัย สามารถใช้ประกอบการพิจารณาการ ให้ทุนวิจัยในปีต่อไป และสามารถ กำหนดทิศทางการให้ทุนให้ เหมาะสมรวมทั้งทบท. และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว สามารถนำข้อมูลเส้นทางการ ท่องเที่ยวไปใช้ในการส่งเสริมการ ท่องเที่ยว
การศึกษาปรับปรุงและบังคับใช้ กฎระเบียบและมาตรการพิเศษเพื่อ สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพและการบังคับใช้ กฎหมายเพื่อควบคุมผลกระทบจาก การท่องเที่ยว	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการ ท่องเที่ยวอุทยานต่างๆ สามารถ ปรับ ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ การพัฒนาการท่องเที่ยวคลัสเตอร์ พื้นที่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา และ หมู่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า	คัดเลือกพื้นที่ท่องเที่ยว วิเคราะห์ ศักยภาพ กำหนดแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการการพัฒนาการ ท่องเที่ยว	หน่วยงานภาครัฐใช้ข้อมูลจาก งานวิจัยกำหนดแผนยุทธศาสตร์ สำหรับการท่องเที่ยวคลัสเตอร์ได้
การศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน เขตภูมิภาคตะวันตก	เข้าใจศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แนวทางการพัฒนา ปัจจัยที่นำไปสู่ ความสำเร็จ	หน่วยงานที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการกีฬาสามารถใช้กีฬาเป็นส่วน หนึ่งของการท่องเที่ยวและปรับใช้กับ พื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆได้
รูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อ การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในจังหวัด กาญจนบุรี	เข้าใจศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อการ เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ได้รูปแบบการ ท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนา	ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวใช้เป็น ข้อมูลในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อ เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์

แผนงาน	ลักษณะผลผลิต	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
การพัฒนากิจกรรมด้านน้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	กลวิธีทางการตลาด ความต้องการของนักท่องเที่ยว สถานภาพของแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวใช้เป็นข้อมูลในการจัดการท่องเที่ยว กิจกรรมด้านน้ำ
นโยบายการพัฒนารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	พัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการซึ่งนำไปสู่การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว	หน่วยงานภาครัฐสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางนโยบายพัฒนาเครือข่ายในชุมชนเพื่อสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแต่ละจังหวัด
การศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรม MICE ของประเทศไทย	เข้าใจศักยภาพของธุรกิจ สามารถเชื่อมโยง Value Chain และเข้าใจผลกระทบทางธุรกิจ ทั้ง การจัดการประชุมนานาชาติ การจัดแสดงสินค้า และนิทรรศการระดับนานาชาติ ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในประเทศไทย และธุรกิจการจัดประชุมในประเทศ ไทย	ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว MICE นำไปใช้ในการวางแผนการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนามาตรฐานและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	เข้าใจพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ความต้องการและการตัดสินใจท่องเที่ยว วิธีการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย การตลาดทางสื่อออนไลน์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการตลาด และการตลาดทางสื่อออนไลน์ได้เหมาะสม
แผนการขับเคลื่อนการท่องเที่ยววิถีไทยและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	เข้าใจโครงสร้างการจัดกระบวนการสร้างความร่วมมือในการพัฒนามูลค่าเพิ่มในการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน การบูรณาการวิถีไทยเพื่อเพิ่มคุณค่าทางการท่องเที่ยวและสร้างนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ ของเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยววิถีไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

แผนงาน	ลักษณะผลผลิต	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวใน จังหวัดกระบี่	แนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบด้าน การท่องเที่ยวสีเขียว แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว แนวทางการพัฒนาตราสินค้า ท่องเที่ยวสีเขียว	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนา ธุรกิจท่องเที่ยวและพัฒนาตราสินค้า โดยใช้งานวิจัยนี้เป็นต้นแบบในการ ขยายผล
การพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวัง น้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	ผลการประเมินศักยภาพทรัพยากร การท่องเที่ยว ผลวิเคราะห์ในการ พัฒนาต้นแบบ และพัฒนาต้นแบบ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำ งานวิจัยนี้เป็นต้นแบบในการ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
การท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา และวัฒนธรรม: นโยบาย ผลกระทบ และการจัดการเชิงเครือข่ายเพื่อ เสริมสร้างจิตสำนึกร่วมทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของ ประชาคมอาเซียน	พัฒนาระบบบริหารจัดการเครือข่าย ของชุมชนและผู้ประกอบการการ ท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและ วัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมอาเซียน กิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว กระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว กำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายการ ท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและ วัฒนธรรมของไทยและประชาคม อาเซียน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการ ท่องเที่ยวในกลุ่มประชาคมอาเซียน ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ เครือข่ายชุมชนและผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน พื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส) และ 4 รัฐ (กลันตัน เปรักเคดาห์และ เปอร์ลิส) ประเทศมาเลเซีย ภายใต้ มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนสู่ อาเซียน	เข้าใจขีดความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กำหนดมาตรฐานการจัดการการ ท่องเที่ยว สร้างต้นแบบเครือข่ายเรียนรู้การ ท่องเที่ยวชุมชน พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดย ชุมชน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำ งานวิจัยนี้เป็นต้นแบบในการ พัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่าง ยั่งยืนและเป็นการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
การพัฒนาศักยภาพลำนนาตะวันออก เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิง ประสบการณ์ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง	แนวทางการพัฒนาศักยภาพลำนนา ตะวันออกเพื่อเป็นศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ ลุ่มแม่น้ำโขง คู่มือการท่องเที่ยว	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถ นำไปใช้ในการวางแผนนโยบายการ ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ ลุ่มแม่น้ำโขง

แผนงาน	ลักษณะผลผลิต	การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
	การเชื่อมโยงทางกายภาพของชุมชน ทั้งด้านวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ ชุมชน การคัดเลือกแหล่งทรัพยากร ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ ในชุมชน ลุ่มน้ำโขง ที่เมียนมาร์ ลาวและไทย	

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ตั้งแต่ปี 2555-2558

2.1 วิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ปี 2555

2.1.1 รายชื่อแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555

แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 39

แผนงาน 117 โครงการย่อย โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ มิถุนายน 2555 – กรกฎาคม 2556 สามารถ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.7 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2555

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
1	แผนงาน : นโยบายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สำหรับ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานีและนนทบุรี	ดร.ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนานโยบายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยใช้หลักการ จัดการโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว	ดร.ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว
	โครงการย่อยที่ 2 ปัจจัยด้านการตลาดและภาพลักษณ์ของจังหวัดที่ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ดร.ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างมีส่วน ร่วมของชุมชนท้องถิ่น	ผศ.ดร.สมยศ วัฒนากมลชัย
2	แผนงาน : การพัฒนาระบบฐานข้อมูลทุนมนุษย์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อ รองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.दनัย ลิสวัสดิ์รัตนากุล และ คณะ
	โครงการย่อยที่ 1 แนวทางการจัดการฐานข้อมูลทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวตามกรอบนโยบายแห่งรัฐ	ดร.दनัย ลิสวัสดิ์รัตนากุลและ คณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาฐานข้อมูลบุคลากรการท่องเที่ยวจากข้อมูลสมาคม/ ชมรมผู้ประกอบการการท่องเที่ยว	ดร.ประเมษฐ์ บุญนำศิริกิจ และ คณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาฐานข้อมูลบุคลากรการท่องเที่ยวจากข้อมูลสถาบันอุดมศึกษา	ดร.นภัสนันท์ วินิจวรจิกรกุลและ คณะ
3	แผนงาน : การศึกษาศักยภาพและมูลค่าผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้าง รายได้ในพื้นที่ภาคใต้	ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์
	โครงการย่อยที่ 1 การประเมินศักยภาพของผลิตภัณฑ์และบริการทางการ ท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้	ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์และ คณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาศักยภาพทางการตลาดของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อ การสร้างรายได้ในพื้นที่ภาคใต้	ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
9	โครงการย่อยที่ 3 การประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของเส้นทางท่องเที่ยวเดิมและใหม่ในพื้นที่จังหวัดภาคใต้	ดร.รุ่งรวี จิตภักดีและคณะ
4	แผนงาน : การพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย	พระมหาสุทิตย์ อาภากร (อบอู่), ดร. และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 รูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กระบวนการเปลี่ยนแปลง “เส้นทางบุญ” สู่ “เส้นทางธรรม	ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโณม, ดร. แสงว นิลมานะ, พระมหาเกรียงศักดิ์ อินทปญโญ
	โครงการย่อยที่ 2 รูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในภาคเหนือ : กระบวนการเรียนรู้สู่การสร้างสรรค์เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	นางสุจิตราภา นิลกำแหง พันธุ์วิไล นายภัชรภณ ฤทธิ์เต็ม
	โครงการย่อยที่ 3 รูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในภาคกลาง : การจัดการพุทธศิลป์ถิ่นสยามเพื่อความงดงามของจิตใจและปัญญา	ดร.ณัฏฐิ์ ศรีดี
	โครงการย่อยที่ 4 รูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในภาคใต้ : การสื่อสารคุณค่าและการพัฒนาเชิงบูรณาการ	พระสรวิชัย อภิปัญญา
	แผนงาน : แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่องานสัมมนา งานแต่งงานและฮันนีมูนรองรับนักท่องเที่ยวชาวอินเดียกลุ่มกำลังซื้อสูง	ดร.วนิชยา ศีลบุตรและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวอินเดียกลุ่มกำลังซื้อสูงเพื่อรองรับงานสัมมนา งานแต่งงานและฮันนีมูนในประเทศไทย	ผศ.ณัฐดา ศรีมุขและคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเป็นตลาดสัมมนางานแต่งงานและฮันนีมูนรองรับนักท่องเที่ยวชาวอินเดียกลุ่มกำลังซื้อสูง	ดร.ณิชยา ศีลบุตรและคณะ
6	แผนงาน : รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติ	ผศ.ดร.วิรุณศิริ ใจมาและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การเสริมสร้างสมรรถนะของชุมชนในจังหวัดเชียงรายเพื่อรองรับและจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแบบองค์รวมอย่างครบวงจรสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เป็นชาวต่างประเทศ	ผศ.ดร.คมสัน รัตนะสิมากุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนามูลค่าเพิ่มของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในอำเภอเชียงแสนจังหวัดเชียงรายที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวต่างชาติ	น.ส.ปวีณา ลีตระกูล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงรายที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติ	ผศ.ดร.วิรุณศิริ ใจมา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงรายสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวต่างชาติ	ผศ.ดร.ประภาพรพรณ ไชยานนท์ และคณะ
7	แผนงาน : การจัดการการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของอัตลักษณ์ชุมชนลำปาง	ดร.ศรีศุภร์ นิกรรณ์ และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือที่ยั่งยืนในการจัดการอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวจังหวัดลำปางอย่างสร้างสรรค์	ดร.ศรีศุภกร นิกรรณ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างสรรค์งานประชาสัมพันธ์เพื่อประสิทธิภาพด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดลำปาง	อดิศักดิ์ จำปาทองและคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การจัดทำระเบียบว่าด้วยความร่วมมือทางด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดลำปาง	วราภรณ์ เรือนยศและคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 องค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเล่าชุมชนเพื่อสร้างจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดลำปาง	ดร.สุจิตรา ทาผลและคณะ
	โครงการย่อยที่ 5 การพัฒนาเครือข่ายทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง	ผศ.ดร.จักรกฤษณ์ สำราญใจ
	โครงการย่อยที่ 6 การพัฒนาศักยภาพสินค้าหัตถกรรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจังหวัดลำปางในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ชินพันธ์ โรจน์ไพบูลย์และคณะ
8	แผนงาน : การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของจังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว และสมุทรสาคร ในเขตภาคกลาง	รศ.ศิริชัย พงษ์วิชัย
	โครงการย่อยที่ 1 การประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว และสมุทรสาคร ในเขตภาคกลาง	ดร.พัฒน์ พัฒนรังสรรค์และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แผนการตลาดท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี สระบุรี และสมุทรสาคร ในเขตภาคกลาง	ผศ.ดร.อดิสร่า พงศ์ยี่หล้าและคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การจัดการความรู้การท่องเที่ยวและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมรายได้ที่ยั่งยืนของจังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว และสมุทรสาคร ในเขตภาคกลาง	รศ.ศิริชัย พงษ์วิชัย และคณะ
9	แผนงาน : การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม	ดร.อรพรรณ จันทรอินทร์และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 พฤติกรรมและความต้องการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม	ดร.อรพรรณ จันทรอินทร์และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม	ดร.อรพรรณ จันทรอินทร์และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม	ดร.จิรภา ชาลาธราวัฒน์และคณะ
10	แผนงาน : ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจสุขภาพองค์รวมของไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	นพ.ดร.มโน เมตตานันท์โทเลาหวณิช

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 1 การสำรวจความพึงพอใจและความภักดีต่อตราของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อธุรกิจสุขภาพของประเทศไทยเพื่อการพัฒนากลยุทธ์สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.วรินทรา ศิริสุทธิกุล
	โครงการย่อยที่ 2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ให้บริการด้านสุขภาพของไทยเพื่อการพัฒนาศูนย์สุขภาพองค์รวมต้นแบบสู่ตลาดอาเซียน	นพ.ดร.มโน เมตตานันท์โท เลาหวณิช
11	แผนงาน : การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล	ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ ตะกระโทก
	โครงการย่อยที่ 1 พัฒนาแผนที่ระบุจุดอันตรายเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนที่ปลอดภัย	วัฒนวงศ์ รัตนวราห์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากลด้วยการศึกษาด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจ	ภาวิณี เอี่ยมตระกูล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 ศึกษาาระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยเพื่อการจัดการท่องเที่ยวทางถนนอย่างยั่งยืน	บุญพล มีไชโย และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 ศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการช่วยเหลือและดูแล รักษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลักประสบัติเหตุทางถนน	สุรัชย์ ศิลาวรรณ และคณะ
12	แผนงาน : ยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์	ผศ.ดร.พรณี สวนเพลง
	โครงการย่อยที่ 1 สภาพปัจจุบันของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักท่องเที่ยวและสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว	ผศ.ดร. พรณี สวนเพลง
	โครงการย่อยที่ 2 แผนยุทธศาสตร์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย	ดร. เบญจพร ดามาพงศ์
13	แผนงาน : การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ผ่านการจัดการชุมชนโดยเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาผู้ประกอบการชุมชนและการตลาด ตามแนวพระราชดำริ พื้นที่ตำบลเทพเสด็จ อ.ดอยสะเก็ด เชียงใหม่	ผศ.ดร.ภูษณิศ เทชเถกิง
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตามแนวพระราชดำริ พื้นที่ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	ผศ.ดร.สินธุ์ สโรบล
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการชุมชนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาผู้ประกอบการชุมชนตามแนวพระราชดำริ พื้นที่ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	ผศ.ดร.ภูษณิศ เทชเถกิงและคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชน ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	ดร.ภัทริกา มณีพันธ์ และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 4 การศึกษารูปแบบการบริหารการเงินของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติในชุมชน พื้นที่ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	ผศ.ดร.ทัตพงศ์ อวิโรธนานนท์ และคณะ
14	แผนงาน : กลยุทธ์ขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต	ดร.รักษพงศ์ วงศาโรจน์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 กลยุทธ์และคู่มือการสร้างเสริมความตระหนักและส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบตามหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	ดร.ตติยาพร จารุมณีรัตน์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 กลยุทธ์และคู่มือการสร้างเสริมความตระหนัก ชัดความสามารถ และการมีส่วนร่วมของธุรกิจจัดบริการการท่องเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	ดร.รักษพงศ์ วงศาโรจน์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 กลยุทธ์และคู่มือการสร้างเสริมความตระหนัก ชัดความสามารถ และการมีส่วนร่วมของธุรกิจให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	ดร.เกศรา สุขเพชร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 กลยุทธ์และคู่มือการสร้างเสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	ดร.กนกกานต์ แก้วนุช และคณะ
	โครงการย่อยที่ 5 บทบาทของหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่นในการเป็นกลไกส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบมีส่วนร่วมของคลัสเตอร์การท่องเที่ยว	ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์และคณะ
15	แผนงาน : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศในเขต 4 จังหวัดภาคตะวันตก	ผศ.ดร.รุ่งชัย ชวนไชยะกุล
	โครงการย่อยที่ 1 สำรวจเพื่อพัฒนาเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขต 4 จังหวัด ภาคตะวันตกสู่เขตเศรษฐกิจทวาย	ไม่ระบุ
	โครงการย่อยที่ 2 พัฒนาลิขสิทธิ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขต 4 จังหวัด ภาคตะวันตกสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย	ดร.อำนาจ เจริญรัตน์
16	แผนงาน : ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน : กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงรุ่ง) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงทอง หลวงพระบาง)	รศ.ดร.สุชุม เฉลยทรัพย์
	โครงการย่อยที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนเพื่อตอบสนองต่อช่วงเวลาระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน : กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงรุ่ง)	รศ.สุพาดา สิริกุดตา และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เวียงทอง หลวงพระบาง)	
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตราและการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน : กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เวียงทอง หลวงพระบาง)	ผศ.ดร.จิระวัฒน์ อนุวิชานนท์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 กลยุทธ์ระดับธุรกิจเพื่อสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของภาคเอกชนตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน : กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เวียงทอง หลวงพระบาง)	รศ.ดร.ปณิศา มีจินดา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 บทบาทของภาครัฐต่อการสร้างการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน : กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เวียงทอง หลวงพระบาง)	รศ.ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และคณะ
17	แผนงาน : การพัฒนาคลัสเตอร์ของกลุ่มธุรกิจขนมไทยท้องถิ่นและการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสำหรับเส้นทางใหม่ของการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารในภูมิภาคตะวันตก	ผศ.ดร.อรุณศรี ลิขิจำเนียร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหาร : กรณีศึกษาขนมไทยท้องถิ่น	ผศ.ดร.อรุณศรี ลิขิจำเนียรและคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาศักยภาพของขนมไทยท้องถิ่นเพื่อพัฒนาเป็นของฝากสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหาร	ดร.มลทิภา ศิริพิศ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารในมิติภูมิปัญญาท้องถิ่นของการทำขนมไทยในภูมิภาคตะวันตกบนระบบฐานข้อมูลสารสนเทศแบบออนไลน์	ผศ.ดร.ประมุข ภาระกุลสุขสถิต และคณะ
18	แผนงาน : การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษา อำเภอภักดีนิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่	ผศ.ดวงพร อ่อนหวานและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การจัดการข้อมูลชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอำเภอภักดีนิวัฒนา	อาจารย์พิศพิมพ์ จันทร์พรหม และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	ผศ.ดวงพร อ่อนหวานและคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและระบบสื่อความหมายภายใต้แนวคิด Green Concept บนฐานทรัพยากรท้องถิ่น	ดร.สวิษฐา ศุภอุดมฤกษ์ และคณะ
19	แผนงาน : การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน ในเขตภาคเหนือ	ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตร ศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่านในเขตภาคเหนือ	ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการการตลาดและทรัพยากรมนุษย์เพื่อการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ น่าน ในเขตภาคเหนือ	ดร.วราวุธ ฤกษ์วรารักษ์ และคณะ
20	แผนงาน : โครงการศึกษาศักยภาพเส้นทางและมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	ผศ.สุรศักดิ์ ศรีกระจ่าง และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 ความทรงจำร่วมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมเขตพื้นที่สกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร-สปป.ลาว-สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	นายประจวบ จันทน์หมื่นและคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ผศ.สุรศักดิ์ ศรีกระจ่าง และคณะ
21	แผนงาน : ผลกระทบจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558 ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย : การสร้างเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของภูมิภาค	รศ.ดร.กิตติ ลิ้มสกุล
	โครงการย่อยที่ 1 การวิเคราะห์ผลกระทบจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยด้วยการพยากรณ์แนวโน้มของตลาดการท่องเที่ยวและการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา	รศ.ดร.กิตติ ลิ้มสกุล
	โครงการย่อยที่ 2 การประเมินต้นทุน – ผลได้ของโครงการลงทุนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับอัตลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวและสินค้าของที่ระลึก-บริการท่องเที่ยว	นายวิษณุ ภาวะสุทธิรักษ์
22	แผนงาน : โครงการศึกษาระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย	รศ.ดร.แก้วตา โรหิตร์ตันและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยและสมาชิกประเทศอาเซียนตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC 2015)	รศ.ดร.แก้วตา โรหิตร์ตันและคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 ศึกษาโซ่อุปทานและตัวแบบข้อมูลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย	รศ.ศรีสมรค์ อินทุจันทร์ยง และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 ศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารระบบขนส่งสาธารณะสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย	ดร.นครินทร์ ลิ้มธรรมนวงศ์ และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
23	แผนงาน : การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งน้ำพุร้อนในภาคตะวันตกของประเทศไทย	รศ.ดร.วีระศักดิ์ อุดมโชค และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาสภาพแวดล้อม อุทกวิทยา อุทกธรณีวิทยาและคุณภาพน้ำ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งน้ำพุร้อนในภาคตะวันตกของประเทศไทย	ผศ.อรรณพ หอมจันทร์และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 พัฒนาแหล่งน้ำพุร้อนจากการหาโครงสร้างทางธรณีวิทยาใต้ผิวดินด้วยการวัดค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าระดับลึกละเอียดสูง เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว	ผศ.ดีเซลล์ สนวนบุรี และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาศักยภาพของแหล่งน้ำพุร้อนในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทยเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	ดร.นิพล เชื้อเมืองพาน และคณะ
24	แผนงาน : การพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	รศ.ดร.วุฒิชชาติ สุนทรสมัยและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาทุนมนุษย์ของวิสาหกิจขนาดย่อมกลุ่ม สปาและการนวดแผนไทยภายใต้เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว PTCC ในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	สมศรี ศิริไหวประพันธ์และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 โครงการสร้างเครือข่ายนำร่องธุรกิจขนาดย่อมด้านโรงแรมที่พักที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเขตเมืองพัทยา ชลบุรี	รศ.ดร.วุฒิชชาติ สุนทรสมัยและคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าผลิตภัณฑ์ OTOP ของธุรกิจร้านขายของที่ระลึกในเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ธนภณ นิธิขาวกุลและคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 การบริหารจัดการทุนมนุษย์เพื่อการบูรณาการกลยุทธ์การจัดการเครือข่ายวิสาหกิจท่องเที่ยวเมืองพัทยา เพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ณฤดี พรหมสุวรรณและคณะ
	โครงการย่อยที่ 5 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เมืองพัทยา เพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ชวนา อัครนุรักษ์ และคณะ
25	แผนงาน : การบริหารจัดการภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางของประเทศไทยในยุคเครือข่ายสังคม	ศ.ดร.ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การจัดการเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางของประเทศไทย	ศ.ดร.ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาและวิเคราะห์การสร้างภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอื่น	ผศ. ดร. วีระพงศ์ มาลัย

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
26	แผนงาน : การศึกษาอุปสงค์เพื่อการปรับตัวทางด้านอุปทานของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง	รศ.ดร.อิสรา ศานติศาสน์
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการรูปแบบการท่องเที่ยวที่ผูกโยงกับสุขภาพ (Medical Tourism)และความสามารถในการแข่งขันของไทยกับประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์: การสำรวจวิเคราะห์จากนักท่องเที่ยวในประเทศไทย	ไพฑูรย์ ไกรพรศักดิ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 โครงการภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวที่ผูกโยงกับสุขภาพของประเทศไทยในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง	สาริกา คำสุวรรณ และคณะ
27	แผนงาน : การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย ปี 2556 – 2559	รศ.ดลพร บุญพารอด และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555	ผศ.ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยปี 2556 – 2559	ผศ.ดร.ธวัช สุตสาคร และคณะ
28	แผนงาน : การบูรณาการทุนทางสังคมของแหล่งท่องเที่ยวในการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดลำปาง	ดร.บุญทวารณ วิงวอน และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงนิเวศเพื่อค้นหาคุณลักษณะเฉพาะและสร้างการรับรู้ด้านอัตลักษณ์ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนจังหวัดลำปาง	ขจร วงศ์วิราช และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการสืบค้นด้านแหล่งท่องเที่ยวเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดลำปาง	กาญจนา รัตนธีรวิเชียร และคณะ
29	แผนงาน : ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	รศ.ภญ.ดร.นริศฯ กำแก่น
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	กนกกานต์ วีระกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	เบญจพร ดามาพงศ์ และคณะ
30	แผนงาน : ศักยภาพการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่การเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงประชาคมอาเซียน	รศ.สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์
	โครงการย่อยที่ 1 ศักยภาพและความพร้อมชุมชนเพื่อรองรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเดียวอาเซียน	รศ.สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งของทุนมนุษย์ในการจัดการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	รศ. ดร.ชัชจรียา ไบลี และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การสร้างแบรนด์จังหวัดเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	ดร.ดลฤทัย โกวรรณะกุล

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 4 ศักยภาพและสถานภาพด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจใ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	ดร.วิจิตรอง มงคลธรรม และคณะ
	โครงการย่อยที่ 5 การพัฒนาศักยภาพภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางสู่ความ ยั่งยืนเพื่อรองรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเดียวอาเซียน	ผศ.สุภาพร วีระปรียากร
31	แผนงาน : การพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี2558	ศ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ และ คณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การเตรียมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพื่อเตรียมความ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558	รศ.ดร. เรณูมาศ มาอุ่น และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในกลุ่ม ประเทศJBRIC และ AEC	รศ.ดร. สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ และคณะ
32	แผนงาน : การส่งเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว คุณภาพสูง	ศ.ดร.มิ่งสรรพ ขาวสอาด
	โครงการย่อยที่ 1 ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ (เมดิคัล) (สปา)	ดร.อักรพงศ์ อันทอง และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างระบบจัดลำดับความสามารถของ อปท. ในการส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูง	ศ.ดร.มิ่งสรรพ ขาวสอาด และ คณะ
33	แผนงาน : การวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในเขต จังหวัดภาคเหนือตอนบน	น.ส.กาญจนา สมมิตร และ คณะ
	โครงการย่อยที่ 1 อุปทานการท่องเที่ยวเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ในเขตจังหวัด ภาคเหนือตอนบน	น.ส.กาญจนา สมมิตร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 อุปสงค์การท่องเที่ยวเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ในเขตจังหวัด ภาคเหนือตอนบน	นายคมสัน วาฤทธิ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวเชิง บำเพ็ญประโยชน์ของภาคเหนือตอนบน	ชวลิต เติรยาภิรมย์ และคณะ
34	แผนงาน : การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างสร้างสรรค์ของผืนป่า มรดกโลกดงพญาเย็น-เขาใหญ่	ชลธร ชำนาญคิด และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์เพื่อการ จัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน	อนุชยา ชำนาญคิด และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ชลธร ชำนาญคิด และคณะ
35	แผนงาน : การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนสำหรับภูมิภาคอาเซียนสู่ ความเป็นสากล	พจนา สวนศรี และคณะ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวโดยชุมชนและแนวทางในการผลักดันให้มาตรการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้รับบรรจุเข้าเป็นมาตรฐานระดับชาติกรณีสึกษาประเทศไทย	นายชนนรุจ มิ่งเมธาพร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาเงื่อนไขและข้อจำกัดของชุมชนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการรองรับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนของไทย	นางจรรย์ยา แดงน้อย และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาความต้องการของตลาดต่อมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน : กรณีสึกษาประเทศไทย	ดร.ฐิติ ฐิติจำเริญพร และคณะ
36	แผนงาน : การสร้างคุณค่าอาหารไทยท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภาคเหนือ	พัชรีย์ ตั้งตระกูล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคเหนือโดยใช้ภาพลักษณ์ของอาหารท้องถิ่น	น.ส.เกศศิณี ตระกูลทิวากร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการความรู้อาหารไทยท้องถิ่นบนเส้นทางการท่องเที่ยวภาคเหนือ	ดร.วารุณี วารัญญานนท์ และคณะ
37	แผนงาน : การศึกษารูปแบบ (Model) การจัดการขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) การท่องเที่ยวโดยชุมชน	น.ส.สุภาวณี ทรงพรวาณิชย์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การจัดการขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying capacity) การท่องเที่ยวโดยชุมชน ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	ผศ.กัลยาณี กุลชัยและทีมวิจัยชุมชนบางน้ำผึ้ง
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) การท่องเที่ยวโดยชุมชนของเกาะพิทักษ์ จังหวัดชุมพร	น.ส.เบญจมาศ ณ ทองแก้ว
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) การท่องเที่ยวโดยชุมชนของบ้านแม่กำปอง อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่	ดร.ฐิติ ฐิติจำเริญพรและคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) การท่องเที่ยวโดยชุมชนของบ้านถ้ำปลา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย	น.ส.สุรีพร สุรินย์รังษี
38	แผนงาน : การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในพื้นที่อารยธรรมล้านนาตะวันออก	นายอัมเรศ เทพมา
	โครงการย่อยที่ 1 สถาปัตยกรรมใต้ดินแดนอารยธรรมล้านนาตะวันออก	นายอัมเรศ เทพมา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมอย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่ล้านนาตะวันออก	ผศ.ดร.ประกอบศิริ รักดีพินิจ
39	แผนงาน : การเพิ่มศักยภาพ มูลค่า และคุณค่าของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อีสานใต้	นายบุญยสฤษฎ์ อเนกสุข
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาศักยภาพของมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในพื้นที่อีสานใต้ของประเทศไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	นายสุวภัทร ศรีจงแสง

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 2 การยกระดับศักยภาพ มูลค่า และคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตอีสานใต้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	นายบุญยสฤกษ์ อเนกสุข
	โครงการย่อยที่ 3 รูปแบบการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษาธุรกิจสปา ในจังหวัดนครราชสีมา	น.ส.ใจแก้ว แฉมเงิน
	โครงการย่อยที่ 4 โครงการศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ในจังหวัดอุบลราชธานี	น.ส.วรารัตน์ บุญแฝง
	โครงการย่อยที่ 5 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการส่งเสริมคุณค่าและยกระดับมูลค่าการท่องเที่ยวอีสานใต้	น.ส.สรินทิพย์ ทวีเดช

2.1.2 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2555

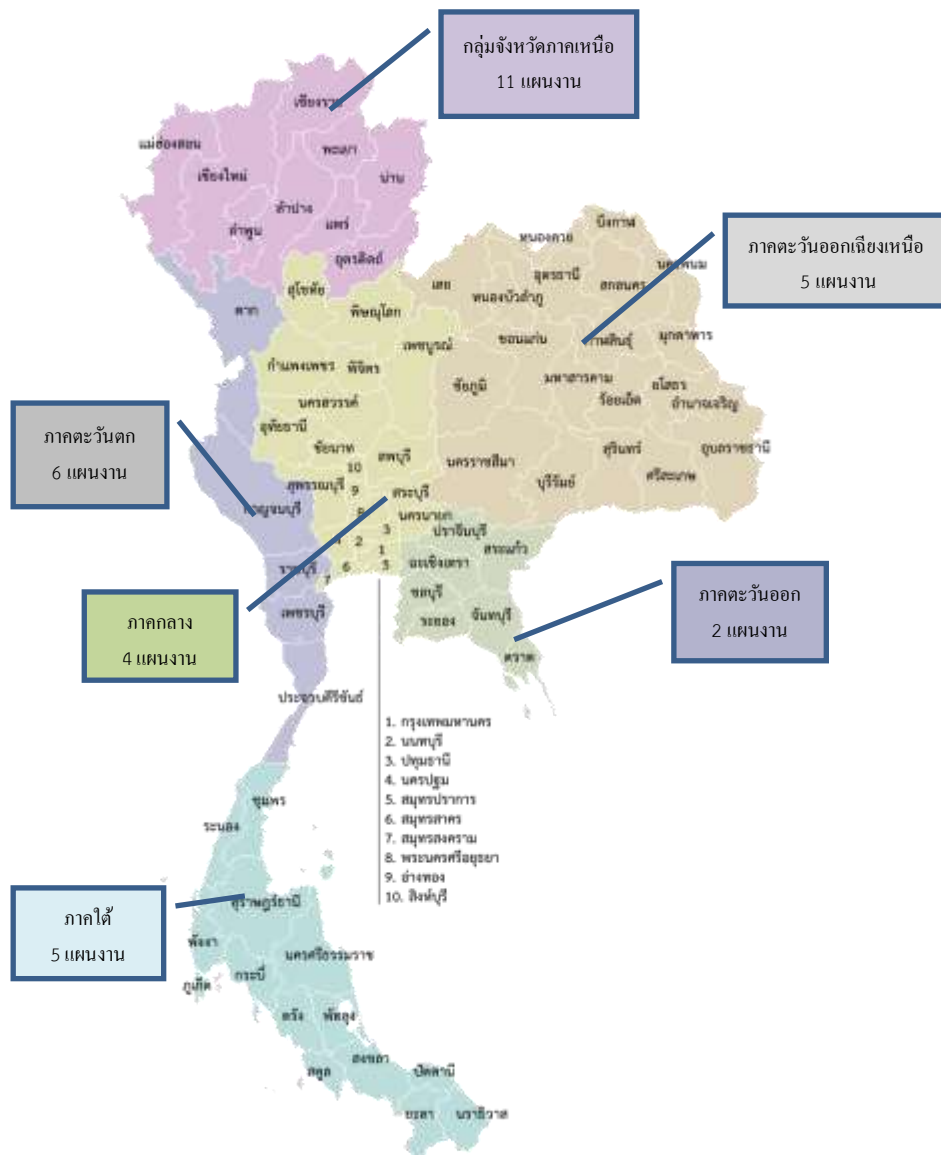
การวิเคราะห์ตามพื้นที่ดำเนินการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.8 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2555

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
1	พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานีและนนทบุรี
2	บุคลากรทางการท่องเที่ยวทุกภูมิภาคในประเทศไทย
3	สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช พังงา สงขลา และระนอง
4	รูปแบบของพื้นที่การศึกษาใน 4 ภูมิภาคๆ ละ 30-45 วัด
5	เชียงใหม่ เชียงราย ตราด ภูเก็ต กระบี่
6	เชียงราย
7	ลำปาง
8	ชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว และสมุทรสาคร
9	กระบี่ ภูเก็ต พังงา สตูล
10	กรุงเทพฯ พัทยา หัวหิน เชียงใหม่ ภูเก็ต สมุย
11	กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
12	เชียงใหม่ อุดรธานี อุบลราชธานี กรุงเทพมหานคร ประจวบคีรีขันธ์ : หัวหิน ภูเก็ต
13	เชียงใหม่
14	ภูเก็ต
15	กาญจนบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี และราชบุรี
16	ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง)
17	นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
18	เชียงใหม่
19	อุตรดิตถ์ แพร่ และน่าน
20	สกลนคร นครพนม มุกดาหาร
21	พื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อ่าวไทยและอันดามัน กลุ่มท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำโขง กลุ่มท่องเที่ยววัฒนธรรมล้านนา
22	แหล่งน้ำพุร้อนภาคตะวันตก
23	กาญจนบุรี
24	เมืองพัทยา ชลบุรี
25	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
26	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
27	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
28	ลำปาง
29	ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก ภาคใต้และกรุงเทพฯ
30	กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง 4 ได้แก่ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม
31	กรุงเทพมหานคร หนองคาย เชียงใหม่ ภูเก็ต และชลบุรี
32	กรุงเทพฯ ชลบุรี (พัทยา) และภูเก็ต
33	ภาคเหนือตอนบน 8 ได้แก่ ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน
34	พื้นที่แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ กลุ่มป่าดงพญาเย็น – เขาใหญ่
35	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน มุกดาหาร ตราด สมุทรสงคราม สตูล
36	ภาคเหนือตอนบน 8 ได้แก่ ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน
37	ชุมพร สมุทรปราการ เชียงใหม่ เชียงราย
38	กลุ่มล้านนาตะวันออก พะเยา เชียงราย แพร่ และน่าน
39	จังหวัดนครราชสีมา, สุรินทร์, อุบลราชธานี, อำนาจเจริญ, ศรีสะเกษ

แผนภาพแสดงพื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2555

2.1.3 วัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2555

สังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.9 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2555

แผนงาน	วัตถุประสงค์แผนงานวิจัย
1	เพื่อศึกษาตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไปสู่ภาคปฏิบัติสำหรับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานีและนนทบุรี
2	เพื่อศึกษาตัวแบบและชุดฐานข้อมูลบุคลากรทางการท่องเที่ยวตามคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวอาเซียน ศึกษาหลักสูตรทางด้านการท่องเที่ยวของสถาบันอุดมศึกษาที่สัมพันธ์กับคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน และพัฒนาชุดฐานข้อมูลทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
3	เพื่อศึกษาศักยภาพผลิตภัณฑ์และการตลาดทางการท่องเที่ยว ตลอดจนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงในพื้นที่และมีความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กำหนดนโยบายการเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวเพื่อการสร้างรายได้ ในพื้นที่ภาคใต้
4	เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม สำรวจเส้นทางและประเพณีทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการพัฒนาชุมชน และศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายการท่องเที่ยวในการส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย รวมทั้งผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อวัดและวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาของวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย
5	เพื่อศึกษาพฤติกรรม ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวอินเดียนกลุ่มกำลังซื้อสูง ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่รองรับตลาด และประเมินศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ด้านวัฒนธรรมที่สามารถรองรับการพัฒนาเป็นแหล่งจัดงานสัมมนา แหล่งแต่งงาน และแหล่งฮันนีมูน
6	ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการด้านการท่องเที่ยว พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวพัฒนากลยุทธ์สื่อสารการตลาดสำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติ
7	เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ และยั่งยืนจากอัตลักษณ์ชุมชนลำปาง
8	เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวและทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยว และนำไปสู่การสร้างรายได้ที่ยั่งยืน ส่งเสริมการบูรณาการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวแบบสหวิทยาการของจังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว และสมุทรสาคร ในเขตภาคกลาง
9	เพื่อเสนอแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวฮาลาล สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม
10	เพื่อหาแนวทางสู่ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์สุขภาพองค์รวมต้นแบบสู่ตลาดนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แผนงาน	วัตถุประสงค์แผนงานวิจัย
11	เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อเพื่อดูแลความปลอดภัยการท่องเที่ยวสำหรับคนไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มีมาตรฐานเดียวกันตามแนวทางมาตรฐานสากล โดยเฉพาะระบบป้ายจราจร ป้ายบอกทาง
12	เพื่อศึกษายุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้เปรียบเทียบการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยใช้เครือข่ายของสังคมออนไลน์ ของนักท่องเที่ยวและสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย
13	เพื่อพัฒนาด้านการตลาดท่องเที่ยว เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางการเงินโดยวิธีการบริหารการเงินในรูปแบบธุรกิจท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ วัฒนธรรม ของชุมชนในพื้นที่ศึกษา
14	เพื่อวิเคราะห์และจัดทำกลยุทธ์/คู่มือแนวทางการสร้างเสริมความตระหนักรู้ต่อการมีส่วนร่วม เสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
15	เพื่อการพัฒนา ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมและสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วม การสร้างรายได้ของชุมชนองค์กรต่างๆ ในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขต 4 จังหวัดภาคตะวันตกอย่างยั่งยืนรองรับโครงการขยายตัวทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกของประเทศ จากการเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษห้วย
16	เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่/หลวงพระบาง)
17	เพื่อสร้างเว็บไซต์ระบบสารสนเทศ สำหรับประชาสัมพันธ์และสนับสนุนการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ชุมชนไทยในภูมิภาคตะวันตก
18	เพื่อการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพคนในชุมชนให้สามารถจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ด้วยตนเอง และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและระบบสื่อความหมายตามธรรมชาติและวัฒนธรรม และแผนที่สีเขียว (Green Map) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (7 Green Concept) ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนฐานทรัพยากรท้องถิ่น โดยชุมชนของอำเภอภักดีพัฒนา
19	เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแผนปฏิบัติการด้านการตลาดของการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี แพร่ น่าน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
20	เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดสกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร ที่เชื่อมโยงมิตรประเทศสปป.ลาวและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ต่อภาครัฐ ภาคท้องถิ่น ผู้ประกอบการและภาคประชาชน
21	การศึกษาต้องการวิเคราะห์ สถานภาพและแนวโน้ม (Current State and Trend) ของโครงสร้างการท่องเที่ยวไทย เพื่อรองรับผลกระทบ (Impact Analysis) จากการเปิดเสรีบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การแสวงหาโอกาสสร้างให้ประเทศเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาค ทั้งนี้ได้จากการใช้แกนของศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์เป็นหลักในการสร้างคุณค่าของจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว (Tourism Destination) ในภูมิภาคโดยที่ไทยเป็นศูนย์กลาง (Tourism Hub)

แผนงาน	วัตถุประสงค์แผนงานวิจัย
22	เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพิ่มความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยและรองรับกับประชาคมอาเซียนในปี 2015
23	เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ร้อนชื้นสุขภาพ เจริญเติบโต เจริญวิชาการ และ/หรือเจริญวัฒนธรรมหรืออื่นๆ อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตน้ำดื่ม น้ำแร่สำหรับแหล่งน้ำพุร้อนที่มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสม พัฒนาแหล่งน้ำพุร้อนที่มีศักยภาพให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์พื้นพิภพ ในปัจจุบันของแหล่งน้ำพุร้อนภาคตะวันตก
24	เพื่อเสนอบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC (เครือข่ายการท่องเที่ยวเมืองพัทยา(Pattaya Tourism Cluster Canter) เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา
25	เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีบทบาทในการสร้างภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้ในการตัดสินใจเลือกมาเที่ยวประเทศไทยรวมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวประเทศกลุ่ม BRIC (กลุ่มบราซิล รัสเซีย อินเดียและจีน และกลุ่มประเทศ GCC (Gulf Cooperation Council: การ์ตา โอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน คูเวตและซาอุดีอาระเบีย)
26	เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลาง เปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านที่สำคัญ คือ มาเลเซีย และสิงคโปร์ และให้ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนราชการและภาคธุรกิจในการนำไปปรับปรุงการให้บริการที่จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถขยายตลาดการท่องเที่ยว
27	เพื่อติดตามการดำเนินงาน ประเมินผลโครงการวิจัย วิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย เสนอแนะแนวทางในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก วช. ประจำปี พ.ศ.2555 จัดทำสื่อเผยแพร่เกี่ยวกับการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว จัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว พ.ศ.2556 – 2559
28	เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เจริญวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งเชื่อมโยงสารสนเทศของจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พะเยาและแพร่ (เส้นทาง R3A)
29	เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร
30	เพื่อให้ได้แนวทางในการเพิ่มศักยภาพและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
31	เพื่อพัฒนาหลักสูตรมาตรฐานสำหรับการพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบในการจัดการท่องเที่ยว พัฒนารูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ ทั้งในระดับประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) และกลุ่มประเทศเจบริค (JBRIC)
32	เพื่อแสวงหาแนวทางและนโยบายในการส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมและแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูง
33	เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในเขตภาคเหนือตอนบนเป็นรูปแบบหนึ่งสำหรับการท่องเที่ยว
34	เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน จัดทำแนวทางและแผนเชิงนโยบายการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมต่อการ

แผนงาน	วัตถุประสงค์แผนงานวิจัย
	จัดการพื้นที่มรดกโลกดงพญาเย็น – เขาใหญ่
35	เพื่อศึกษาความต้องการของตลาดต่อมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนกรณีศึกษาประเทศไทย
36	เพื่อจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับอาหารไทยท้องถิ่นบนเส้นทางการท่องเที่ยวภาคเหนือเชิงวัฒนธรรม
37	เพื่อศึกษาวิธีการจัดการขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนในบริบทที่หลากหลาย
38	เพื่อบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาผลงานสถาปัตยกรรมของชาติ ระหว่างชุมชนเป้าหมายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นแหล่งข้อมูลของฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติ เป็นแหล่งอ้างอิงข้อมูลเชิงวิชาการบนฐานข้อมูลความรู้ทางด้านภูมิปัญญาพื้นถิ่น
39	เพื่อพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ยกระดับศักยภาพ มูลค่า และคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ค้นหาศักยภาพทางการตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพ และความงาม ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอีสานได้อย่างยั่งยืนด้วยตนเอง

2.1.4 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัยปี 2555

การสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.10 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2555

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
1	- การพัฒนานโยบายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยใช้หลักการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว - ปัจจัยด้านการตลาดและภาพลักษณ์ของจังหวัดที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น	นโยบายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานีและนนทบุรี
2	- นโยบายปัจจุบันของบุคลากรการท่องเที่ยว - แรงงานการท่องเที่ยวสถาบันการศึกษา - ข้อมูลหลักสูตรที่เตรียมความพร้อมทางด้านคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยว	แนวทางการจัดทำ Database บุคลากรด้านการท่องเที่ยว
3	- ความพึงพอใจสูงสุดของนักท่องเที่ยว - ส่งเสริมวัฒนธรรมในท้องถิ่น	มูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยว
4	บริบทการท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชน,เครือข่ายการท่องเที่ยว,แนวโน้ม/ผลกระทบ	ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัด,การเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตใจและปัญญา,รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม
5	ปัจจัยส่วนบุคคล 1)เพศ 2)อายุ 3)การศึกษา 4)อาชีพ 5)รายได้ 6) ทักษะคติ 7) ความคาดหวัง	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่องานสัมมนา งานแต่งงานและฮันนีมูนรองรับนักท่องเที่ยวชาว

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	- ปัจจัยทางการตลาด 1)ด้านผลิตภัณฑ์ 2)ด้านราคา 3)ด้านสถานที่ 4)ด้านการส่งเสริมการตลาด - ปัจจัยภายนอก 1)นโยบายรัฐบาล 2)นโยบายการส่งเสริมการตลาดของ ททท. 3)สภาพการณ์ทางการเมือง 4)ความปลอดภัย 5)ประเพณีและวัฒนธรรม	อินเดียกลุ่มกำลังซื้อสูง
6	- นักท่องเที่ยว การพัฒนาด้านอุปสงค์ 1)ความต้องการพื้นฐาน 2)ความต้องการรูปแบบกิจกรรม 3)ความเต็มใจง่ายในการเข้าชมโบราณสถานที่ 4)ประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - ผู้มีส่วนได้เสีย/ชุมชน การพัฒนาด้านอุปทาน 1)การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย 2)การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน - บุคลากรด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาสื่อและแผนการสื่อสารการตลาดของการท่องเที่ยว(แผนกลยุทธ์สื่อสารการตลาด) - การเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติ 1)เชิงสุขภาพ 2)เชิงประวัติศาสตร์ 3)เชิงวัฒนธรรม 4)เชิงนิเวศ - นักวิชาการและหน่วยงานสนับสนุน/รัฐ+เอกชน	การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม
7	- นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ - ผู้นำทางการท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง คือ ผู้นำของหน่วยราชการ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว - ผู้นำของหน่วยราชการ ผู้นำชุมชนประชาชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และพนักงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง - ประชาชนจังหวัดลำปาง ที่อาศัยอยู่ใน 13 อำเภอของจังหวัดลำปาง	การจัดการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของอัตลักษณ์ชุมชนลำปาง
8	- ประเมินศักยภาพผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว 1)เศรษฐกิจ 2)สังคมและวัฒนธรรม 3)สภาพแวดล้อม - แผนการตลาด - การจัดการความรู้	- เส้นทางการท่องเที่ยว - ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว - รูปแบบการท่องเที่ยว

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
9	- พฤติกรรมและความต้องการท่องเที่ยวฮาลาล - การบริหารจัดการการท่องเที่ยวฮาลาล - รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวฮาลาล	การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวฮาลาล
10	- ข้อมูลนักท่องเที่ยว - ปัจจัยทางการตลาด - ปัจจัยด้านตราสินค้าทางการท่องเที่ยว - การสำรวจความพึงพอใจและความภักดีต่อตราสินค้าของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อธุรกิจสุขภาพองค์รวมของไทย - ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ให้บริการด้านสุขภาพแบบองค์รวมของไทยเพื่อการพัฒนาศูนย์สุขภาพองค์รวมต้นแบบสู่ตลาดอาเซียน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจสุขภาพองค์รวมของไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
11	- พัฒนาแผนที่ระบุจุดอันตรายเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนที่ปลอดภัย - การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากลด้วยการศึกษาด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจ	การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล
12	ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	พฤติกรรมการท่องเที่ยวและความต้องการในการใช้ SN (Social Network) ในการท่องเที่ยว
13	- ปัจจัยบุคคล สังคม เศรษฐกิจ - ปัจจัยด้านพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ - พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ - ความต้องการ	ความต้องการ วิเคราะห์ปัจจัย การตลาดท่องเที่ยว การบริหารการเงิน ผู้ประกอบการและชุมชน
14	- ชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว - ธุรกิจให้บริการนักท่องเที่ยวโดยตรงและธุรกิจจัดบริการการท่องเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว - องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น - หน่วยงานภาครัฐในระดับประเทศ	กลยุทธ์ขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต
15	- ยุทธศาสตร์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ - เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขต 4 จังหวัด	การกระจายรายได้ของคนในพื้นที่โครงการเพิ่มขึ้น

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	ภาคตะวันตก เพื่อรองรับการเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษห้วย	• อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในพื้นที่ 4 จังหวัดเพิ่มขึ้น • แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ-เชิงนิเวศตามมาตรฐาน • จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น • ชุมชนมีการจัดการปัญหาเกี่ยวกับแหล่งเสื่อมโทรมในด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมได้ด้วยตนเอง
16	• กลยุทธ์ระดับธุรกิจเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน • บทบาทของภาครัฐโดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน
17	• การท่องเที่ยวเชิงเกษตรอนุรักษ์ • วัตถุประสงค์ของชนม • ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์อาหาร • ภูมิปัญญาชาวบ้าน • ระบบข้อมูล • ชนมท้องถิ่นไทย	• เส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ • หลักสูตรชนมท้องถิ่น • สินค้าที่ระลึกแบบใหม่ • ระบบฐานข้อมูล
18	ชุมชน องค์การส่วนท้องถิ่น องค์การภาครัฐองค์กรเอกชน มหาวิทยาลัย การจัดการของชุมชน	• ชุมชนมีฐานข้อมูลทรัพยากร • ความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง • เส้นทางท่องเที่ยวที่พร้อมรองรับนักท่องเที่ยว • ช่องทางการตลาดที่เหมาะสม
19	• การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตร ศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ • การจัดการการตลาดและทรัพยากรมนุษย์เพื่อการจัดการการท่องเที่ยว	ศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้
20	• ความทรงจำร่วมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรม • การจัดการเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรม	ศักยภาพเส้นทางและมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
21	• แสวงหาข้อเท็จจริงของสถานะภาพและแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง พฤติกรรม ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	แนวทางการลงทุนต้นแบบและประมาณการต้นทุนผลได้

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ภัยคุกคามและโอกาส	
22	แผนท่องเที่ยวของประเทศอาเซียน, AEC2015,	Performance Indicators, Strategic Plan for Thailand, Value Added Chain, Alliances
23	- ฐานข้อมูลน้ำพุร้อนภาคตะวันตก - ฐานข้อมูลการท่องเที่ยว - บริบทชุมชน,ทรัพยากร/ศักยภาพการบริการและการท่องเที่ยว,องค์ความรู้/อัตลักษณ์ชุมชน - เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริการและการท่องเที่ยว โดยความร่วมมือจากองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นและชุมชน,ที่ปรึกษาจากหน่วยงานต่างๆ	- การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตน้ำดื่มบรรจุขวดสำหรับแหล่งน้ำพุร้อนที่มีศักยภาพด้านคุณภาพน้ำ - รูปแบบการบริการและการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับแหล่งน้ำพุร้อนแต่ละแห่ง - แนวทางการพัฒนา และการจัดการการบริการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการสำหรับแต่ละพื้นที่ - แผนถ่ายทอดการวิจัยที่บูรณาการแล้วแก่ชุมชน
24	- บริบทและสภาพปัญหาเบื้องต้นของวิสาหกิจขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา - ความต้องการของวิสาหกิจขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว PTCC (เครือข่ายการท่องเที่ยวเมืองพัทยา (Pattaya Tourism Cluster Center) - รูปแบบการพัฒนาทุนมนุษย์ของวิสาหกิจขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา	ถ่ายทอดหรือเผยแพร่ผลงานวิจัยแก่สาธารณะและผู้สนใจ
25	Social network site Management Social network trust Social network Knowledge management ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยว ปัจจัยด้านคุณลักษณะเชิงจิตวิทยา	Integrated Marketing Strategy
26	- รูปแบบการท่องเที่ยวที่ผูกโยงกับสุขภาพและความสามารถในการแข่งขัน - ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	การปรับตัวด้านอุปทานของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง
27	ติดตาม ประเมินผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พัฒนาตัวชี้วัด เก็บข้อมูล วิเคราะห์ผล ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย แนวทางการสร้างเครือข่าย สื่อเผยแพร่ ผลกระทบของงานวิจัย การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	แนวทางในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
28	• ศึกษาบริบทชุมชนและปัญหา - ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • หาโจทย์วิจัยหรือคำถามวิจัยด้านทุนทางสังคม เพื่อหนุนเสริมแหล่งท่องเที่ยว • พัฒนาข้อเสนองานวิจัยร่วมกับชุมชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนักวิชาการจากสกว. /Node พื้นที่จังหวัดลำปาง • ประชุมเพื่อสรุปบทเรียน ร่วมกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ทั้งภายในและภายนอก	ข้อมูล/ความรู้ด้านเส้นทางท่องเที่ยวสู่ชุมชน จำนวน 13 อำเภอ จ.ลำปาง
29	เส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร
30	The Development of Regional Products and Experiences Investment PR and Promotion	ศักยภาพการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลางสู่การเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยง ประชาคมอาเซียน
31	• พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ • ความต้องการทางด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ • ศักยภาพของผู้ประกอบการ ศักยภาพของธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	รูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกลุ่มประเทศอาเซียน
32	โครงสร้าง การจัดการ ผลงาน	ทิศทางและขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลัก 3 กลุ่ม
33	• ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ • ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7 P's • พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ ปัจจัยด้านอุปทาน • กลุ่มผู้จัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์	แนวทางการพัฒนาแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ภาคเหนือตอนบน
34	• ศักยภาพความเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ • การจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน • การสร้างจิตสำนึกและการให้การศึกษาด้าน • สิ่งแวดล้อม • การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น	การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างสร้างสรรค์ของผืนป่ามรดกโลกดงพญาเย็น

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
35	• ความต้องการของนักท่องเที่ยว+ภาคเอกชน • การส่งเสริมของรัฐ/นโยบาย(ส่งเสริม/ควบคุม)	การพัฒนา CBT ของกลุ่มประเทศอาเซียนสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวอาเซียน
36	• การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้ภาพลักษณ์ของอาหารท้องถิ่น • การจัดการความรู้อาหารท้องถิ่น	การสร้างคุณค่าอาหารไทยท้องถิ่น
37	• การเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลก / อากาศ / มลพิษ • สิ่งแวดล้อม พลวัตรของชุมชน • การจัดการพื้นที่ • ชีตความสามารถในการรองรับ • กระบวนการเรียนรู้ Check List • เกณฑ์ชี้วัด เครื่องมือชุมชน Model CBT-CC	การท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบยั่งยืน
38	• หน่วยงานภาครัฐ+หน่วยงานเอกชน • ฐานข้อมูลที่สำคัญ ความร่วมมือในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง • ความร่วมมือทางวิชาการ • ภูมิปัญญาพื้นถิ่นในงานศิลปะสถาปัตยกรรม	การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมแบบมีส่วนร่วมบนฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรม
39	การเพิ่มศักยภาพ มูลค่า และคุณค่าของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อีสานใต้	ยกระดับศักยภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างคุณค่าเพิ่ม มักคุเทศก์ ของที่ระลึก ประเพณี สปา วิสาหกิจชุมชน

2. 1.5 เครื่องมือที่ใช้ในแผนวิจัยปี 2555

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานงบประมาณปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.11 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2555

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
วิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์เจาะลึก การสนทนากลุ่ม การอภิปรายกลุ่ม การถอดบทเรียน สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การประชุมระดมความคิดเห็น แบบบันทึกข้อมูล แบบติดตาม	9	18.42
วิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่แบบสอบถาม แบบสำรวจ	4	10.52
วิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ การทดลอง	1	2.63
วิจัยเชิงคุณภาพ และวิจัยปริมาณควบคู่กัน	27	71.05
รวม	39	100

จากตารางที่ 2.11 พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานปี 2555 ใช้เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ ควบคู่กันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.05 รองลงมาได้แก่เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.42 เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ คิดเป็นร้อยละ 10.52 และเครื่องมือวิจัยเชิงปฏิบัติการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.63

2.1.6 สังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2555 ภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

จากการศึกษาพบว่าแผนงานวิจัยปี 2555 สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559) ด้านสนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่เชื่อมโยงซึ่งแบ่งได้ เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว ใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์
2. กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
3. กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว

สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.12 แผนงานวิจัยปี 2555 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์		
1) กลุ่มท่องเที่ยวแม่น้ำปูลูอัน	1	2.63
2) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา	2	5.26
3) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	2.63
4) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง	1	2.63
5) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์สองสมุทร	3	7.89
6) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach	1	2.63
กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว		
1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)	2	5.26
1.1) การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวในขอบเขตที่ความสามารถการรองรับของ ธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนจะมีได้	3	7.89
1.2) ความตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะมีผลกระทบต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนอันเป็น เอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น	4	7.89

1.4) การเชื่อมโยงประสานความจำเป็นต่อการพัฒนาทางเลือกของชุมชนและกำหนดแผนงานทางเศรษฐกิจ	4	10.53
2) การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดประชุมและการจัดนิทรรศการต่างๆ (MICE)	1	2.63
3) การท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพความงาม	3	7.89
4) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	2	5.26
5) การท่องเที่ยวเพื่อการบำเพ็ญประโยชน์ (วัฒนธรรมและอาหารไทย)	2	5.26
กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	2	5.26
อื่นๆ (AEC, Social, ระเบียบ ข้อบังคับ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว)		
1) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลทุนมนุษย์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1	2.63
2) การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล	1	2.63
3) ยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์	1	2.63
4) ผลกระทบจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558 ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย : การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของภูมิภาค	1	2.63
5) การบริหารจัดการภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางของประเทศไทยในยุคเครือข่ายสังคม	1	2.63
6) การศึกษาอุปสงค์เพื่อการปรับตัวทางด้านอุปทานของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง	1	2.63
7) การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย ปี 2556 – 2559	1	2.63
รวม	39	100

จากตารางที่ 2.12 แผนงานปี 2555 มีพื้นที่วิจัยภายใต้แผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559) ในกลุ่มคลัสเตอร์ทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.68 และกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.26

2.1.7 การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2555

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

- 1) **การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย:** การนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายหมายถึงหลักการ แนวทาง กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน นโยบายที่ดีจะต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ แนวทาง และกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับปัญหาและความ

ต้องการใช้ประเด็นด้านนโยบาย จะรวมทั้งการนำองค์ความรู้ไปสังเคราะห์เป็นนโยบายหรือทางเลือกเชิงนโยบาย (Policy options) แล้วนำนโยบายนั้นไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์

- 2) **การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ** : การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนวิธีคิด เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 3) **การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์** : การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ใหม่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การสร้างตราสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต การสร้างอาชีพ และทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการอื่นๆ
- 4) **การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่** : การนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลง การเสริมพลังอันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น พื้นที่ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์การขยายผลต่อชุมชนท้องถิ่นและสังคมอื่นๆ

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปการนำไปใช้ประโยชน์ได้ 4 ด้านดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.13 การนำผลงานวิจัยปี 2555 ไปใช้ประโยชน์

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
1) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย (การบริหารจัดการ) เช่น ข้อมูลไปใช้ในการบริหารงานการท่องเที่ยว ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาในพื้นที่, รวบรวมข้อมูลทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาอัตรากำลังบุคลากรของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศในภูมิภาคและในอาเซียน, เพื่อการยกระดับความปลอดภัยทางถนนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้กับเมืองท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย, พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของภาคส่วนต่างๆ	21	41.18
2) การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เช่น เผยแพร่คู่มือการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยว, ประโยชน์การศึกษาค้นคว้าวิจัยสำหรับผู้สนใจด้านการท่องเที่ยว, เอกสารอ้างอิงเผยแพร่แก่ผู้สนใจในชั้นเอกสารของท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ภายใต้องค์ความรู้จากงานวิจัย	12	23.53
3) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์(การตลาด) เช่น ภาคเอกชนผู้ประกอบการธุรกิจ ได้ทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อขาย, เจาะกลุ่มลูกค้าที่นิยมใช้บริการผ่านทางระบบออนไลน์, วิดีทัศน์ท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัยไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อแนะนำแหล่งท่องเที่ยว, e-Route ผ่านระบบ Mobile Application ซึ่งสามารถนำไปใช้กับนักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ	12	23.53

4) การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่(ทรัพยากรการท่องเที่ยว) เช่น ได้เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมใหม่, สร้างความเป็นเครือข่ายเพื่อการ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีอัตลักษณ์ชุมชนจังหวัดลำปาง, ได้รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิต และภูมิปัญญาของท้องถิ่นใน การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับ ธรรมชาติ	6	11.76
รวม	51*	100

หมายเหตุ* : บางแผนงานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่า 1 ด้าน

จากตารางที่ 2.13 พบว่าแผนงานวิจัยปี 2555 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.18 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 23.53 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.76

2.1.8 สรุปโครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2555

ตารางที่ 2.14 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2555

แผนงาน	เส้นทางท่องเที่ยว	วิธีการผลักดัน ใช้ประโยชน์	ผลการผลักดันการ ใช้ประโยชน์
1. การวิจัยเชิง ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ของชุมชนเพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยว แหล่งน้ำพุร้อนในภาค ตะวันตกของประเทศไทย	น้ำพุร้อนพระร่วงและโป่ง น้ำร้อน จังหวัด กำแพงเพชร น้ำพุร้อนหิน ดาด หนองเจริญ (ลื่นถื่น) บ้านเขาพัง บ้านพุน้ำร้อน (บ้านเก่า) และบ้านโป่ง ช้าง จังหวัดกาญจนบุรี น้ำ พุร้อนบ้านพุน้ำร้อน (ด่าน ช้าง) จังหวัดสุพรรณบุรี น้ำพุร้อนโป่งกระทิง จังหวัดราชบุรี และน้ำพุ ร้อนหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี	- จัดทำสื่อวีดิทัศน์เผยแพร่เกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์การวิจัยอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวและบริการปี 2555 จำนวน 2 แผนงาน มีความยาว 19 นาที เนื้อหาสาระของวีดิทัศน์ ได้ กล่าวถึงโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 จำนวน 2 แผนงาน คือ “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งน้ำพุร้อนใน ภาคตะวันตกของประเทศไทย” และ “การยกระดับความปลอดภัยในการ ท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตาม มาตรฐานสากล - นำเสนอในการประชุม เวที สกว. (TRF Forum)	นำออกเผยแพร่ในงาน มหกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2556 วันที่ 24 สิงหาคม 2556 ณ โรงแรมเซ็นทรา แกรนด์และห้องบางกอก คอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพมหานคร
2. การยกระดับความ ปลอดภัยในการ ท่องเที่ยวของ ชาวต่างชาติตาม มาตรฐานสากล	กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาค ตะวันออก ภาคใต้ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	นำเสนอในการประชุม เวที สกว. (TRF Forum)	

2.2.วิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ปี 2556

2. 2.1 รายชื่อแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556

แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 29 แผนงาน 63 โครงการย่อย 5 โครงการเดี่ยว โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ เดือนสิงหาคม 2556 – ตุลาคม 2557 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.15 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2556

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
1	แผนงาน : ผลกระทบจากการท่องเที่ยวจ่อพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติ: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติทับลาน	ดร.แสงสรรค์ ภูมิสถาน
	โครงการย่อยที่ 1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการท่องเที่ยวในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	ดร.แสงสรรค์ ภูมิสถานและคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมพืชและถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	นันทชัย พงศ์พัฒนานุรักษ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	อิสริยา วุฒิสินธุ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อการสูญเสียดิน และการเกิดตะกอนในพื้นที่ลุ่มน้ำตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	ยุทธพงษ์ ศิริมังคละ และคณะ
2	แผนงาน : การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารโดยกลุ่มหาบเร่แผงลอยกับการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว	ดร.โรจนศักดิ์ โฉมวิไลลักษณ์ และคณะ
3	แผนงาน : แผนธุรกิจเพื่อพัฒนาสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมธุรกิจอาหารไทยประยุกต์ใหม่ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ : กรณีศึกษาอาหารไทย-ฮาลาล ไทย-เวียดนาม ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น และ ไทย-ตะวันตก	ดร.จิระวัฒน์ อนุวิชานนท์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร ดร.จิรัฐ ขวนชม
	โครงการย่อยที่ 1 แนวโน้มการสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มให้กับอาหารไทยประยุกต์สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ : กรณีศึกษาอาหารไทย-ฮาลาล ไทย-เวียดนาม ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น และ ไทย-ตะวันตก	ศิริวรรณ เสรีรัตน์ นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร ดร. จิรัสย์ ศิริศิริรัมย์
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาสร้างเสริมเมนูและคู่มือการปรุงอาหารไทยประยุกต์ใหม่: กรณีศึกษา อาหารไทย-ฮาลาล ไทย-เวียดนาม ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น และ ไทย-ตะวันตก	ดร. กนกกานต์ วีระกุล นางจันทร์จนา ศิริพันธ์วัฒนา นางสาวธิดิมา แก้วมณี
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด การวิเคราะห์อุปสงค์ และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่ออาหารไทยประยุกต์ใหม่ : กรณีศึกษาอาหารไทย-ฮาลาล ไทย-เวียดนาม ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น	ดร. ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจ สุพาดา สิริกุดตา ดร. วรินทร์รา ศิริสุทธิกุล

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
	และไทย-ตะวันตก	
	โครงการย่อยที่ 4 แผนการตลาด และการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอาหารไทยประยุกต์ใหม่สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ : กรณีศึกษาอาหารไทย-ฮาลาล ไทย-เวียดนาม ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น และ ไทย-ตะวันตก	ดร.จิระวัฒน์ อนุวิชานนท์ ดร. ปณิศา มีจินดา
4	แผนงาน : การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร. ธงชัย ภูวนาถวิจิตร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การวางแผนจัดการการท่องเที่ยวชุมชนแบบยั่งยืนเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง อำเภอแม่จัน และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย	ดร. ธงชัย ภูวนาถวิจิตร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง อำเภอแม่จัน และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย	นายสาคร โรจน์คำลือ ดร. ธงชัย ภูวนาถวิจิตร นางสมิตรา มาเตีย
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบยั่งยืนรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง อำเภอแม่จัน และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย	นางสมิตรา มาเตีย นางสาวภัทรชนกพร คมธณัฐ ดร. ธงชัย ภูวนาถวิจิตร
5	แผนงาน : การพัฒนาการบริหารจัดการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเส้นทาง R3E เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.ธนวัต ลิ้มป้าณิชย์กุล
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดบริการและคุณภาพการบริการของผู้ประกอบการเพื่อตอบสนองรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเส้นทาง R3E	ดร.ธนวัต ลิ้มป้าณิชย์กุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาความร่วมมือของผู้ประกอบการภายในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม:กรณีศึกษาเส้นทาง R3E	ดร.ธนวัต ลิ้มป้าณิชย์กุล และคณะ
6	แผนงาน : วิจัยแนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน	ดร.นราวุธ บัวขวัญ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาศักยภาพเพื่อนำไปสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส	ดร.ปรัชญากรณ์ ไชยคช
	โครงการย่อยที่ 2 มาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีเครือข่ายการท่องเที่ยว โดยชุมชนจังหวัดสตูล	นางสาวภัชกุล ตรีพันธ์
	โครงการย่อยที่ 3 โครงการมาตรฐานด้านการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษา ชุมชนวิถีพุทธคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา	ดร.นราวุธ บัวขวัญ

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
7	แผนงาน : การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์
	โครงการย่อยที่ 1 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่	พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ และคณะ
8	แผนงาน : โครงการการศึกษาข้อมูลเชิงคุณลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 1 เพื่อพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบภาพสามมิติเสมือนจริง	ดร.อนงค์พร ไสลวรากุล และคณะ
9	แผนงาน : การพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ภาคตะวันตกกับเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย	สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาร่องรอยทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในบริเวณแนวชายแดนภาคตะวันตกของประเทศที่เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย	สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมตามแนวชายแดนที่เชื่อมโยงไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์	ฐณัฐ วงศ์สายเชื้อ และคณะ
10	แผนงาน : โครงการการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556	อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ และคณะ
11	แผนงาน : การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการเรียนรู้มรดกวัฒนธรรม	ดร. ชูลีรัตน์ จันทรเชื้อ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การสร้างแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมโดยเครือข่ายชุมชนโบราณเมืองบางขลัง อาเภอสุวรรณคโลก จังหวัดสุโขทัย	ดร. ชูลีรัตน์ จันทรเชื้อ
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมโดยเครือข่ายชุมชนนครชุม อาเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร	ดร. ศุภลักษณ์ วัริยะสมน ผศ. วาฬิกา โพธิ์หิรัญ
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการโครงการท่องเที่ยวโดยชุมชนโบราณเมืองบางขลัง และชุมชนนครชุม	วนัชพร จันทรักษา
12	แผนงาน : ระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษาอำเภอดำเนิน โดยอาศัยออนโทโลยีและเทคโนโลยีการประมวลผลแบบขนานบนกลุ่มเมฆ	ดร. จันทนา จันทรพรชัย และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 ระบบเว็บเชิงความหมายเพื่อการจัดการและสนับสนุนการประมวลผลแบบขนานสำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อำเภอดำเนิน	รศ. ดร. จันทนา จันทรพรชัย และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 ออนโทโลยีโมเดลและการควิรี่สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อำเภอดำเนิน	นางสาวชิตชนก โชคสุชาติ และคณะ

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
13	แผนงาน: นโยบายและกลยุทธ์การพัฒนาทุนมนุษย์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	รศ.ดร.ปิยะนุช เงินคล้าย
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาทุนมนุษย์ด้านอุปทานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยสำหรับกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ผศ.ดร.อนุชา เพียรชนะ
	โครงการย่อยที่ 2 โครงการการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยของกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.จำเนียร ชุณหโสภาค และคณะ
14	แผนงาน : นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน	ดร.ราณี อิลิชัยกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไทย เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน	ดร.ราณี อิลิชัยกุล และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 โครงการพัฒนากลไกวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน	ดร.วรรณภา ศิลปอาษา และคณะ
15	แผนงาน : ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการเตรียมการการเคลื่อนย้ายแรงงานทางการท่องเที่ยวและการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนของนักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในการพัฒนาหลักสูตร และเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีอาเซียน พ.ศ. 2558	ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการเตรียมการการเคลื่อนย้ายแรงงานทางการท่องเที่ยวในการเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีอาเซียน พ.ศ. 2558	ดร. โสมฤทัย สุนธยาธร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนของนักเรียนและนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในการพัฒนาหลักสูตร และเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีอาเซียน พ.ศ.2558	ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ และคณะ
16	แผนงาน : แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ภาคตะวันตก เพื่อรองรับเศรษฐกิจพิเศษทวาย”	รศ.สยาม อรุณศรีมรกต และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การประเมินผลกระทบด้านสังคมและสุขภาพ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัดภาคตะวันตก เพื่อรองรับเขต	รศ.สยาม อรุณศรีมรกต และคณะ

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
	เศรษฐกิจพิเศษทวาย	
	โครงการย่อยที่ 2 การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 4 จังหวัดเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย	รศ.ดร.รัตนวัฒน์ ไชยรัตน์และคณะ
17	แผนงาน : แนวทางการพัฒนาถนนคนเดินเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในประเทศไทย: กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ และภูเก็ต	รศ. สุพาดา สิริกุดตา
	โครงการย่อยที่ 1 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของโมเดลต้นแบบถนนคนเดินประเทศจีน : กรณีศึกษาเมืองกวางโจวและหางโจว	รศ. สุพาดา สิริกุดตา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในถนนคนเดิน : กรณีศึกษาเมืองกวางโจว หางโจว ประเทศจีนและ จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต ประเทศไทย	รศ. สุพาดา สิริกุดตา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 นวัตกรรมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจถนนคนเดินเพื่อการยอมรับของนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย : กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่และภูเก็ต	รศ. สุพาดา สิริกุดตา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 4 กลยุทธ์สร้างสรรค์ที่ยั่งยืนเกี่ยวกับสายผลิตภัณฑ์อาหารสายผลิตภัณฑ์ซอปปิงและสายผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในถนนคนเดิน : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต	รศ. สุพาดา สิริกุดตา และคณะ
18	แผนงาน : การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	กรวรรณ สังขกร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	กรวรรณ สังขกร และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดทาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและความรู้เพื่อการบริการและการจัดการการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	จิราวิทย์ ญาณจินดา และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมระหว่างนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน	สามารถ สุวรรณรัตน์ และคณะ
19	แผนงาน : วิจัยหลักการถอดองค์ความรู้เชิงประวัติศาสตร์ผังเมืองเชียงใหม่โดยใช้หลักการจัดการเชิงวิศวกรรมความรู้ผ่านเทคโนโลยีฯ	อาจารย์ ธกฤต เฌิบแหลม
	โครงการย่อยที่ 1 การถอดความรู้เชิงประวัติศาสตร์ผังเมืองเชียงใหม่ โดยใช้หลักการจัดการเชิงวิศวกรรมความรู้	ดร. นภาพร วีวีระกุล
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างโลกสามมิติเสมือนจริงย้อนอดีตเมืองเชียงใหม่	เทพฤทธิ์ สีนจ่างรักษ์
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์พกพาเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	ดร.ชาติชาย ดวงสอาด และคณะ

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
20	แผนงาน : ศักยภาพการท่องเที่ยวตามแม่น้ำโขง กรณีศึกษาจากเชียงคานถึงโขงเจียม	ประจวบ จันทน์หมื่นและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการศึกษาศักยภาพภูมิศาสตร์แม่น้ำโขงไทย-ลาวในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามแม่น้ำโขงจากเชียงคานถึงโขงเจียม	ประจวบ จันทน์หมื่นและคณะ
21	แผนงาน : นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.อัศรพงศ์ อ้นทอง
	โครงการย่อยที่ 2 โครงการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางเรือตามลำน้ำโขงในเขตพื้นที่เชียงคานถึงโขงเจียม	ผศ.ดร.นันทยา อิทธิชินบัญชาและคณะ
	โครงการย่อยที่ 1 ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและโอกาสทางการตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มอาเซียนของประเทศไทย	ศ.ดร.มิ่งสรรพ ขาวสอาด
	โครงการย่อยที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานและการยกระดับคุณภาพแรงงานในอุตสาหกรรมโรงแรม	ดร.อัศรพงศ์ อ้นทอง
22	แผนงาน : ศักยภาพและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	ผศ.ดร.สินธุ์ สโรบล
	โครงการย่อยที่ 1 ภาพลักษณ์และกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวชุมชน ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ผศ.ดร.สินธุ์ สโรบล
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการเชิงกลยุทธ์ของท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนในแขวงอุดมชัย และแขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.บุญทา ชัยเลิศ
	โครงการย่อยที่ 3 กลยุทธ์การจัดการพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชนของนักท่องเที่ยวในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ดร.นฤพนธ์ เลิศกาญจนพร
	โครงการย่อยที่ 4 ระบบการจัดการสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเรื่องผลกระทบด้านการท่องเที่ยวชุมชนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ ประเทศไทย เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	นางสาวชลิตดา มัชฌิมบุรุษ
23	แผนงาน : การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง	ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ
	โครงการย่อยที่ 1 วิถีแห่ง “เอือนไต” ในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง	นายอัมเรศ เทพมา
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง	ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
24	แผนงาน : การศึกษาการใช้เรือพลังแสงอาทิตย์เพื่อการท่องเที่ยวในแนวปะการัง	นายสุวรรณ พิทักษ์สินธร
	โครงการย่อยที่ 1 : การศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างเรือพลังแสงอาทิตย์	นายสุวรรณ พิทักษ์สินธร
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาศักยภาพในการใช้เรือพลังแสงอาทิตย์เพื่อการท่องเที่ยวในแนวปะการัง	นางสาวรัตนา ลักษณะวรกุล
25	แผนงาน : โครงการวิจัยการพัฒนาระบบอุปทานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร	ดร.วุฒิไกร งามศิริจิตต์
26	แผนงาน : โครงการวิจัยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556	ดร.ธวิษ สุตสาคร
27	แผนงาน : โครงการศึกษาศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณ แม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษาพื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธิ์นิมิตร	ดร.วรสิทธิ์ ตันตินิพันธุ์กุล
	โครงการย่อยที่ 1 เรื่อง การวิจัยเพื่อศึกษาและสำรวจภูมิทัศน์วัฒนธรรมของย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษาพื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธิ์นิมิตร	ดร.วรสิทธิ์ ตันตินิพันธุ์กุล
	โครงการย่อยที่ 2 เรื่อง โครงการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี	ดร.บุษเกศน์ อินทรปาสาน
28	แผนงาน : การยกระดับการท่องเที่ยวใน 5 จังหวัด ชายแดนใต้ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน	รศ.ดร.ศรัณยา บุณนาค
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนใต้	ดร. ปิยะนุช ปรีชานนท์
	โครงการวิจัยย่อยที่ 2 การศึกษาและพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดชายแดนใต้	รศ. ดร.ศรัณยา บุณนาค
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดชายแดนใต้ในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)	อาจารย์มงคล มัลยากรม
29	แผนงาน: ระบบให้บริการข้อมูลการเดินทางเฉพาะบุคคลสำหรับการท่องเที่ยวไทย	ดร.ดวงเดือน อัสวสุธีรกุล
	โครงการย่อยที่ 1 ระบบแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเฉพาะบุคคล	ดร.ไกรศักดิ์ เกษร

	แผนงาน/โครงการวิจัย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 2 ระบบวางแผนการเดินทางและระบบนำเที่ยวบนอุปกรณ์พกพา	ดร.ดวงเดือน อัสวสุธีรกุล

2.2.2 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2556

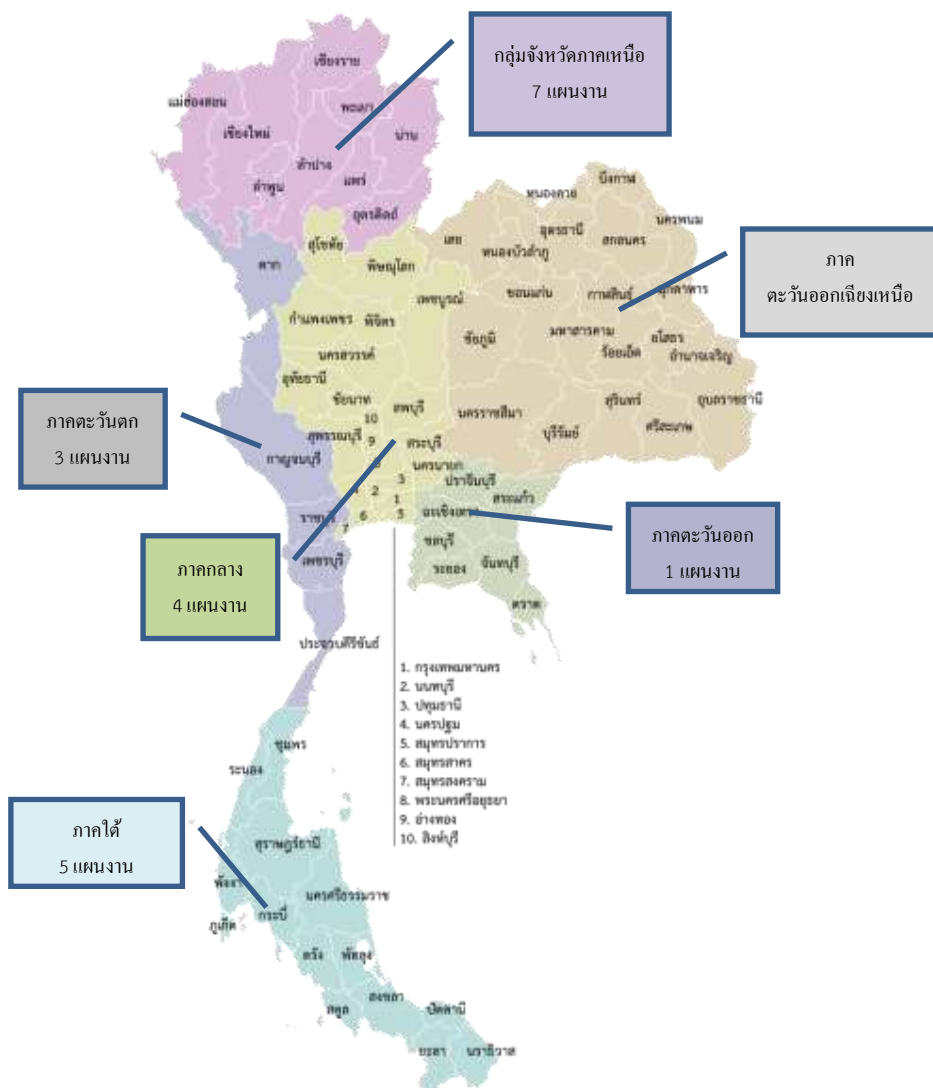
การวิเคราะห์ตามพื้นที่ดำเนินการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2556 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.16 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2556

แผน	พื้นที่ท่องเที่ยว/เส้นทางท่องเที่ยว
1	ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว นครราชสีมา
2	ถนนคนเดินเชียงใหม่ เชียงใหม่ ถนนคนเดินขอนแก่น ขอนแก่น ถนนคนเดินสงขลา สงขลา ถนนเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์กรุงเทพมหานคร
3	กรุงเทพมหานคร พัทยา และหัวหิน
4	เชียงราย
5	พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญในประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนในเส้นทางR3E ซึ่งเป็นโครงการภายใต้กรอบ GMS ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างไทย -สปป.ลาว และจีน
6	ชุมชนใน 5 ชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา
7	กระบี่
8	กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง
9	ราชบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี และแนวชายแดนไทยที่ด่านบ้านพุร้อนกาญจนบุรี ถึงบริเวณในเขตเมืองทวาย ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
10	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
11	ชุมชนโบราณเมืองบางขลัง สุโขทัยและชุมชนนครชุม กำแพงเพชร
12	อำเภอหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์
13	กลุ่มชายทะเลทางด้านตะวันออก ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด
14	เชียงใหม่ เชียงราย นนทบุรี สุพรรณบุรี ระยอง จันทบุรี นครราชสีมา กาญจนบุรี พังงา กระบี่ ภูเก็ต
15	ทิศทางการเคลื่อนย้ายของการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน
16	กาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม และราชบุรี
17	ถนนคนเดินเชียงใหม่ (ถนนท่าแพ) ถนนกลาง ถนนดื่บก ในภูเก็ต
18	ภาคเหนือ ตอนบน 8 คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน พะเยา
19	เชียงใหม่

แผน	พื้นที่ท่องเที่ยว/เส้นทางท่องเที่ยว
20	เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี
21	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
22	เชียงราย น่าน พะเยา อุดรดิตถ์
23	เชียงราย พะเยา น่าน
24	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง ตราด
25	แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กรุงเทพมหานคร
26	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
27	เขตบางกอกใหญ่ เขตธนบุรี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
28	5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
29	ภาคเหนือตอนล่าง พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย ตาก อุดรดิตถ์

แผนภาพแสดงพื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2556

2.2.3 วัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2556

สังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2556 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.17 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2556

แผนงาน	วัตถุประสงค์ของโครงการ
1	เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อพื้นที่ศึกษาบนพื้นฐานของการจัดการพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติในพื้นที่ศึกษา ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
2	เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารและพัฒนาแนวทางในการถ่ายทอดความรู้แก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอแนะแก่ผู้ค้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารโดยกลุ่มหาบเร่แผงลอย
3	เพื่อสร้างแผนธุรกิจเพื่อพัฒนาสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมธุรกิจอาหารไทยประยุกต์ใหม่ 5 ประเภท ประกอบด้วย (1) อาหารไทย-ฮาลาล (2) ไทย-เวียดนาม (3) ไทย-จีน (4) ไทย-ญี่ปุ่น และ (5) ไทย-ตะวันตก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
4	เพื่อศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมให้ชุมชนท้องถิ่นที่มีความสนใจในการจัดการท่องเที่ยวมีความรู้ทักษะ ความสามารถทั้งในด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยว การสื่อสารกับนักท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพ
5	เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการทางการตลาดและโซ่อุปทานของผู้ประกอบการเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเส้นทาง R3E
6	เพื่อศึกษาบริบทการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน วางรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่วิจัยให้ได้มาตรฐานสากลโดยประยุกต์รูปแบบให้เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการเรียนรู้การท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
7	เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่
8	เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยว สร้างเส้นทางการท่องเที่ยว (Touring Route) ที่มีความเชื่อมโยงกันในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 สร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวที่นำเสนอข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวใช้ภาพสามมิติในรูปแบบภาพเสมือนจริงของสถานที่ท่องเที่ยว
9	เพื่อพัฒนากลยุทธ์การตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาผลกระทบการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เชื่อมโยงภาคตะวันตกสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษชาย
10	เพื่อติดตามการดำเนินงาน ประเมินผล เสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัย เสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัย โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. เผยแพร่ผลงานวิจัยที่ได้รับสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยจัดทำสื่อวีดิทัศน์ จัดประชุมเวที สกว. (TRF Forum) จัดพิมพ์จดหมายข่าว (TRF Policy Bulletin)
11	เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการเรียนรู้มรดกเชิงวัฒนธรรมของชุมชน CBT ในพื้นที่โครงการท่องเที่ยวกระแสหลัก

แผนงาน	วัตถุประสงค์ของโครงการ
12	เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์สารสนเทศมาช่วยในการประมวลผลข้อมูลสำหรับการให้บริการและการจัดการมุ่งเน้นการนำประโยชน์ไปใช้ได้จริงโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว และให้บริการข้อมูลท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอำเภอหัวหิน
13	เพื่อศึกษาศักยภาพ กระบวนการมีส่วนร่วม และกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาทุนมนุษย์ของผู้กำหนดนโยบายและชุมชนด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยของกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach
14	เพื่อเสนอแนะนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและแนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน
15	เพื่อเชิงนโยบายในการเตรียมการการเคลื่อนย้ายแรงงานทางการท่องเที่ยวและการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ การสอนของนักเรียนและนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในการพัฒนาหลักสูตรและเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีอาเซียน พ.ศ. 2558
16	แสวงหาแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ และครอบคลุม 4 จังหวัดใกล้เคียง
17	เพื่อแสวงหาแนวทางการพัฒนาถนนคนเดินเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในจังหวัดเชียงใหม่และภูเก็ต
18	เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ
19	เพื่อกำหนดแนวทางการนำเนื้อหาความรู้ด้านประวัติศาสตร์ฝั่งเมืองเชียงใหม่และวัฒนธรรมท้องถิ่น และแนวทางการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่
20	ศึกษาศักยภาพเชิงลึกของแม่น้ำโขงและพื้นที่เชื่อมโยงไทย-ลาว รวมทั้งศักยภาพและความเป็นไปได้ในการท่องเที่ยวทางเรือ ศึกษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและอัตลักษณ์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ศึกษากฎหมาย กรอบความร่วมมือ ข้อตกลงต่าง ๆ ไทย-ลาวรวมทั้งอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแม่น้ำโขง
21	ศึกษาความสามารถในการแข่งขัน พฤติกรรม ด้านการท่องเที่ยวของไทยและอาเซียน ศึกษาปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมโรงแรมไทยค้นหาแนวทางการพัฒนาทักษะแรงงานในอุตสาหกรรมโรงแรมของไทย
22	เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจัดการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตำแหน่งและการจัดการเชิงกลยุทธ์ของการท่องเที่ยวชุมชน รวมทั้งศึกษากลยุทธ์การจัดการพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวชุมชนของนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สังเคราะห์การจัดการระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจผลกระทบด้านการท่องเที่ยวชุมชนด้านสังคมและวัฒนธรรม ระบบฐานข้อมูลทางด้านแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
23	เพื่อสร้างแนวทางและทิศทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมประเภทอาคารพักอาศัย (เฮือนโต) แบบบูรณาการการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศในอนาคต เตรียมความพร้อม

แผนงาน	วัตถุประสงค์ของโครงการ
	ด้านองค์ความรู้ทางสถาปัตยกรรมและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ในการเข้าถึงความรู้ เข้าใจในคุณค่าของภูมิปัญญาพื้นถิ่น และบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาผลงานสถาปัตยกรรมของชาติ ระหว่างชุมชนเป้าหมายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวทางการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง
24	เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาเรือพลังแสงอาทิตย์ ศึกษาศักยภาพของเรือพลังแสงอาทิตย์เพื่อลดมลภาวะจากเรือที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแนวปะการัง
25	พัฒนาบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าใหม่แก่พื้นที่ท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานครตามกรอบการพัฒนาบริการใหม่สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาและวิเคราะห์แบบจำลอง Agent-Based simulation model ศึกษาและประเมิน Supply network optimization สำหรับระบบอุปทานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
26	เพื่อวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความสอดคล้องตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ ปี 2555 – 2559 ประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ งานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการที่ได้รับทุนสนับสนุน ในปี พ.ศ.2556 ที่มีความโดดเด่น ใน 4 ภูมิภาค ๆ ละ 1 แผนงาน เสนอแนะแนวทางในการสนับสนุนทุนวิจัย และพัฒนาโจทย์วิจัย ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ ในปี พ.ศ.2557
27	เพื่อสำรวจเครือข่ายและจุดเชื่อมโยง (Node) ของเส้นทางคมนาคมในชุมชนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งทางน้ำ ทางเท้า จักรยานและทางถนน เหมาะสมแก่การอยู่อาศัยและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เก็บข้อมูลลักษณะทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มอาคารประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของชุมชนและสามารถสร้างความภูมิใจให้กับชุมชน ศึกษาวิเคราะห์ รูปแบบกิจกรรม การท่องเที่ยวและการให้บริการที่เหมาะสมกับพื้นที่ ย่านประวัติศาสตร์
28	เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงใน 5 จังหวัดชายแดนใต้ของไทย กับประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
29	เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศที่สามารถให้ข้อมูลท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคน วางแผนการเดินทางให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลำดับการท่องเที่ยวในแต่ละสถานที่ วิธีการเดินทางที่เหมาะสม และเส้นทางการเดินที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว พัฒนาแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์พกพา (Mobile application) ในรูปแบบที่สามารถนำเสนอข้อมูลท่องเที่ยวเฉพาะบุคคลและแผนการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวระหว่างการเดินทางมากที่สุด

2.2.4 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัยปี 2556

การสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2556 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.18 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2556

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
1	- ผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านต่างๆในตำบลไทยสามัคคี(ด้านเศรษฐกิจ สังคม กายภาพ) - ประเมินสถานการณ์ท่องเที่ยว วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและระดับของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา	ข้อเสนอแนะในการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลก
2	- ภาพลักษณ์ด้านความสะอาดถูกสุขอนามัย, ด้านความปลอดภัยของอาหาร, ด้านกายภาพ, ด้านสังคมของร้านอาหาร - ภาพลักษณ์เรื่องความคุ้มค่าเงินของร้านอาหารโดยกลุ่มหาบแร่แฝงลอย	การตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว
3	- ข้อมูลไปพัฒนาสร้างสรรค์เมนูและคู่มือการปรุงอาหารไทยประยุกต์ใหม่ - พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารไทยประยุกต์ใหม่ - แผนการตลาดและการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ อาหารไทยประยุกต์ใหม่สำหรับ นักท่องเที่ยวต่างชาติ	สร้างแผนธุรกิจเพื่อพัฒนาสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มและส่งเสริมธุรกิจอาหารไทยประยุกต์ใหม่
4	- การจัดการอย่างมีส่วนร่วม - อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์และแนวทางการจัดการท่องเที่ยว	ศักยภาพจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง
5	โครงการย่อยที่ 1 โครงการย่อยที่ 2	การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเส้นทาง R3E" เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
6	- การค้นหาศักยภาพการท่องเที่ยว - การจัดการท่องเที่ยว - การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนภายใน 5 จังหวัดชายแดน - ศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน - เครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้	แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
7	การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ โครงสร้างตลาดและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว การพัฒนาทุนมนุษย์ทางการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกาะลันตา	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนารูรูกิจ ท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่
8	ข้อมูลคุณลักษณะ (ประวัติของสถานที่/สิ่งที น่าสนใจ, การเดินทาง, ที่พักใกล้เคียง, ร้านอาหาร ใกล้เคียง, กิจกรรม, เส้นทางท่องเที่ยว	เว็บไซต์ภาพสามมิติ
9	• แผนพัฒนาการท่องเที่ยว 4 จังหวัด การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว 4 จังหวัด แหล่งท่องเที่ยว • เส้นทางท่องเที่ยวไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา • รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมบริบทพื้นที่ 4 จังหวัด • การเปลี่ยนแปลงสังคม-วัฒนธรรม • SWOT/GAP Analysis • กลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยว	พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ภาคตะวันตกกับเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย
10	• การใช้เครื่องมือติดตาม • การนำเสนอผลการดำเนินงาน • การติดตามภาคสนามพื้นที่วิจัย • การประเมินด้วยเครื่องมือวัดผล	จัดทำสื่อวีดิทัศน์ จดหมายข่าว ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ การวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โจทย์วิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ บริหาร นักวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริหารที่มีศักยภาพ
11	ระบบบริหารจัดการโครงข่ายการท่องเที่ยวชุมชน โบราณเมืองบางขลัง และชุมชนนครชุม	• ชุมชนและมีคู่มือและแนวทางCheck-List ทักษะการทำงาน CBT • แนวทางการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน
12	• ระบบเว็บเชิงความหมายเพื่อการจัดการและสนับสนุนการประมวลแบบขนานสำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อำเภอหัวหิน • ออนโทโลยีโมเดลและการคิวรีสำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อำเภอหัวหิน	ระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษาอำเภอหัวหิน โดยอาศัยออนโทโลยีและ เทคโนโลยีการประมวลผลแบบขนานบนกลุ่มเมฆ

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
13	• สภาพแหล่งเรียนรู้ร้านอาหารไทย • สภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทย • ศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว • ด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยของผู้กำหนดนโยบายและชุมชน	นโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาทุนมนุษย์ของผู้กำหนดนโยบายและชุมชนด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยของกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
14	• พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรไทยและอาเซียน • การกำหนดศักยภาพ/มาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทยประเทศต้นแบบในเอเชีย • การประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของไทยตามมาตรฐานคุณภาพ	นโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน
15	• Free Flows of Labor (MRAs, Labor Policy in AEC) • Countries (Labor Market) • Push Factor • Demand • Tourism Mobility in Thailand • Supply • Pull Factor • Positive Impacts • Socio-cultural Impacts • Negative Impacts	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการเตรียมการเคลื่อนย้ายแรงงานทางการท่องเที่ยวและการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนของนักเรียนและนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในการพัฒนาหลักสูตรและเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีอาเซียน พ.ศ. 2558
16	• การพัฒนาระบบคมนาคม เชื่อมโยงพรมแดนไทย-เมียนมาร์ • การส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	การประเมินผลกระทบทั้ง 4 ด้าน เพื่อเสนอแนะมาตรการป้องกันและลดผลกระทบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัดภาคตะวันตกเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย
17	• กรณีศึกษาเมืองกวางโจว หางโจว ประเทศจีน และ จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต ประเทศไทย • นวัตกรรมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจถนนคนเดินเพื่อการยอมรับของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทย • กลยุทธ์สร้างสรรค์ที่ยั่งยืนเกี่ยวกับสายผลิตภัณฑ์	แนวทางการพัฒนาถนนคนเดินเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในประเทศไทย: กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ และภูเก็ต

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	อาหาร สายผลิตภัณฑ์ซัปปิ้งและสายผลิตภัณฑ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในถนนคนเดิน	
18	• การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ • การจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและความรู้เพื่อการบริการและ • แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมระหว่างนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน	การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ
19	• เนื้อหาประวัติศาสตร์เมืองเชียงใหม่ • การจัดการเชิงวิศวกรรมความรู้โดยประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	Web Application Application on tablet Application on mobile
20	• โครงการศึกษาศักยภาพภูมิศาสตร์แม่น้ำโขงไทย-ลาวในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามแม่น้ำโขงจากเชียงคานถึงโขงเจียม • โครงการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางเรือตามลำน้ำโขง ในเขตพื้นที่เชียงคานถึงโขงเจียม	ศักยภาพการท่องเที่ยวตามแม่น้ำโขง กรณีศึกษาจากเชียงคานถึงโขงเจียม
21	• โอกาสและแนวทางการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน • เปรียบเทียบสมรรถนะ	การเพิ่มประสิทธิภาพอุตสาหกรรมและยกระดับคุณภาพแรงงาน
22	• ภาพลักษณ์และกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวชุมชน • ระบบการจัดการสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเรื่องผลกระทบด้านการท่องเที่ยวชุมชน • การจัดการพฤติกรรมกรบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชนของนักท่องเที่ยว	• ศักยภาพและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนในประเทศลาว • การจัดการเชิงกลยุทธ์ของท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน
23	• การมีส่วนร่วมของชุมชน • การศึกษาวิถีแห่ง “เฮือนไต้” • การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรม	• องค์ความรู้ด้านสถาปัตยกรรม • บูรณาการองค์ความรู้กับการท่องเที่ยวเที่ยว • แนวทางการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ
24	• ศึกษาเงื่อนไขและข้อจำกัดในการใช้งานเรือพลังแสงอาทิตย์สำหรับนักท่องเที่ยวจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน • การออกแบบ	• การออกแบบเรือและส่วนประกอบอื่นๆ • การประเมินประสิทธิภาพของเรือพลังแสงอาทิตย์

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
25	- ศึกษาและพัฒนากรอบการพัฒนาบริการใหม่ - พัฒนาบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - พัฒนาและวิเคราะห์แบบจำลอง Agent-Based model	- ประเมินความต้องการใช้ทรัพยากร - กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการ Optimization - พัฒนา Heuristics model
26	- กรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยว ประจำปี 2556 - ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 - โครงการวิจัยที่ได้รับทุนปี 2555 และ 2556	- การประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ - การกำหนดกรอบวิจัยด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวปี 2558
27	- ลักษณะทางกายภาพการใช้ที่ดินและอาคาร - ลักษณะกิจกรรมที่มีเอกลักษณ์พิเศษของชุมชน	ความหมายของพื้นที่ ประวัติศาสตร์ การเปลี่ยนแปลง
28	- ทัศนคติและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ - ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว	เส้นทางการท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ครอบคลุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย
29	- ฐานข้อมูลระบบแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเฉพาะบุคคล - ระบบวางแผนการเดินทางและระบบนำเที่ยวบนอุปกรณ์พกพา	ระบบให้บริการข้อมูลการเดินทางเฉพาะบุคคล สำหรับการท่องเที่ยว

2.2.5 เครื่องมือที่ใช้ในแผนวิจัยปี 2556

การสังเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานงบประมาณปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.19 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2556

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ใช้แบบสัมภาษณ์ สทนากลุ่ม อภิปรายกลุ่มย่อย ถอดบทเรียน แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ประชุมกลุ่มย่อย แบบสำรวจ แบบบันทึกข้อมูล,	7	68.97
การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน	2	6.90
การวิจัยเชิงคุณภาพ และปริมาณควบคู่กัน	20	24.14
รวม	20	100

จากตารางที่ 2.19 พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานปี 2556 ใช้เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ ควบคู่กันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.97 รองลงมาได้แก่เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 24.14 และเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ คิดเป็นร้อยละ 6.90

2.2.6 สังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2556 ภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

จากการศึกษาพบว่าแผนงานวิจัยปี 2556 สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559) ด้านสนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่เชื่อมโยงซึ่งแบ่งได้ เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว ใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์
2. กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
3. กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว

สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.20 แผนงานวิจัยปี 2556 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์		
1) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา	2	6.90
2) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	3.45
3) กลุ่มท่องเที่ยวเลียบริมฝั่งแม่น้ำโขง	1	3.45
4) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางอัญมณีและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	3.45
กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว		
1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)	4	13.79
1.2) ความตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะมีผลกระทบต่อชุมชน ชนบทธรรมนิยม วัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนอัน เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น	4	13.79
1.3) การมีส่วนร่วมของเจ้าบ้านและผู้มาเยือนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว	2	6.90
1.4) การเชื่อมโยงประสานความจำเป็นต่อการพัฒนาทางเลือกของชุมชน และกำหนดแผนงานทางเศรษฐกิจ	3	10.34
2) การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด	1	3.45
3) การท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพความงาม	1	3.45
4) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	3	10.34

กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	2	6.90
อื่นๆ (ประเมินผลโครงการ, AEC)		
จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556	1	3.45
ศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1	3.45
การพัฒนาระบบอุปทานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่กรุงเทพฯ	1	3.45
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการเตรียมการการเคลื่อนย้ายแรงงานทางการท่องเที่ยวและการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้การสอนของนักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในการพัฒนาหลักสูตร และเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีอาเซียน พ.ศ. 2558	1	3.45
รวม	29	100

จากตารางที่ 2.20 แผนงานปี 2556 มีพื้นที่วิจัยภายใต้แผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559) ในกลุ่มคลัสเตอร์ทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคือกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.24 และอื่นๆ ตามลำดับ

2.2.7 การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2556

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

- 1) **การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย:** การนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายหมายถึงหลักการ แนวทาง กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน นโยบายที่ดีจะต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ แนวทาง และกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย จะรวมทั้งการนำองค์ความรู้ไปสังเคราะห์เป็นนโยบายหรือทางเลือกเชิงนโยบาย (Policy options) แล้วนำนโยบายนั้นไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์
- 2) **การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ:** การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนวิธีคิด เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 3) **การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์:** การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ใหม่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การสร้างตราสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต การสร้างอาชีพ และทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ

- 4) การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ :การนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลง การเสริมพลังอันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น พื้นที่ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์การขยายผลต่อชุมชนท้องถิ่นและสังคมอื่นๆ

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปการนำไปใช้ประโยชน์ได้ 4 ด้านดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.21 การนำผลงานวิจัยปี 2556 ไปใช้ประโยชน์

วิธีการนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่(ทรัพยากรการท่องเที่ยว) เช่น ชุมชนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชุมชนของตัวเองได้โดยให้เกณฑ์มาตรฐานนี้เป็นตัวแบบที่สอดคล้องกับชุมชน ความเชื่อ และวิถีชีวิตของตนเอง	3	4.76
การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์(การตลาด) เช่น ออกแบบการท่องเที่ยวกับลูกค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจขนส่ง เป็นต้น ทั้งในเรื่องของจำนวนวัน ที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว โดยเพิ่มความหลากหลายของแพ็คเกจหรือโปรแกรมทัวร์, พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวชุมชน บนความแตกต่างและหลากหลายของคนท้องถิ่น,นำมาสู่การประกอบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ สนองตอบการใช้งานให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถใช้งานผ่านอุปกรณ์พกพา อาทิเช่น สมาร์ทโฟน (Smart phone) แท็บเล็ต (Tablet) และคอมพิวเตอร์ (Computer) ผ่านทางโปรแกรมประยุกต์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว	5	19.05
การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย (การบริหารจัดการ) เช่น แนวทางการพัฒนาจากทั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับของประชาชนรอบพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง, เสนอแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่, ทำให้สามารถคัดเลือกผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นจำนวน 14 แผนงาน เพื่อผลักดันสู่การกำหนดนโยบายและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ด้วยการจัดกิจกรรม ช่วยสร้างให้เกิดแนวคิดเครือข่ายและศักยภาพในการปฏิบัติในแนวทางใหม่ใน 22 หมู่บ้านที่เป็นประชาคมการท่องเที่ยว, ได้กำหนดเป็นนโยบายร่วมกับพื้นที่ทั้งในระดับกลุ่มจังหวัด และรายจังหวัด, นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร, นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร, เป็นแนวทางให้กระทรวง ทบวง กรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง กับผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยว	12	47.62
การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เช่น นำผลงานวิจัยเผยแพร่ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของการจัดการการท่องเที่ยว, การประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตร, ได้เว็บไซต์แก่การท่องเที่ยวที่นำเสนอข้อมูลเชิงคุณลักษณะและการใช้ภาพสามมิติและภาพเสมือนจริงในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว, ตัวระบบข้อมูลนั้นสามารถให้บริการค้นหาข้อมูลเฉพาะด้านในส่วนของการบริการทางสุขภาพทั้งที่ปรากฏในสื่อออนไลน์ และไม่ปรากฏในสื่อออนไลน์, พัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนของนักเรียนและนักศึกษาพัฒนาหลักสูตร	9	28.57
รวม	29	100

2.2.8 สรุปโครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2556

ตารางที่ 2.22 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2556

แผนงาน	เส้นทางท่องเที่ยว	วิธีการผลักดัน ใช้ประโยชน์	ผลการผลักดันการ ใช้ประโยชน์
1. การบริหารและการจัดการ การท่องเที่ยวชุมชนเพื่อรองรับ การรวมกลุ่มประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	เชียงราย	• จัดทำสื่อวีดิทัศน์ • จัดประชุมเวทีสกว. (TRF Forum) • จัดพิมพ์จดหมายข่าว (TRF Policy Bulletin)	• การร่วมงานมหกรรม การท่องเที่ยว ITB BERLIN 2014 • การร่วมงานChiangmai Road Show: Chiangmai Night in Mumbai, India 2014 • การทดสอบเส้นทาง ท่องเที่ยวร่วมกับททท. และผู้ประกอบการ • การมีส่วนร่วมเป็น องค์การจัดโครงการ สัมมนาเปิดมุมมอง ท่องเที่ยวไทยปี 2557 • ร่วมจัดงานวันท่องเที่ยว ไทยท่องเที่ยวโลก
2. การพัฒนาการบริหาร จัดการของผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน เส้นทาง R3E เพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	พื้นที่ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมที่สำคัญใน ประเทศไทยและ ประเทศสมาชิกอาเซียน ในเส้นทางR3E (North – South Economic Corridor: NSEC) ซึ่ง เป็นโครงการภายใต้ กรอบ GMS ซึ่งเชื่อมโยง ระหว่างไทย -สปป.ลาว และจีน		
3. แนวทางการพัฒนา มาตรฐานที่เหมาะสมกับการ ท่องเที่ยว โดยชุมชนใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน	ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา		
4. การพัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวของ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัด กระบี่	กระบี่		
5. การพัฒนาเครือข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการ เรียนรู้มรดกวัฒนธรรม	ชุมชนโบราณเมืองบาง ขลัง จังหวัดสุโขทัยและ ชุมชนนครชุม จังหวัด กำแพงเพชร		

แผนงาน	เส้นทางท่องเที่ยว	วิธีการผลักดัน ใช้ประโยชน์	ผลการผลักดันการ ใช้ประโยชน์
6. นโยบายการพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิง เกษตรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว อาเซียน	จังหวัดเชียงใหม่และ เชียงราย ภาคตะวันออก ที่จังหวัดระยองและ จันทบุรี ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ นครราชสีมา ภาคกลาง ที่นนทบุรีและสุพรรณบุรี ภาคตะวันตกที่ กาญจนบุรี และภาคใต้ที่ กระบี่ พังงาและภูเก็ต		
7. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การเตรียมการการเคลื่อนย้าย แรงงานทางการท่องเที่ยวและ การพัฒนาศักยภาพการเรียน การสอนของนักเรียนและ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ เปิดสอนสาขาวิชาการ ท่องเที่ยวและการโรงแรมใน การพัฒนาหลักสูตร และ เตรียมความพร้อมสู่การเปิด เสรีอาเซียน พ.ศ. 2558	กรุงเทพมหานคร		
8. การบริหารและการจัดการ การท่องเที่ยวในภาคเหนือ ตอนบนเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	ภาคเหนือ ตอนบน 8 จังหวัดคือจังหวัด เชียงใหม่เชียงรายลาปูน ลำปางแพร่่าน่าน แม่ฮ่องสอนพะเยา		
9. วิจัยหลักการถอดองค์ ความรู้เชิงประวัติศาสตร์ผัง เมืองเชียงใหม่โดยใช้หลักการ จัดการเชิงวิศวกรรมความรู้ ผ่านเทคโนโลยีฯ	เชียงใหม่		

2.3 วิเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ปี 2557

2.3.1 รายชื่อแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557

แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 31 แผนงาน 83 โครงการย่อย 3 โครงการเดี่ยว โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม – กันยายน 2558 สามารถ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.23 รายชื่อแผนงานและโครงการวิจัยย่อยในปี 2557

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
1	แผนงาน : แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการบริเวณที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางใน 4 จังหวัด เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ผศ.ดร.วิชชากร จารุศิริ
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนามาตรฐานอาหารและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากท้องถิ่นเพื่อสร้างรายได้ จากการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนในเขตที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง	นาง อังสุมาริน จำนงชอบ
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมเพื่อสื่อความหมายภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง	น.ส.ฐิติมา อังกรวัชรพันธุ์
	โครงการย่อยที่ 3 การสำรวจความหลากหลายของนกในบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางผ่าน 4 จังหวัดเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ดร.อรินท์มัย งามนิยม
2	แผนงาน : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก (สกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร)	ผศ.ดร.พรรณี สวนเพลง
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาอุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก (สกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร)	น.ส.จารินี ศานติจรรยาพร
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก (สกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร)	ผศ.ดร.พรเทพ ลีทองอิน
3	แผนงาน : การบริหารจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางทะเล ของเมืองพัทยา	นายธงชัย พงษ์วิชัย
	โครงการย่อยที่ 1 การวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางน้ำเมืองพัทยา	นายณรินทร์ศักดิ์ สัทธาประสิทธิ์
	โครงการย่อยที่ 2 การวิเคราะห์โครงการสร้างเรือเร็วเพื่อลดความเสียหายจากอุบัติเหตุเรือนโดนกัน	นายชนะชัย เลิศสุชาตวนิช
	โครงการย่อยที่ 3 โครงการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล : กรณีศึกษาพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	นายปรเมษฐ์ บุญนำศิริกิจ
4	แผนงาน : ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ของอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ดร.จตุพล ชูจันทร์

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
5	แผนงาน : การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษาอำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ (ระยะที่ 2)	ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน
	โครงการย่อยที่ 1 การขยายผลการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผ่านการจัดการความรู้อย่างมีส่วนร่วม	ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน
	โครงการย่อยที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาและวัฒนธรรมชุมชนอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการท่องเที่ยว โดยชุมชนที่ยั่งยืน อำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่	อาจารย์ พิศาลพิมพ์ จันทร์พรหม
	โครงการย่อยที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน อำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่	ดร.สวิษฐา ศุภอุดมฤกษ์ ตริรัตน์
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการของกลุ่มการท่องเที่ยวโดยชุมชนอำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่	ดร.ลัดดา ปินตา
6	แผนงาน : การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในเขตภาคเหนือตอนบน	น.ส.กาญจนา สมมิตร
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์แบบมีส่วนร่วมในเขตภาคเหนือตอนบน	ดร.นิทัศน์ บุญไพศาลสถิต
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์แบบมีส่วนร่วมในเขตภาคเหนือตอนบน	น.ส.กาญจนา สมมิตร
7	แผนงาน : แนวทางการพัฒนาพื้นที่ร้อนเค็มคลองท่อม จังหวัดกระบี่อย่างยั่งยืน	ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาลักษณะทางธรณีวิทยาของแหล่งพื้นที่ร้อนเค็มคลองท่อม ด้วยวิธีธรณีฟิสิกส์และข้อมูลคุณภาพของน้ำและดิน	ดร.กำแหง วัฒนแสน
	โครงการย่อยที่ 2 ศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวพื้นที่ร้อนเค็มคลองท่อม จังหวัดกระบี่	ดร.สมจินตนา คุ่มภัย
	โครงการย่อยที่ 3 แนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ร้อนเค็มคลองท่อม จังหวัดกระบี่	ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์
8	แผนงาน : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวฮาลาลในจังหวัดเชียงใหม่	ผศ.เดชวิทย์ นิลวรรณ
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาตำแหน่งทางการตลาดและรูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาลในจังหวัดเชียงใหม่	นางสุวลักษณ์ อ้วนสะอาด
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรแผนกธุรกิจนาเที่ยวในการท่องเที่ยวฮาลาล	ผศ.เดชวิทย์ นิลวรรณ
9	แผนงาน : การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารในภูมิภาคตะวันตก	ผศ.ดร.อรุณศรี ลีจิระจำเนียร

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารในภูมิภาคตะวันตก	ดร.มัลลิกา ศิริพิศ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแนวใหม่เพื่อพัฒนาเป็นของฝากสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหาร	ผศ.ดร.โสภาค สอนไฉ
10	แผนงาน : การวิจัยเชิงบูรณาการวิทยาศาสตร์และการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งพุน้ำร้อนของประเทศไทย	ผศ.อรรถพร หอมจันทร์
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาอัตรากำลังทรัพยากรน้ำพุร้อนและสมบัติของโคลนร้อน เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนต้นแบบในภาคตะวันตกของประเทศไทย	ผศ.อรรถพร หอมจันทร์
	โครงการย่อยที่ 2 การวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประเภทแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนต้นแบบในภูมิภาคตะวันตกและระดับประเทศ	ดร.นิพล เชื้อเมืองพาน
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาระบบน้ำพุร้อนเกิดใหม่ บ้านเหมืองแร่ ตำบลเมืองแปง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ด้วยวิธีการทางธรณีฟิสิกส์ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน	ผศ.ดร.ภาสกร ปนานนท์
	โครงการย่อยที่ 4 นโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำพุร้อน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย	รศ.ดร.ราณี อิลิชัยกุล
11	แผนงาน : รูปแบบการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในสถานประกอบการเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามกรอบข้อตกลงร่วมกันว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวอาเซียน	ดร.ปรเมษฐ์ บุญนำศิริกิจ
	โครงการย่อยที่ 1 รูปแบบการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามกรอบข้อตกลงร่วมกันว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวอาเซียน กรณีศึกษาแผนกอาหารและเครื่องดื่ม	นางสาววดี ธงภักดิ์
	โครงการย่อยที่ 2 รูปแบบการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามกรอบข้อตกลงร่วมกันว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวอาเซียน กรณีศึกษาแผนกแม่บ้าน	น.ส.ศรัณย์ธร บุญพิทักษ์ และคณะ
	โครงการย่อยที่ 3 รูปแบบการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามกรอบข้อตกลงร่วมกันว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวอาเซียน กรณีศึกษาแผนกดำเนินการนำเที่ยว	ดร.นภัสนันท์ วินิจวรกิจกุล

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
12	แผนงาน : การเพิ่มศักยภาพและการพัฒนาการท่องเที่ยวฮาลาล เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย	ดร.ณัฐ หลักชัยกุล
	โครงการย่อยที่ 1 โครงการศึกษาสถานการณ์ด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยวฮาลาลและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดชายแดนใต้ของประเทศไทย เชื่อมโยงพื้นที่ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)	รศ.อาหวัง ลำน่วย
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาและพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวฮาลาล เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย	รศ.ดร.ศรัณยา บุณนาค
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวฮาลาลเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย	ดร. ณัฐ หลักชัยกุล
13	แผนงาน : การสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวภาคใต้ตอนบน	ดร.ปิยะนุช ปรีชานนท์
	โครงการย่อยที่ 1 การสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสูงอายุ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวภาคใต้ตอนบน	ดร.ปิยะนุช ปรีชานนท์
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวภาคใต้ตอนบน	รศ.ดร.เพ็ญพักตร์ ทองแท้
	โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาและพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวภาคใต้ตอนบน	อาจารย์กัลยา ดาราหะ
14	แผนงาน : แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลนครเชียงราย สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	ผศ.ดร.วิรุณศิริ ใจมา
	โครงการย่อยที่ 1 ความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลนครเชียงราย	ผศ.ดร.คมสัน รัตนะสิมากุล
	โครงการย่อยที่ 2 ศักยภาพของชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงรายในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ผศ.ดร.ประภาพรรณ ไชยานนท์
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลนครเชียงรายสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	ผศ.ดร.วิรุณศิริ ใจมา
15	แผนงาน : แนวทางในการพัฒนาสถาบันมาตรฐานวิชาชีพในอุตสาหกรรมโรงแรมที่สอดคล้องกับสมรรถนะข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวแห่งอาเซียน	ผศ.ดร.เกศรา สุขเพชร

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 1 มาตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการโรงแรม อย่างมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมโรงแรมไทย	ผศ.ดร.โชคชัย สุเวชวัฒนกุล
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรมาตรฐานสมรรถนะตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการโรงแรม เพื่อรองรับการเข้าสู่การตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการอาเซียน	ดร.สุมนา จรรย์สมบูรณ์
16	แผนงาน : ศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	น.ส.พจนา สวนศรี
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาความต้องการของตลาดที่มีศักยภาพเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทยและอาเซียน	ดร.ฐิติ ฐิติจำเจริญพร
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาความต้องการด้านความรู้และทักษะของชุมชนและบริษัทนำเที่ยวในการพัฒนาการตลาดสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในประเทศไทยและอาเซียน	น.ส.พจนา สวนศรี
	โครงการย่อยที่ 3 ศึกษากรณีที่เหมาะสมความสำเร็จทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	นายกฤตดา อีราพิทยกุล
17	แผนงาน : การเตรียมความพร้อมด้านการจัดการการท่องเที่ยวของวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก	ผศ.ดร.สุดสันต์ สุทธิพิศาล
	โครงการย่อยที่ 1 การสื่อความหมายทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก	ผศ.ดร.ประกอบ ภักดีพิณิจ
	โครงการย่อยที่ 2 การเสริมสร้างขีดความสามารถของเครือข่ายด้านการจัดการการท่องเที่ยวของวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อรองรับการเป็นมรดกโลก	ดร. สุภาภรณ์ ประสงค์ทัน
18	แผนงาน : การจัดการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง ซี มูล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวประเทศไทย ลาว และเวียดนาม	ดร.ณัฐฐินี ทองดี
	โครงการย่อยที่ 1 การยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขัน และกลไกการจัดการตลาดการท่องเที่ยว โดยชุมชนแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง ซี มูล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย	ดร.ณัฐฐินี ทองดี
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาพฤติกรรม ความต้องการและการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด การสื่อสารภาพลักษณ์การท่องเที่ยวแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง ซี มูล ใน	อาจารย์ กนก บุญศักดิ์

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
19	แผนงาน : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ในกลุ่มน้ำโขงบนฐานของความเดิมแท้ เพื่อตอบรับแผนการท่องเที่ยวของอาเซียน	ดร.ตฤทัย โกววรรณกุล
	โครงการย่อยที่ 1 ความเดิมแท้บนการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ของกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้ำโขง	น.ส.วิศิษฐ์ศิริ ชูสกุล
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้ำโขง	นายศราวุธ ผิวแดง
	โครงการย่อยที่ 3 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้ำโขง	ผศ.ดร.พชรภัส สุวรรณรัตน์
	โครงการย่อยที่ 4 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้ำโขงบนฐานความคิดแท้เพื่อตอบรับแผนการท่องเที่ยวของอาเซียน	ดร.ตฤทัย โกววรรณกุล
20	แผนงาน : การบริหารจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางอารยธรรมล้านนาเชื่อมโยงกับ สปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์และสาธารณรัฐประชาชนจีน(ตอนใต้)	นางสุนีย์ บุญญานุพงศ์
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันทางการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางอารยธรรมล้านนา	ดร.กวรรณ สักขร
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	นายสามารถ สุวรรณรัตน์
	โครงการย่อยที่ 3 แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทาง อารยธรรมล้านนา	นางสุรีย์ บุญญานุพงศ์
21	แผนงาน : การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	พระเมธีสุตาภรณ์
	โครงการย่อยที่ 1 ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	นายพิชิต บุรีมาตร
	โครงการย่อยที่ 2 รูปแบบและกระบวนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ดร.พรเศรษฐี วุฒิปัญญาอิสกุล
	โครงการย่อยที่ 3 พฤติกรรมและความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	นายวินัย ภูมิสุข
	โครงการย่อยที่ 4 การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าแก่แหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	นายประพันธ์ นิกกระโทก
22	แผนงาน : การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล (ระยะ 2)	ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ แม่กระโทก

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลการเฝ้าระวังผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากอุบัติเหตุทางถนน	นายสุรัชย์ ศิลารรรถน
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาจัดทำแผนเชิงบูรณาการเพื่อการสัญจรที่ปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยวต้นแบบอย่างมีส่วนร่วมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน	นายบุญพล มีไชโย
	โครงการย่อยที่ 3 การยกระดับความปลอดภัยในการใช้รถจักรยานยนต์เช่าของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	ผศ.ดร.ภาวิณี เอี่ยมตระกูล
	โครงการย่อยที่ 4 การยกระดับความปลอดภัยในการให้บริการรถโดยสารเพื่อการทัศนจรสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	รศ.ดร.วัฒนวงศ์ รัตนวราห์
	โครงการย่อยที่ 5 การจัดสรรกำลังคนทางสุภาพเพื่อการดูแลนักท่องเที่ยว	ดร.พุดตาน พันธุ์เนตร
23	แผนงาน : กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวเชิงพื้นที่ของเกาะสมุยภายใต้พลวัติของโลก	น.ส.ประพิณวดี ศิริสุขลักษณ์
	โครงการย่อยที่ 1 ศักยภาพของการท่องเที่ยวสีเขียวแบบชุมชนมีส่วนร่วมของเกาะสมุย	นายกำปนาท วิจิตรศรีกรม
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มสมุยเกาะสีเขียว	ดร.นนทิภัก เพียรโรจน์
	โครงการย่อยที่ 3 การสื่อสารภาพลักษณ์ สมุยเกาะสีเขียวผ่านทางเว็บไซต์	น.ส.ภัทราพร วรินทร์เวช
24	แผนงาน : การยกระดับการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพในภูมิภาคตะวันตกของนักท่องเที่ยวสูงอายุเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	รศ.ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
	โครงการย่อยที่ 1 รูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ไร้ความเร่งรีบของนักท่องเที่ยวสูงอายุในภูมิภาคตะวันตก	รศ.ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
	โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนารูปแบบการตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เชิงรุกในภูมิภาคตะวันตกสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่มีคุณภาพ	รศ.ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
	โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุของผู้ประกอบการท้องถิ่นในภูมิภาคตะวันตกเพื่อการยกระดับการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ	ผศ.ดร.นพพร จันทรนาชู
	โครงการย่อยที่ 4 การพัฒนารฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่ไร้ความเร่งรีบสำหรับผู้สูงอายุในภูมิภาคตะวันตก	ดร.พรทรัพย์ พรสวัสดิ์
25	แผนงาน : การจัดการหมู่บ้านทอผ้าอีสานเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม	รศ.ดร.ปฐม หงษ์สุวรรณ
	โครงการย่อยที่ 1 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม	อาจารย์ วรรณ คำปวนบุตร
	โครงการย่อยที่ 2 แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิปัสสนากรรมฐาน ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม	ผศ.ดร.ฉลอง พันธุ์จันทร์
	โครงการย่อยที่ 3 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่อีสาน	รศ.ดร.ปฐม หงษ์สุวรรณ

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	ตอนกลาง: กรณีจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม	
26	แผนงาน : การจัดการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน	ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน	ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์
	โครงการย่อยที่ 2 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน	ผศ.ดร.วศิน ปัญญาบุตรกุล
27	แผนงาน : การศึกษาศักยภาพและผลกระทบการประยุกต์ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดกระบี่	ดร.รัฐภูมิ ตูจินดา
	โครงการย่อยที่ 1 แนวทางการพัฒนารูปแบบการเชื่อมต่อ API (Application Program Interface) บนดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรณีศึกษาจังหวัดกระบี่	ดร.ทวีทรัพย์ อภิวัฒนาพงศ์
	โครงการย่อยที่ 2 การศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของการประยุกต์ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่	ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์
28	แผนงาน : การติดตามและประเมินผลการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2557	ผศ.ดร.จักรพันธ์ กิตตินรัตน์
	โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557	รศ.ดร.ดุสิต เวชกิจ
	โครงการย่อยที่ 2 การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2557	อาจารย์ ฉัตรฉวี คงดี
29	แผนงาน : การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปสงค์ของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน	ศ.ดร.มิ่งสรรพ
30	แผนงาน : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อผู้สูงวัย ในจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท	รศ.ศิริชัย พงษ์วิชัย
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษามูลเหตุปัจจัยทางการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงวัย ในเส้นทางจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท	ผศ.ดร.อดิสร่า พงศ์ยี่หล้า
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงวัยในจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท	ดร.บุษเกตน อินทรปาสน
31	แผนงาน : การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จังหวัดตราด	ศ.ดร.อุทัยรัตน์ ณ นคร
	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จังหวัดตราด	ผศ.ดร.แสงสรรค์ ภูมิสถาน

	ชื่อแผนงาน/โครงการย่อย	คณะทำงาน
	โครงการย่อยที่ 2 พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จังหวัดตราด	ผศ.ดร. นางลักษณ์ มโนวัลย์เลา
	โครงการย่อยที่ 3 การประเมินรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดตราดอย่างยั่งยืน	ดร. สมหมาย อุดมวิทิต

2.3.2 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2557

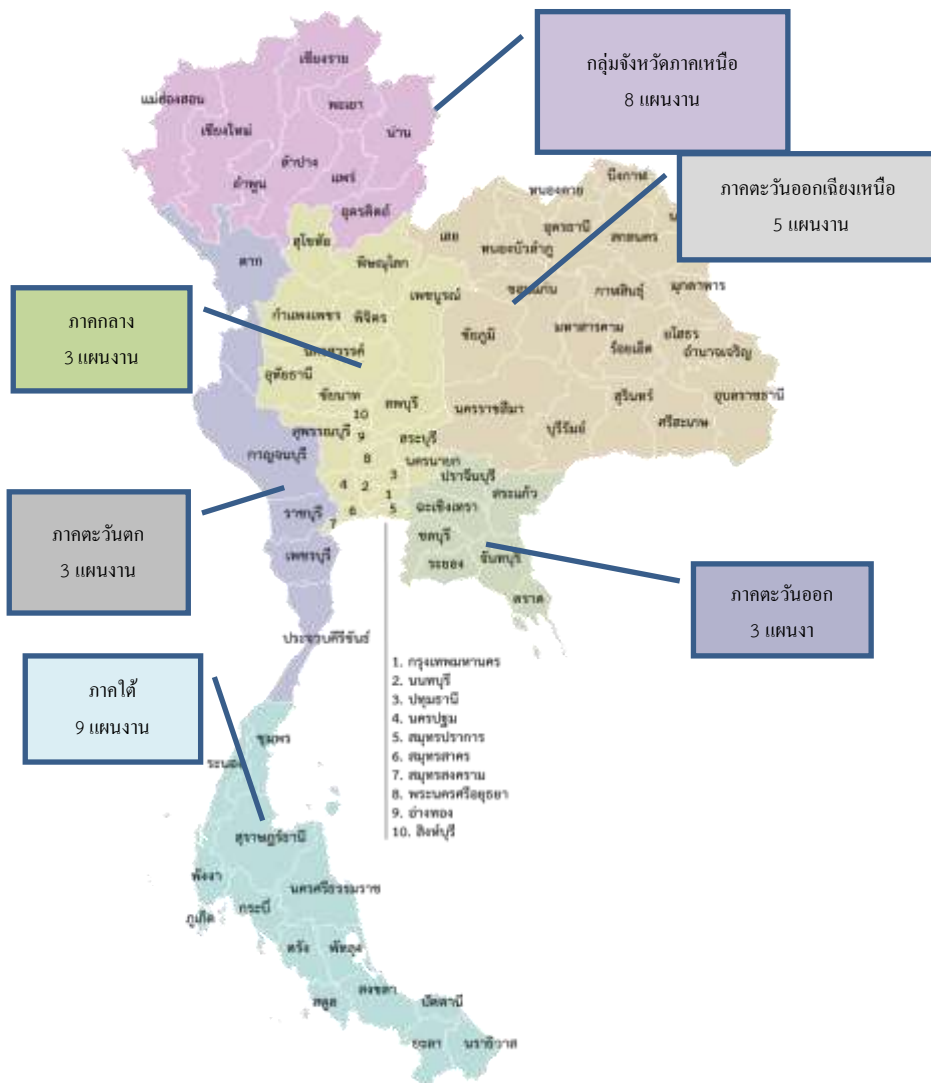
การวิเคราะห์ตามพื้นที่ดำเนินการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2557 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.24 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2557

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
1	พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท
2	สกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร
3	อ่าวพัทยา ชลบุรี
4	อำเภอเกาะพะงัน สุราษฎร์ธานี
5	อำเภอถลางพัฒนา เชียงใหม่
6	เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน
7	กระบี่
8	เชียงใหม่
9	นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร
10	แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย เพชรบูรณ์ เพชรบุรี สุราษฎร์ธานี พังงา และตรัง
11	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
12	สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส
13	ภูเก็ต กระบี่ พังงา และระนอง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช
14	เชียงราย
15	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
16	แม่ฮ่องสอน ตราด ระนอง อินโดนีเซีย เวียดนาม กัมพูชา
17	นครศรีธรรมราช
18	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
19	มุกดาหาร นครพนม หนองคาย และเลย
20	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน และพะเยา สปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์ และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน(ตอนใต้)

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
21	นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี
22	ภูเก็ต ประจวบคีรีขันธ์ ชลบุรี
23	เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี
24	กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
25	ขอนแก่น มหาสารคาม
26	อุดรดิตถ์ แพร่ น่าน
27	กระบี่
28	วิจัยไม่อ้างอิงเชิงพื้นที่
29	เชียงใหม่
30	อ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท
31	อำเภอเมืองตราด อำเภอกลองใหญ่ อำเภอเขาสมิง อำเภอบ่อไร่ และอำเภอแหลมงอบ ตราด

แผนภาพแสดงพื้นที่วิจัยแผนงานวิจัยปี 2557

2.3.3 วัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2557

สังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยปี 2557 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.25 วัตถุประสงค์แผนงานวิจัยปี 2557

แผนงาน	วัตถุประสงค์
1	เพื่อศึกษาศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรค กำหนดแผนแนวทาง ของทรัพยากรที่สำคัญต่างๆทั้งทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม ในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบริเวณที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ใน 4 จังหวัด
2	เพื่อศึกษาอุปสงค์และอุปทาน เส้นทางท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาของการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก (สกลนคร-นครพนม-มุกดาหาร)
3	เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา เปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายภายในประเทศ และต่างประเทศ กลไกทางกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบด้านความปลอดภัย การท่องเที่ยวทางทะเล และจัดทำข้อเสนอแนะในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติของประเทศไทยให้ครอบคลุมและมีความเหมาะสมสำหรับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวทางทะเล
4	เพื่อจัดกลุ่ม ศึกษา ตรวจสอบและสังเคราะห์เส้นทางท่องเที่ยวภูมิปัญญาท้องถิ่นในอำเภอเกาะพะงัน ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
5	เพื่อขยายผลการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนผ่านการจัดการความรู้อย่างมีส่วนร่วม และเพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มการท่องเที่ยวเดิม 4 กลุ่ม ตามมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน5 ด้าน
6	เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ พัฒนาเครือข่าย การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์แบบมีส่วนร่วมในเขตภาคเหนือตอนบน
7	เพื่อศึกษาลักษณะทางธรณีวิทยา วิเคราะห์ศักยภาพทางการจัดการการท่องเที่ยว จัดทำรูปแบบที่เหมาะสมต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวและเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวพุน้ำร้อนเค็มคลองท่อม จังหวัดกระบี่อย่างยั่งยืน
8	เพื่อค้นหาตำแหน่งการแข่งขันทางการตลาด การกำหนดรูปแบบการรองรับการท่องเที่ยว พัฒนาคุณภาพการบริการธุรกิจนำเที่ยวและเสนอแนวทางการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวฮาลาล ในจังหวัดเชียงใหม่
9	เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแนวและจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารในภูมิภาคภาคตะวันตก
10	เพื่อศึกษาองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์พื้นพิภพ สร้างกระบวนการเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพชุมชนรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพต้นแบบ แนวทางจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา และกำหนดแนวทางเชิงนโยบายการพัฒนาในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนเชิงสุขภาพ
11	เพื่อศึกษา พัฒนา สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน และนำชุดการเรียนการสอนที่พัฒนาและออกแบบมาทดลองใช้และประเมินผลการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน (Work-integrated Learning) เพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมของแผนกอาหารและเครื่องดื่ม แผนกแม่บ้าน และแผนกดำเนินการนำเที่ยวกับสถาบันการศึกษา นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และ

แผนงาน	วัตถุประสงค์
	ผู้ประกอบการ
12	เพิ่มศักยภาพและการพัฒนาการท่องเที่ยวฮาลาลเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย
13	เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ได้ข้อเสนอแนะที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุตามเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงพื้นที่ท่องเที่ยวภาคใต้ตอนบน
14	เพื่อศึกษาความต้องการและพฤติกรรม ศึกษาระดับศักยภาพของชุมชน ศึกษาแนวทางและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลนครเชียงราย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
15	เพื่อพัฒนามาตรฐาน หลักสูตรการพัฒนาบุคลากร ตามมาตรฐานสมรรถนะคุณวุฒิวิชาชีพในอุตสาหกรรมโรงแรม เสนอแนะแนวทางในการจัดตั้งสถาบันมาตรฐานวิชาชีพให้สอดคล้องกับข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวแห่งอาเซียน อย่างมีส่วนร่วม
16	ศึกษาความต้องการของตลาดท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในประเทศไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน
17	จัดทำแผนการสื่อความหมาย แผนการเสริมสร้างขีดความสามารถ ศึกษาความคิดเห็นของชุมชน นักท่องเที่ยว และจัดทำคู่มือเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกของวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช
18	เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรมนุษย์, สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของแหล่งมรดกวัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ศึกษาพฤติกรรม, แนวทางในการสื่อสารภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่กลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายไทยและต่างประเทศ
19	เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ สร้างต้นแบบเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วิเคราะห์สถานการณ์การจัดการตลาดการท่องเที่ยว รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางตรงกับการท่องเที่ยว โดยใช้การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือการตลาดสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขงเพื่อตอบรับแผนการท่องเที่ยวของอาเซียน
20	เพื่อศึกษาและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน ศักยภาพชุมชนด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเสนอแผนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางอารยธรรมล้านนาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางอารยธรรมล้านนากับสปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์ และสาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้)
21	เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ศึกษารูปแบบและกระบวนการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาพฤติกรรมและความสนใจของนักท่องเที่ยววิเคราะห์และสังเคราะห์การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าแก่แหล่งท่องเที่ยวพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนงาน	วัตถุประสงค์
22	เพื่อเสนอแนวทาง ในการยกระดับความปลอดภัยในการสัญจรของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายถึงการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อการดูแลความปลอดภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยว ทั้งในด้านการวางแผนโครงการสัญจรที่ปลอดภัย และการจัดสรรบุคลากรและอุปกรณ์ที่เพียงพอเพื่อให้การช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ
23	เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว การสร้างภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว แนวทางและวิธีการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มให้ทรัพยากรท่องเที่ยว รวมทั้งแนวทางการสื่อสารภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของพื้นที่เกาะสมุยผ่านเว็บไซต์ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว (อย่างยั่งยืน) แบบชุมชนมีส่วนร่วมของเกาะสมุย
24	เพื่อวิจัยและพัฒนาระบบการท่องเที่ยวย่างมีคุณภาพของนักท่องเที่ยวสูงอายุในภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
25	เพื่อศึกษารวบรวมองค์ความรู้และฐานข้อมูลหัตถกรรม ศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าของชุมชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม ทั้งในแง่ศักยภาพ สังคม วิถีชีวิตชุมชนเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในบริบทของจังหวัดเชื่อมโยงโดยมีจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลาง และนำเสนอเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
26	เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ศักยภาพ วิเคราะห์SWOT ANALYSIS ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและการจัดการ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และเส้นทางท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นและชัดเจน จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน
27	เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการทางเทคนิคและทางธุรกิจของดิจิทัลแพลตฟอร์ม การกำหนดคุณสมบัติ/คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการธุรกิจซอฟต์แวร์ และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่
28	ติดตามประเมินผล ผลักดันและคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริหาร ปี2555-2557
29	ศึกษาและประมาณค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์การท่องเที่ยวรวมของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อทราบการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของไทยและประเทศคู่แข่ง รวมทั้งประเมินความอ่อนไหวต่อเหตุการณ์วิกฤตของนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภาพลักษณ์ ศึกษาห่วงโซ่มูลค่าอุปสงค์ การรับรู้ข้อมูล ภาพลักษณ์ และพฤติกรรมการตลาดใจเล็กรท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีนในมณฑลที่สำคัญ ได้แก่ มณฑลฝูเจี้ยน มณฑลเจ้อเจียง และมณฑลกวางตุ้ง
30	เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจที่เป็นปัจจัยผลักดัน (push) และปัจจัยดึงดูด (pull) ให้เกิดการท่องเที่ยว และศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว สร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับผู้สูงวัย จัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เสนอแนวทางในการพัฒนาการ

แผนงาน	วัตถุประสงค์
	ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อผู้สูงอายุ ในจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท
31	เพื่อศึกษาศักยภาพ ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทางเลือกที่ได้พัฒนา จัดทำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนจังหวัดตราด

2.2.4 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัยปี 2557

การสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.26 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัยปี 2557

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
1	- ความพร้อมของศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวบริเวณ 4 จังหวัดในที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง - ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ	แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการภายใต้หลักความสมดุลขององค์ประกอบในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ การค้า ความเชื่อ และศรัทธาสู่วิถีชุมชน
2	- อุปสงค์และอุปทานการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก - เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์	- แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก - พัฒนาเว็บไซต์และระบบฐานข้อมูล
3	- สภาพปัญหาและความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลประเภทต่างๆ - มิติกายภาพ, มิตินาโบบริหารจัดการ, มิตินาบกกฎหมาย และมิตินาบทังคกม พร้อมเปรียบเทียบมาตรการวิธีปฏิบัติทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการและมาตรการด้านความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางทะเลของเมืองพัทยา
4	ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
5	- ชุมชนท่องเที่ยวเดิมให้มีความเข้มแข็งในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างมีมาตรฐาน - ขยายชุมชนใหม่ให้เป็นชุมชนท่องเที่ยวแห่งใหม่	เครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในอำเภอถ้ำกลาโณพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	● การมีส่วนร่วมของชุมชน ● กลุ่มแกนนำจัดการท่องเที่ยว ● ในชุมชนตนเองที่มีความตระหนักจนเกิดจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนเอง ● แนวทางในการธำรงวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	
6	● ส่วนของอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) มาใช้เพื่อเชื่อมโยงกับโครงการวิจัย ● แผนการพัฒนาและแผนการตลาดการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์จากเวทีการเผยแพร่ผลการวิจัย ● แหล่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ที่สนใจพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรแกรมการท่องเที่ยว ● เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ● พัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนตามหลักการ 5 S และ 5 E	● รูปแบบ และวิธีการบริหารจัดการเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพร่วมกัน ● เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนเครือข่ายไปในทิศทางเดียวกัน ● ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์
7	● มิติด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่น ความขัดแย้ง ● มิติทางวัฒนธรรม, มิติด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรผลประโยชน์ที่ และมิติด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการบริหารจัดการให้ส่งผลกระทบต่อ ● สิ่งแวดล้อมและสภาพดั้งเดิมของพื้นที่น้อยที่สุด	แนวทางการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็มคลองท่อม จังหวัดกระบี่
8	● ตลาดนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมไทยและต่างชาติ , รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาลในเชียงใหม่ และธุรกิจนำเที่ยว	ศักยภาพของการท่องเที่ยวฮาลาลจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้นและเป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวฮาลาล

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	● พฤติกรรมการท่องเที่ยว ● กลยุทธ์ทางการตลาด ● วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในการให้บริการ ● จัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ● พัฒนาสมรรถนะให้กับบุคลากรธุรกิจนำเที่ยว ● พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	
9	ศักยภาพเส้นทางการท่องเที่ยว พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแนวใหม่เพื่อพัฒนาเป็นของฝาก	
10	● วิจัยต่อยอดเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำพุร้อนต้นแบบในภาคตะวันตก ● ขยายการศึกษาสู่แหล่งน้ำพุร้อนอื่นๆ ● ความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ● องค์ความรู้และฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์พื้นพิภพและการท่องเที่ยว ● ศึกษา Water footprint	● ต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนโดยชุมชน เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ ● กลยุทธ์การส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในแหล่งน้ำพุร้อนภาคตะวันตกและระดับประเทศ ● ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวน้ำพุร้อนเชิงสุขภาพ ● แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวน้ำพุร้อนเมืองแปง
11	● การศึกษาจากสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน จากสถาบันการศึกษา จากระดับอาชีวศึกษา และจากระดับอุดมศึกษา โดยศึกษาข้อมูลจากกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	● เปรียบเทียบการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานกับหลักสูตร ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และศึกษาแนวทางจากการกำหนดสมรรถนะ
12	● สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมุสลิม ● ศึกษาและพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวฮาลาล ● ศึกษาและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวฮาลาลใน 5 จังหวัดชายแดนใต้ในกรอบความร่วมมือทาง	● โมเดลในการสร้างคุณค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว ● พัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวสู่สาธารณะชน ● โปรแกรมการท่องเที่ยวฮาลาลเชื่อมโยงกับ 5 จังหวัดชายแดนใต้

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	เศรษฐกิจ	
13	- สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว - ศึกษาพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ - พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวภาคใต้ให้เป็นจุดขายในการดึงดูดนักท่องเที่ยวสูงอายุ และสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวภาคใต้ตอนบน
14	- อุปสงค์นักท่องเที่ยว/อุปทานชุมชนและผู้มีส่วนได้เสีย - การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
15	- แนวคิดสมรรถนะของบุคลากรวิชาชีพ, การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะ, มาตรฐานวิชาชีพ และระบบคุณวุฒิวิชาชีพ - ระบบมาตรฐานแรงงานในต่างประเทศ - การพัฒนาทุนมนุษย์ - ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของบุคคล - บริบทในอุตสาหกรรมโรงแรมไทย	- สมรรถนะตาม MRA - การเสริมสร้างขีดความสามารถ - HR Strategy Map
16	- ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว - เงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการเข้าถึงหรือทำงานร่วมกับชุมชน - ขีดความสามารถในการเข้าถึงการตลาด	แนวทางในการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาดสำหรับชุมชนและบริษัทนำเที่ยว
17	- ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบเป็นมรดกโลก - แผนการสื่อความหมายทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของวัดพระมหาธาตุมหายาว - แผนการเสริมสร้างขีดความสามารถของเครือข่ายด้านการจัดการการท่องเที่ยวของวัดพระมหาธาตุมหายาว	การเตรียมความพร้อมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก
18	เจ้าบ้าน/ผู้ขาย การยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันและกลไกการจัดการตลาดการ	ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าบ้านและผู้มาเยือนบนฐานของการจัดการตลาดแบบพอเพียงและการรักษา

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	ท่องเที่ยวโดยชุมชนในแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ลุ่มน้ำโขง ชี มูล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย ● ผู้มาเยือน/ผู้ซื้อ พฤติกรรมและภาพลักษณ์การท่องเที่ยวชุมชนของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง ชี มูล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามการรับรู้ของนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ	วัฒนธรรม และนำไปสู่ความยั่งยืน
19	● ต้นแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง ● ศักยภาพของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์สำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 6 ธุรกิจการท่องเที่ยว (นำเที่ยว, คมนาคม, ที่พัก, ร้านอาหาร, ของที่ระลึก, MICE) ● แนวทางการสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง	การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ในลุ่มน้ำโขงบนฐานของความเดิมแท้เพื่อตอบรับแผนการ
20	● การสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ● การสำรวจขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ● การสำรวจศักยภาพการรองรับการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ● การถอดบทเรียนชุมชนท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีแนวปฏิบัติที่ดี ● การจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	แนวทางการพัฒนาและบริหารจัดการเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งในภาคเหนือตอนบนและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอารยธรรมล้านนา ได้แก่ สปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์ และสาธารณรัฐประชาชนจีน(ตอนใต้)
21	การจัดการ/การกำหนดศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรม ทุนแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมที่เป็นคุณค่า	● พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวทางพุทธธรรม ● แหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรมประเภทวัด, การเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตใจและปัญญา, ● มีรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในลักษณะการบูรณาการทางพุทธธรรมและเชื่อมโยงองค์ความรู้หลายศาสตร์พร้อมกับเกิดความร่วมมือเป็นภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวทางพุทธธรรมส่งผล

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
		ให้เกิดมูลค่าและคุณค่าทางการท่องเที่ยว ● การประยุกต์ใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมทางการท่องเที่ยวของประเทศและบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
22	● การจัดการ/ยานพาหนะ/ถนน/ผู้ใช้ถนน/การช่วยเหลือ ● ระบบข้อมูล/ระบบจัดการรถเช่า/ระบบวิศวกรรมจราจร/ระบบประเมินความเหมาะสม/ระบบจัดสรรทรัพยากร ● ฐานข้อมูล/มาตรฐาน/แผนจราจร/สมรรถนะ/ภาระงาน ● กลไกติดตามเฝ้าระวังประเมินผล/ทางเลือกที่ปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค/ถนนที่เป็นมิตรกับผู้ใช้ทุกประเภท/ทางเลือกเพื่อการตัดสินใจเรื่อง การเช่ารถจักรยานยนต์	การวางแผนการยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล
23	● การขยายพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ● มาตรการในการจัดการและกำหนดการท่องเที่ยวสีเขียวเชิงพื้นที่ที่เหมาะสม ● ระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว ● จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว	กลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะสมุย
24	● กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ ● ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ● การท่องเที่ยวแนวใหม่ ● การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ รูปแบบและพฤติกรรม การท่องเที่ยวที่ไร้ความเร่งรีบของนักท่องเที่ยวสูงอายุ ● การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุของผู้ประกอบการท้องถิ่นใน ● การพัฒนารูปแบบการตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก	● ตัวแบบการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ ● การพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่ไร้ความเร่งรีบสำหรับผู้สูงอายุในภูมิภาคตะวันตก

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
25	- ประเด็นด้านข้อมูลทางวัฒนธรรมที่เป็นฐานการท่องเที่ยงเชิงวัฒนธรรม - ประเด็นด้านการวางแผน พัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม - ประเด็นด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชน	การจัดการหมู่บ้านทอผ้าอีสานเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม
26	- การจัดการการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม - การวิเคราะห์ศักยภาพการแข่งขัน-ทรัพยากร-การตลาด - การจัดการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม - การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมแบบสร้างสรรค์	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมแบบสร้างสรรค์ จังหวัดอุดรดิตถ์แพร่ น่าน
27	- ความพร้อมดิจิทัลแพลตฟอร์ม - ศึกษาความต้องการใช้ ปัจจัยความสำเร็จพฤติกรรมการใช้ E-Commerce ของนักท่องเที่ยว	- สถิติจากนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ - แนวทางการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
28	- การสังเคราะห์งานวิจัย - การติดตามและประเมินผล - การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	- ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี2555-2557 - ผลการติดตามและประเมินผลวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนในปี 2557 - ระบบการบริหารจัดการสนับสนุนที่เหมาะสมกับสถานการณ์และนโยบายการสนับสนุนทุน - การผลักดันโครงการวิจัยปี2555-2557สู่การใช้ประโยชน์
29	อุปสงค์ ผู้ใช้บริการท่องเที่ยว Demand	ข้อมูลขณะท่องเที่ยวและก่อนเดินทางกลับโดยใช้บริการทำธุรกรรมกับระบบ E-Commerce ผ่านโทรศัพท์มือถือ
30	- ปัจจัยผลักดันและดึงดูดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว, ส่วนประสมการตลาดบริการ - องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว - กำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว - กลยุทธ์รูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ	- แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ - เส้นทางท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุในจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท

แผนงาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
31	- ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว, พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว ของจังหวัดตราด เพื่อรองรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - บริบทของจังหวัดตราด	รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดตราด

2.3.5 เครื่องมือที่ใช้ในแผนวิจัยปี 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานงบประมาณปี 2557 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.27 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปี 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
วิจัยแบบผสมผสานเชิงปริมาณ (แบบสอบถาม) เชิงคุณภาพ (สัมภาษณ์เชิงลึก/สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง/สัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง/อภิปราย/ประชุมกลุ่มย่อย/สนทนากลุ่ม)	21	67.74
วิจัยเชิงคุณภาพ (สัมภาษณ์เชิงลึก/สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง/สัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง/สังเกตการณ์/ประชุมกลุ่มย่อย/สนทนากลุ่ม) อภิปราย/ประชุมกลุ่มย่อย/สนทนากลุ่ม)	4	12.90
วิจัยเชิงปริมาณ (แบบสอบถาม/แบบสำรวจ/แบบประเมิน)	3	9.68
วิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผสมผสานวิธีการทดลอง (แบบจำลอง/แบบทดลอง/ทดสอบ) วิจัยเชิงปริมาณ (สำรวจ/แบบสอบถาม) วิจัยเชิงคุณภาพ (ประชุมกลุ่มย่อย/อภิปราย)	3	9.68
รวม	31	100

จากตารางที่ 2.27 พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานปี 2557 ใช้เครื่องมือแบบผสมผสานวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณควบคู่กันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 16.67 เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณและเครื่องมือวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.33

2.3.6 สังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2557 ภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559)

จากการศึกษาพบว่าแผนงานวิจัยปี 2555 สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559) ด้านสนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่เชื่อมโยงซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว ใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์

2. กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
 3. กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว
- สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.28 แผนงานวิจัยปี 2557 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์		
1) กลุ่มท่องเที่ยวแม่น้ำปูลูน	2	6.45
2) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา	1	3.23
3) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	3.23
4) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง	1	3.23
5) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast	1	3.23
6) กลุ่มท่องเที่ยวมหัสจรรย์เส้นทางบุญ	1	3.23
7) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้	1	3.23
8) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach	3	9.68
กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว		
1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)	7	22.58
2) การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด	3	9.68
3) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	3	9.68
4) การท่องเที่ยวเพื่อการบำเพ็ญประโยชน์	2	6.45
กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	1	3.23
อื่นๆ (AEC, Social, ระเบียบ ข้อบังคับ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว)		
8) แนวทางในการพัฒนาสถาบันมาตรฐานวิชาชีพในอุตสาหกรรมโรงแรมที่ยอมรับร่วมกัน ในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวแห่งอาเซียน	2	6.45
9) การติดตามและประเมินผลการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2557	1	3.23
10) ศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน	2	3.23
รวม	31	100

2.3.7 การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2557

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

- 1) **การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย:** การนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายหมายถึงหลักการ แนวทาง กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน นโยบายที่ดีจะต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ แนวทาง และกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย จะรวมทั้งการนำองค์ความรู้ไปสังเคราะห์เป็นนโยบายหรือทางเลือกเชิงนโยบาย (Policy options) แล้วนำนโยบายนั้นไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์
- 2) **การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ :**การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนวิธีคิด เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 3) **การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ :**การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ใหม่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การสร้างตราสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต การสร้างอาชีพ และทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการอื่นๆ
- 4) **การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ :**การนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลง การเสริมพลังอันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น พื้นที่ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์การขยายผลต่อชุมชนท้องถิ่นและสังคมอื่นๆ

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปการนำไปใช้ประโยชน์ได้ 4 ด้านดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.29 การนำผลงานวิจัยปี 2557 ไปใช้ประโยชน์

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
1) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย (การบริหารจัดการ) เช่น การนำเสนอผลวิจัยเพื่อวางแผนและตัดสินใจสนับสนุนงบประมาณของจังหวัดกระบี่ จัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ศูนย์รวมคนเค็มคลองท่อม	12	27.91
2) การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เช่น ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสร้างกี่เอวทอผ้าเคลื่อนที่โดยการสอนเชิงปฏิบัติให้กับชุมชนใน 3 พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการฯ คือ วัดจันทร์เล่อซอและหนองเจ็ดหน่วยในตำบลบ้านจันทร์อำเภอกัลยาณิวัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	13	30.23

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
3) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์(การตลาด) เช่น นำผลการวิจัยมาสร้างเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชื่อว่า “เส้นทางรัก(ษ์)”/ ผู้ประกอบการทัวร์ได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่เส้นทางท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุเช่น แผนที่เส้นทางท่องเที่ยวนครศรีเมืองประวัติศาสตร์ – สุราษฎร์เมืองคนดี – ชุมพรเมืองสดศรี – ระนองนี้เมืองน้ำแร่	10	23.26
4) การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่(ทรัพยากรการท่องเที่ยว) เช่น กระบวนการพัฒนาการมีส่วนร่วม 6 ขั้นตอนได้แก่การค้นหาปัญหาทางการท่องเที่ยวการ กำหนดนโยบายวัตถุประสงค์เป้าหมายและวิธีการพัฒนาการตัดสินใจใช้ทรัพยากรการปฏิบัติ ตามแผนงานการควบคุมติดตามประเมินผลงานเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นและเกิดความหวงแหนทรัพยากรท่องเที่ยวของตนเองให้มากขึ้น	8	18.60
รวม	43*	100

หมายเหตุ*: บางแผนงานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่า 1 ด้าน

จากตารางที่ 2.29 พบว่าแผนงานวิจัยปี 2557 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.23 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย คิดเป็นร้อยละ 27.91 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 23.26 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.60

2.2.7 สรุปโครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557

ตารางที่ 2.30 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557

แผนงาน	เส้นทางท่องเที่ยว	วิธีการผลักดัน ใช้ประโยชน์	ผลการผลักดันการ ใช้ประโยชน์
การบริหารจัดการและ การพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมเส้นทาง อารยธรรมล้านนา เชื่อมโยงกับสปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์และ สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้)	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูนแพร่่าน และพะเยา สปป.ลาวสหภาพ เมียนมาร์และประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้)	เสนอแผนการบริหารจัดการ และแผนปฏิบัติในการ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมเส้นทางอารยธรรม ล้านนาภาคเหนือตอนบนและ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมระหว่างภาคเหนือ ตอนบนกับประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มอารยธรรมล้านนา	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ ผู้ประกอบการมีแนวทางการ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมเส้นทางอารย ธรรมล้านนากับสปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์และ สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้)
การยกระดับการ	กาญจนบุรี ราชบุรี	มุ่งเน้นการตอบปัญหาในระดับ	กลยุทธ์ของแหล่งท่องเที่ยว

แผนงาน	เส้นทางท่องเที่ยว	วิธีการผลักดัน ใช้ประโยชน์	ผลการผลักดันการ ใช้ประโยชน์
ท่องเที่ยวอย่างมี คุณภาพในภูมิภาค ตะวันตกของ นักท่องเที่ยวสูงอายุเพื่อ รองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์	ภูมิภาคตะวันตกเกี่ยวกับการ ยกระดับการท่องเที่ยวอย่างมี คุณภาพของนักท่องเที่ยวสูงอายุ ศึกษาทั้งด้านอุปทานการ ท่องเที่ยว (Tourism Demand Side) อุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Supply Side) การตลาดและการ ประชาสัมพันธ์เชิงรุกและการ พัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยว	สำหรับผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยวได้ปฏิบัติ ตามใน 6 แนวทาง

2.4.1 สังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2558 ภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

จากการศึกษาพบว่าแผนงานวิจัยปี 2558 สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559) ด้านสนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่เชื่อมโยงซึ่งแบ่งได้ เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว ใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์
2. กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
3. กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว

สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.31 แผนงานวิจัยปี 2558 ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์		
1) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย	1	4.55
2) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา	1	4.55
3) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2	9.09
4) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง	1	4.55
5) กลุ่มท่องเที่ยวเลียบริมฝั่งแม่น้ำโขง	1	4.55
6) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกทางวัฒนธรรมเส้นทางบุญ	1	4.55

7) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach	2	9.09
กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว		
1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)	1	4.55
2) การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดประชุมและการจัดนิทรรศการต่างๆ (MICE)	1	4.55
3) การท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพความงาม	1	4.55
4) การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด	2	9.09
5) การท่องเที่ยวเพื่อการบำเพ็ญประโยชน์ (วัฒนธรรมและอาหารไทย)	2	9.09
กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	4	18.18
อื่นๆ (การผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม, ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงกีฬา)	3	13.64
รวม	22	100

จากตารางที่ 2.31 แผนงานปี 2558 มีพื้นที่วิจัยภายใต้แผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559) ในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 22.73 กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 18.18 และอื่นๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.64

2.4.2 การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2558

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

- 1) **การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย:** การนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายหมายถึงหลักการ แนวทาง กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน นโยบายที่ดีจะต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ แนวทาง และกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย จะรวมทั้งการนำองค์ความรู้ไปสังเคราะห์เป็นนโยบายหรือทางเลือกเชิงนโยบาย (Policy options) แล้วนำนโยบายนั้นไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์
- 2) **การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ:** การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนวิธีคิด เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 3) **การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์:** การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ใหม่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การสร้างตราสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต การสร้างอาชีพ และทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นๆ

- 4) **การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่** :การนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลง การเสริมพลังอันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น พื้นที่ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์การขยายผลต่อชุมชนท้องถิ่นและสังคมอื่นๆ

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2558 สามารถสรุปการนำไปใช้ประโยชน์ได้ 4 ด้านดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.32 การนำผลงานวิจัยปี 2558 ไปใช้ประโยชน์

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย(การบริหารจัดการ) เช่น มุ่งผลักดันองค์ความรู้จากงานวิจัยสู่กระบวนการกำหนดนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ททท. ภาครัฐ และเอกชน ทั้งนี้ภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เป็นต้น ส่วนภาคเอกชน เช่น สภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น	5	23.81
การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เช่น ผลักดันผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคม และประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ สาธารณชน บุคคลทั่วไป	6	28.57
การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์(การตลาด) เช่น ผลักดันนวัตกรรม เทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ สู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ทั้งนี้ กระบวนการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ เริ่มด้วยการนำเสนอเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวที่ได้ผ่านการคัดเลือก ให้กับผู้ใช้ประโยชน์ จากนั้น พัฒนาเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและทดสอบเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวร่วมกับภาคเอกชน สุดท้ายนำเสนอเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวในงานมหกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งในระดับนานาชาติ และระดับชาติ ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาครัฐกิจการท่องเที่ยว เช่น ททท. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ATTA และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เป็นต้น	8	38.10
การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่(ทรัพยากรการท่องเที่ยว) เช่น ผลักดันกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ อันเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ในการขยายผลต่อชุมชนและท้องถิ่นผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ชุมชน ท้องถิ่น และพื้นที่	2	9.52
	21	100

จากตารางที่ 2.32 พบว่าแผนงานวิจัยปี 2558 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ ร้อยละ 28.57 และการใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย คิดเป็นร้อยละ 23.81 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52

2.4.3 สรุปโครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558

ตารางที่ 2.33 โครงการวิจัยที่ได้รับการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558

แผนงาน	เส้นทางท่องเที่ยว	วิธีการผลักดัน ใช้ประโยชน์	ผลการผลักดันการ ใช้ประโยชน์
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง สถาปัตยกรรมใน มณฑลวัฒนธรรม สองฝั่งโขง	พื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง	ผลักดันนวัตกรรม เทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ สู่การใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และ การสร้างมูลค่าเพิ่มใน ผลิตภัณฑ์ทั้งนี้ กระบวนการ ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ ประโยชน์ด้านพาณิชย์ เริ่ม ด้วยการนำเสนอเส้นทาง/ แหล่งท่องเที่ยวที่ได้ผ่านการ คัดเลือก ให้กับผู้ใช้ประโยชน์ จากนั้น พัฒนาเส้นทาง/แหล่ง ท่องเที่ยวร่วมกับภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องและทดสอบ เส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยว ร่วมกับภาคเอกชน สุดท้าย นำเสนอเส้นทาง/แหล่ง ท่องเที่ยวในงานมหกรรม การท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งในระดับ นานาชาติ และระดับชาติ ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาค ธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น ททท. สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว ATTA และ	บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) และบริษัท village ways ประเทศไทย จัดทำ สัญญาร่วมกัน (MOU) ระยะยาวในการ จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภอเชียงคำและอำเภอเมือง จังหวัด พะเยา โดยบริษัท village ways ได้ จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และเสนอขายในเว็บไซต์ ของทางบริษัท (http://www.villageways.com/grass-routes/village-life-in-northern-thailand) ภายใต้ชื่อโปรแกรม “Village life in Northern Thailand” โดยมี ระยะเวลา 9 คืน เริ่มนำนักท่องเที่ยวเข้า มายังประเทศไทยระหว่างเดือนตุลาคม 2558-เดือนพฤษภาคม 2559 -บริษัทนำเที่ยว Royal Silk Holidays จัดรายการนำเที่ยวในพื้นที่บ้านธาตุสบ แวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยาขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยนำกลุ่มนักท่องเที่ยวไป ท่องเที่ยวยังบ้านธาตุสบแวน อำเภอเชียง คำ จังหวัดพะเยา ภายในงาน ประกอบด้วยการรับประทานอาหาร ขันโตกดินเนอร์ บรรยากาศแบบล้านนา

		ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	พร้อมด้วยการละเล่นดนตรีพื้นถิ่นแบบฉบับได้ออกจากชมรมดนตรีของคนในท้องถิ่น รวมทั้งได้เดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เช่น การเยี่ยมชมและศึกษาเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของบ้านธาตุ สบแวน กระบวนการทอผ้าได้อี้อ การย้อมสีธรรมชาติผ้าทอได้อี้อ การรับประทานอาหารพื้นถิ่น การเยี่ยมชมสถาปัตยกรรมเขื่อนได้อี้อ
--	--	------------------------------	--

ตอนที่ 3 : ผลการติดตามและประเมินผลโครงการ การติดตามและประเมินผลวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการตั้งแต่ปี 2555 ถึง 2557

ผลการติดตามและประเมินโครงการ การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.34 ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555

โครงการย่อย	ผลการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะ
โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและประเมินผล โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555	การติดตามและประเมินแผนงาน • มีแผนงานที่สมบูรณ์ 34 แผนงาน ในขณะที่ 5 แผนงานควรปรับปรุงแก้ไข • ผลการประเมินรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์พบว่า งานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก 7 แผนงาน ระดับดี 21 แผนงาน ระดับปานกลาง/พอใช้ 8 แผนงาน และต้องปรับปรุง 3 แผนงาน • การจัดทำสื่อวีดิทัศน์เผยแพร่เกี่ยวกับเรื่องผลสัมฤทธิ์การวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 ดำเนินการได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด โดยการจ้างบริษัทเอกชนเป็นผู้ผลิต และได้นำออกเผยแพร่ในงานมหกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2556(Thailand Research Expo 2013)วันที่ 24 สิงหาคม 2556 • ได้แผนงานวิจัยที่โดดเด่น เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งได้รับเชิญให้นำเสนอในการประชุม เวที สกว. (TRF Forum) 15 แผนงาน • ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	1) การวิจัยเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว 2) การวิจัยเพื่อการพัฒนาและปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อการพัฒนาและปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้เกิดความสมดุล 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัย และปัจจัยสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 4) การวิจัยเพื่อการส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

โครงการย่อย	ผลการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะ
โครงการย่อยที่ 2 การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยปี 2556-2559	• มีงานวิจัยที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยว แห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติการท่องเที่ยว จำนวน 31 แผนงาน 89 โครงการย่อย • สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงจำนวน 7 แผนงาน 23 โครงการย่อย • ความเชื่อมโยงของงานวิจัยที่ได้รับทุนฯ กับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวมีความเชื่อมโยงกัน 4 ด้านคือ 1) ความเชื่อมโยงกับนักท่องเที่ยว 2) ความเชื่อมโยงที่มีต่อการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) ความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการธุรกิจในการท่องเที่ยว 4) ความเชื่อมโยงด้านองค์ประกอบสนับสนุน • แผนงานที่ศึกษานั้น เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สาเหตุที่ผลกระทบทางเศรษฐกิจมีมากที่สุด	

ผลการติดตามและประเมินโครงการ การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.35 ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556

โครงการ	ผลการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะ
การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556	• อนุมัติงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยจำนวน 29 แผนงานแบ่งกลุ่มโจทย์วิจัยตามกรอบวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็น 3 กลุ่มดังนี้ 1. กลุ่ม AEC จำนวน 13 แผนงาน 2. กลุ่ม SUPPLY CHAIN จำนวน 4 แผนงาน 3. กลุ่ม MANAGEMENT จำนวน 12 แผนงาน • โครงการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 จำนวน 29 แผนงานมีพื้นที่วิจัยกระจายทั่วประเทศโดยกระจายในภาคเหนือมากที่สุดจำนวน 9 แผนงาน รองลงมาเป็นการวิจัยในภาพรวมของประเทศจำนวน 8 แผนงาน ภาคกลางภาคตะวันออกและภาคตะวันตกจำนวน 7 แผนงาน ภาคใต้จำนวน 3 แผนงาน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 2 แผนงาน • ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้รับโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ทั้ง 29 แผนงานได้ผ่านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินการดำเนินงานวิจัยตามระบบการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยที่สำนักงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ • ผลการประเมินคัดเลือกโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี	• ควรสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับ 1) การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2) สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวตามความสนใจของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และ 3) การรักษาฐานนักท่องเที่ยวคุณภาพ และนักท่องเที่ยวกำลังซื้อสูง • ควรสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับ 1) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทุกระดับทั้งภายในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน 2) การพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านตามกรอบความร่วมมือต่าง ๆ 3) การรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาด และการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว 4) การปรับปรุงและกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการ ข้อบังคับ เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ 5) การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและ มีจำนวนเพียงพอ และ 6) การนำความหลากหลายทางภูมิ

โครงการ	ผลการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะ
	2556 ได้ผลิตโครงการวิจัยที่โดดเด่นจำนวน 14 แผนงานโดยผลิตที่ได้เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเป็นผลผลิตที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงต่อยอดกับผลผลิตปี 2555 ผลผลิตทั้ง 14 แผนงาน • จัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เชื่อมต่อกับภาคนโยบายพร้อมกับการนำไปผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผลผลิตโครงการวิจัยที่โดดเด่นปี 2556 แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน 2) การท่องเที่ยวทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม 3) การอนุรักษ์และธำรงรักษาสถานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว 4) การพัฒนาทุนมนุษย์และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อรองรับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน • ได้รับการคัดสรรให้นำเสนอในการประชุมเวทีสกว. (TRF Forum)	ปัญญา วัฒนธรรม และภูมินิเวศท้องถิ่นสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว • ควรสนับสนุนวิจัยเกี่ยวกับ 1) พื้นฟู และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรม พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ 2) การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ และการใช้ประโยชน์แหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และ 3) การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี วิธีการ และเทคนิค เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ผลการติดตามและประเมินโครงการ การวิจัยและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2557 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.36 ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2557

โครงการย่อย	ผลการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะ
โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและ ประเมินผล โครงการวิจัย อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและ บริการปี 2557	ได้ผลผลิตงานวิจัย 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้าน อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือและหลักสูตรเกี่ยวกับ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ 5) ฐานข้อมูลการท่องเที่ยว 6) ผลผลิต อื่นๆ และได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ 2) ด้านเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันทางการ การท่องเที่ยว 3) ด้านความปลอดภัยในการ เดินทางท่องเที่ยว 4) ด้านการเชื่อมโยง การท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) ด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูและการจัดการ สิ่งแวดล้อม 7) ด้านการใช้เทคโนโลยี และสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) ด้านการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษ ของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	พบแนวทางการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ 1) แนว ทางการพัฒนาเชิงรุก โดย สปว.สกว. ขยาย ขอบเขตการสนับสนุนทุนวิจัยให้ครอบคลุมบริบท การท่องเที่ยว และเพิ่มความร่วมมือกับภาคี เครือข่าย 2) แนวทางการพัฒนาเชิงปรับปรุง โดย สปว.สกว. ปรับปรุงระบบการสนับสนุนทุนให้มี ประสิทธิภาพ 3) แนวทางการพัฒนาเชิงท้าทาย โดย สปว.สกว. บูรณาการความร่วมมือกับ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้ใช้ประโยชน์และเครือข่าย 4) แนวทางการพัฒนาเชิงรับ โดย สปว.สกว. ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัย พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและบุคลากร
โครงการย่อยที่ 2 การผลักดันการใช้ ประโยชน์เชิง พาณิชย์ โครงการวิจัย อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและ บริการปี 2557	มีแผนงานวิจัยได้รับทุนสนับสนุน 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ และ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8	ในการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัย อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557-2558 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ควรมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ผลักดันไปสู่การใช้ ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในรูปแบบของสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ อาทิ เว็บไซต์ในการเผยแพร่ผลงาน การจัดทำ E-book ผลงานที่มีศักยภาพ และสื่อ

โครงการย่อย	ผลการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะ
	ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้ ผลงานวิจัยได้เผยแพร่ด้วยสื่อวิทยุทัศน์ เผยแพร่ในการประชุมวิชาการและนำเสนอต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3 เส้นทาง และผลการวิจัยหลายแผนงานสามารถนำสู่การใช้ประโยชน์ ทั้งด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณสุข และด้านวิชาการ นอกจากนั้น ผลจากการวิจัยยังได้แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสำนักประสานงานโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ง่ายต่อการเข้าถึงตามประเภทของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้การผลักดันผลผลิตการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการ ประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว เพื่อที่จะได้ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นที่อาจกระทบในมิติต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในพื้นที่นั้นๆ

ตอนที่ 4 : พัฒนาโมเดลการพัฒนาอย่างยั่งยืนตั้งแต่ปี 2555-2558

การท่องเที่ยวมีส่วนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญระดับโลกและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และลดปัญหาความยากจนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งยังช่วยในอนุรักษ์ธรรมชาติและ ดำรงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามได้อีกด้วย แต่ในบางประเทศ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอาจส่งผลกระทบในแง่ลบให้ได้เช่นกัน เช่น การทำให้กลไกการทำงานด้านสังคมเสื่อมลงมีผลต่อการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นและมีผลกระทบต่อความอยู่รอดของธรรมชาติและวัฒนธรรม ดังนั้นการจัดการวางแผนที่ดีจะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

หากมองมิติของการท่องเที่ยวจะเห็นว่าเกี่ยวข้องกับหลายๆหน่วยงานในวงกว้างอันได้แก่

1. นโยบายการค้าและการลงทุน
2. การจ้างงานและกฎหมายแรงงาน
3. การพัฒนาด้านธุรกิจ
4. การพัฒนาเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน
5. การวางผังเมืองและชุมชนรวมทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง
6. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
7. การอนุรักษ์วัฒนธรรม
8. การจัดการด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. ความปลอดภัย
10. การพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาแรงงาน

ดังนั้นจะเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมากซึ่งมีเป้าหมายการทำงานและความสนใจที่หลากหลายแตกต่างกัน ภาคีพันธมิตรทั้งหลายทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นในการทำความเข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมายระยะยาว นำเสนอความคิดเห็น และกำหนดข้อเสนอโครงการสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพเพื่อชักจูงเครือข่ายอื่นๆ นอกจากนี้ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวควรสมดุลระหว่างความต้องการระดับชาติและระดับท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน ชุมชนในพื้นที่ (host communities) ประชาสังคม การท่องเที่ยวและการสื่อสารมวลชน ทางด้านการเมืองก็ต้องดำเนินการให้เกิดผลประโยชน์ตอบกลับทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งต้องการความชัดเจนในการกำหนดทิศทางเช่นเดียวกัน ดังนั้นหากพูดถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเกี่ยวข้องกับการทำงานที่ค่อนข้างซับซ้อน

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน CBT

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นแนวทางการพัฒนาที่มุ่งให้เกิดความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ด้านสังคม เศรษฐกิจและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม หรืออาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีความแตกต่าง

อย่างสิ้นเชิงกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไว้ชีวิตจำกัดที่เน้นการเพิ่มขึ้นของปริมาณการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องมากกว่าความยั่งยืนของการท่องเที่ยวในระยะยาว กล่าวโดยสรุปคือการท่องเที่ยวทุกประเภทในแต่ละพื้นที่ทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม เกษตร ชุมชนและอื่นๆ จะต้องได้รับการพัฒนาจึงจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยใช้หลักเกณฑ์อย่างเป็นทางการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

หลักการการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

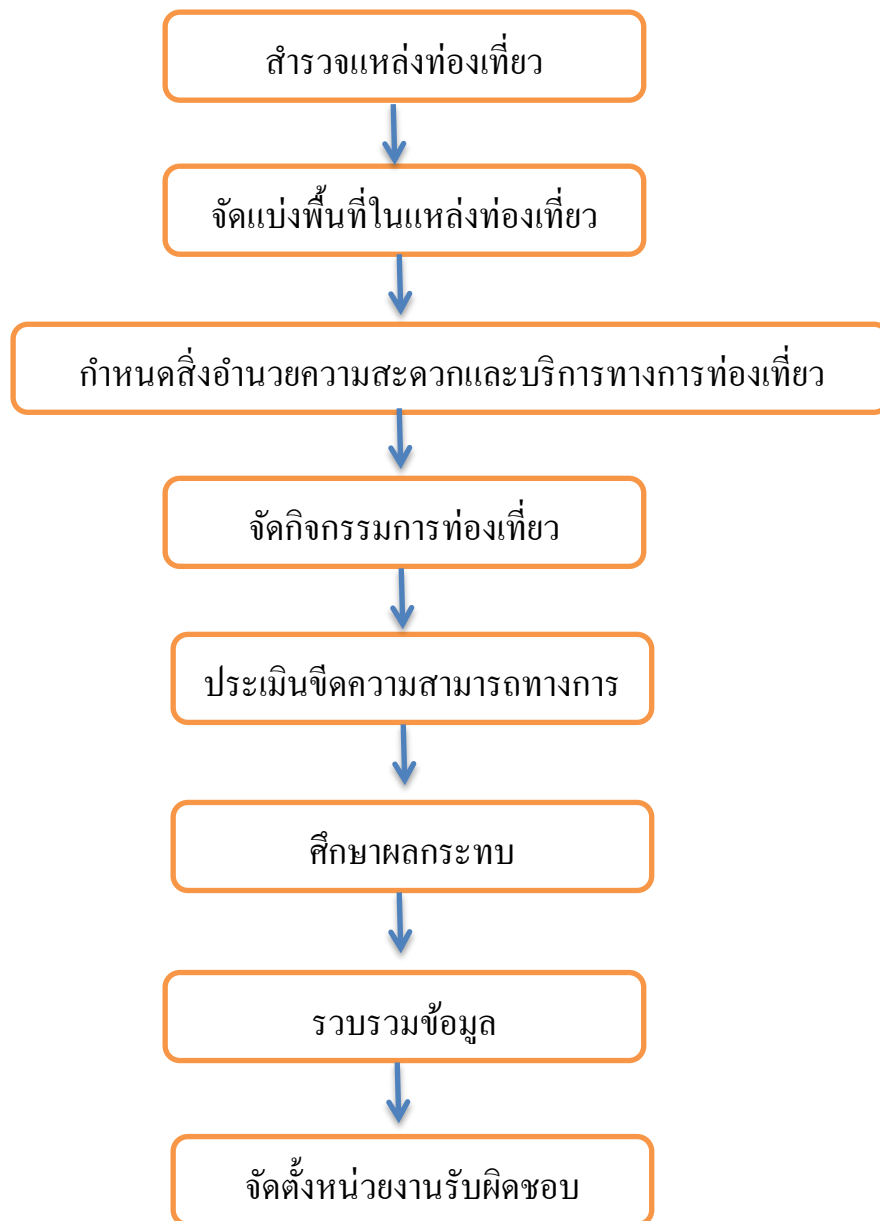
ในหลายพื้นที่ได้มีการใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างระมัดระวังและรอบคอบมากขึ้น ซึ่งอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์อย่างเป็นทางการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนดังนี้

1. สมาชิกของชุมชนจะต้องควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชน กำหนดแหล่งทรัพยากรที่จะต้องได้รับการทำนุบำรุงและส่งเสริม รวมทั้งการร่วมกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในการพัฒนาและบริหารจัดการ นอกจากนี้ สมาชิกของชุมชนจะต้องเข้าร่วมในการดำเนินการตามแนวทางและกลยุทธ์ที่ได้กำหนดขึ้น รวมทั้งการเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้านบริการการสาธารณสุขปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกต่างๆ
2. นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวควรพัฒนาขึ้นจากความร่วมมือของกลุ่มต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่
3. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวจะต้องรวมถึงโอกาสในการจ้างงานที่มีคุณภาพ การจัดหางานที่ดีจะเหมาะสมกับคนในพื้นที่ควรเป็นส่วนหนึ่งของภาพรวมการพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่และหนึ่งในกระบวนการจ้างงานที่มีคุณภาพนั้นคือการให้โอกาสคนท้องถิ่นเข้ามาร่วมบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเช่นโรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า เป็นต้น นอกจากนี้ การให้

- การศึกษา การฝึกอบรมกับคนในท้องถิ่น และการให้โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจ เป็นส่วนสำคัญของนโยบายการพัฒนาประเภทนี้ด้วย
4. การกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวควรเป็นไปอย่างกว้างขวางในแต่ละพื้นที่ที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยว ความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มต่างๆ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนในการวางแผนการพัฒนาและการดำเนินงานบริหารทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนการบริการด้านต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจว่ามีการกระจายผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิก ชุมชน นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่างๆ
 5. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องให้ความเสมอภาคระหว่างคนรุ่นต่างๆ การกระจายต้นทุนและผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องเกิดขึ้นทั้งในคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับคนรุ่นต่อไป เราทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว ธุรกิจท่องเที่ยวและชุมชนควรจะรักษาทรัพยากรให้อยู่ในสภาพที่ดีไม่น้อยกว่าสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาสู่สภาพเดิมได้
 6. การวางแผนระยะยาวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นหลักประกันว่าพื้นที่นั้นๆ จะไม่เสียหายจากการดำเนินกิจกรรมใดๆ เพียงเพื่อประโยชน์ระยะสั้นและละทิ้งไปเมื่อนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจหมดความสนใจและย้ายไปที่อื่น การวางแผนระยะยาวจะช่วยส่งเสริมให้มีการใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในเชิงรุกเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของพื้นที่และช่วยสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของท้องถิ่น
 7. ความกลมกลืนเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นระหว่างนักท่องเที่ยว สถานที่และชุมชน องค์ประกอบสำคัญได้แก่ การสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่และความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและมนุษย์ ตลอดจนความตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ชุมชนท้องถิ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนองค์การไม่แสวงหากำไรที่ดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 8. กลยุทธ์และแผนด้านการท่องเที่ยวจะต้องได้รับการเชื่อมโยงเข้ากับวัฒนธรรมและแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับต่างๆ
 9. ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติในระดับต่างๆ ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นมากโดยเฉพาะนโยบายด้านการท่องเที่ยวและนโยบายสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ให้บริการด้านต่างๆ ทั้งการขนส่งที่จอดรถ ความสามารถในการรองรับด้านน้ำดื่ม น้ำใช้ ความสามารถในการกำจัดน้ำเสียจะต้องได้รับการพิจารณาร่วมกับแผนการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง
 10. การประสานความร่วมมือระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากแต่ละธุรกิจหรือการดำเนินงานด้านหนึ่งด้านใด ย่อมมีผลกระทบต่อการประกอบการหรือคุณภาพการทำงานของธุรกิจด้านอื่นๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

11. มีความจำเป็นที่จะต้องประเมินผลกระทบที่จะเกิดจากการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ความสามารถในการรองรับของพื้นที่จะต้องได้รับการพิจารณาโดยครอบคลุมทั้งข้อจำกัดและการพัฒนาด้านกายภาพ ธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรมจะต้องมีความสอดคล้องกับข้อจำกัดของท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม แผนการดำเนินงานใดๆ ควรได้รับการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและมีการปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม
12. จะต้องมีการพัฒนาแนวทางหรือหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวรวมถึงการประเมินผลกระทบ นอกจากนี้จะต้องมีการสร้างประมวลจรรยาบรรณในการปฏิบัติการสำหรับการท่องเที่ยวในทุกระดับ ทั้งในระดับชาติ ภูมิภาคและท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาดัชนีชี้วัดและขีดจำกัดสำหรับชี้วัดผลกระทบและความสำเร็จของโครงการท่องเที่ยว กลยุทธ์สำหรับการปกป้องและติดตามตรวจสอบเป็นสิ่งจำเป็น หากชุมชนต้องการปกป้องรักษาทรัพยากรซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของสินค้าทางการท่องเที่ยวของพวกเขา
13. การวางแผนการท่องเที่ยวจะต้องเปลี่ยนแปลงจากแนวทางดั้งเดิมที่เน้นการเติบโตของอุตสาหกรรมมาเป็นให้ความสำคัญกับโอกาสในการจ้างงานและการพัฒนารายได้ รวมทั้งคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นด้วยและในขณะเดียวกันก็ต้องแน่ใจว่าการตัดสินใจในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนานั้นสะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรสาธารณะต่างๆ เช่น น้ำ อากาศและที่ดินของส่วนรวม ควรมีความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ในฐานะผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าทรัพยากรเหล่านี้ไม่ถูกนำไปใช้ในทางที่ผิด
14. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาการศึกษาและหลักสูตรอบรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้กับสาธารณชน ตลอดจนส่งเสริมความสามารถทางธุรกิจ การประกอบอาชีพ และความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆ
15. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนรวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินการที่จะช่วยส่งเสริมลักษณะเด่นของสภาพภูมิทัศน์และพื้นที่ในบริเวณนั้น ความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนและโอกาสในการใช้ประโยชน์ของพื้นที่กิจกรรมต่างๆ ควรมุ่งให้เกิดประสบการณ์ที่มีคุณภาพ อันนำไปสู่ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวขณะที่ยังยึดมั่นในหลักการอื่นๆ ของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
16. ขนาดและประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวจะต้องสะท้อนให้เห็นข้อจำกัดและขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากรในพื้นที่โดยเน้นการส่งเสริมให้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีผลกระทบน้อย
17. กระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจะต้องช่วยดำรงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา ทั้งนี้โดยใช้หลักเกณฑ์และมาตรฐานสากล
18. การทำการตลาดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพของประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ โดยมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อและสะท้อนจริยธรรมของการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

ภาพที่ 2.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นกระบวนการในการปรับปรุงหรือฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น โดยอยู่บนฐานความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งเป็นสำคัญซึ่งกระบวนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีดังนี้

1.สำรวจแหล่งท่องเที่ยว โดยความร่วมมือของภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่และภาคเอกชนร่วมสำรวจแหล่งท่องเที่ยวซึ่งรวมถึงการสำรวจความพร้อมในฐานเจ้าบ้านด้วย ทั้งนี้เป็นการสำรวจว่าในท้องถิ่นดังกล่าวมีแหล่ง

ห้องเที่ยวใดบ้างเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทใด มีสภาพเป็นอย่างไร และจัดทำบัญชีรายชื่อแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการสำรวจความพร้อมในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น แรงงาน สาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น

2. จัดแบ่งพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวตามความเหมาะสมในการใช้งานโดยจัดแบ่งให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและการใช้ประโยชน์ เช่น เขตพื้นที่สำหรับการบริการข้อมูลทางการท่องเที่ยว บริการธุรกิจท่องเที่ยว นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่หวงห้าม กิจกรรมพิเศษหรือกั้นชน เป็นต้น

3. กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตามความเหมาะสมเพื่อบริการนักท่องเที่ยว โดยดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของท้องถิ่นและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงภูมิสถาปัตย์ ความหนาแน่น การประหยัดพลังงาน ความสะดวกในการใช้งานและดูแลรักษา เป็นต้น

4. จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการสรรหาสิ่งดึงดูดใจต่างๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

5. ประเมินขีดความสามารถทางการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวและประเภทนักท่องเที่ยวตามความเหมาะสม

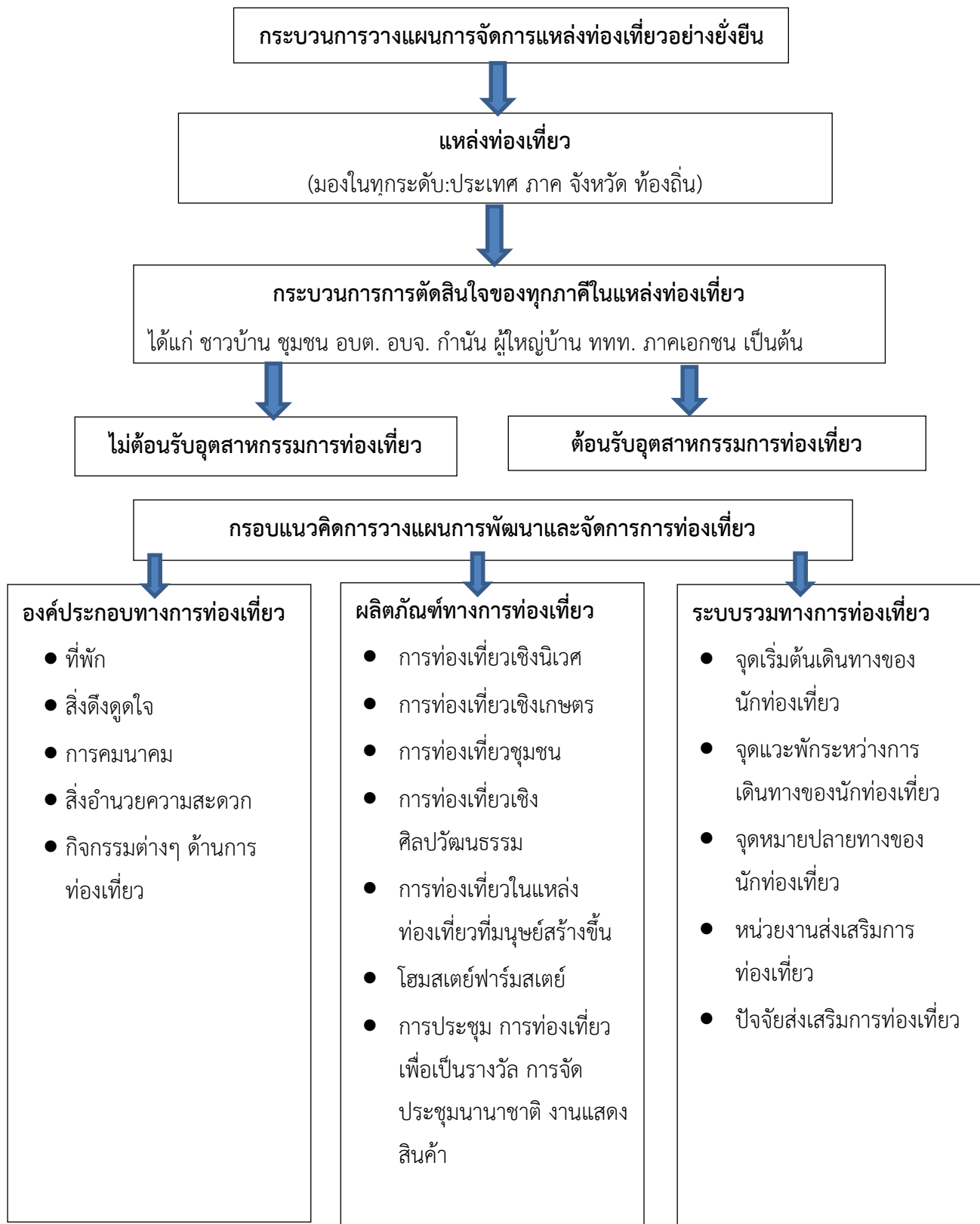
6. ศึกษาผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

7. รวบรวมข้อมูลด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวและท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ตามความเหมาะสมซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายต่อไป

8. จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการจัดหางบประมาณและแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยกระบวนการมีส่วนร่วมในเชิงพหุภาคี โดยเฉพาะความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้กระบวนการดังกล่าวเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่สอดคล้องกับศักยภาพ ความสามารถและบริบทของตน

กระบวนการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 2.6 กระบวนการวางแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กระบวนการวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนนั้น ควรกำหนดทิศทางการพัฒนาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นจะแบ่งเป็นหลายขนาดตั้งแต่ขนาดเล็ก เช่น วัด พิพิธภัณฑสถาน เป็นต้น เมือง ประเทศหรือแม้แต่ภูมิภาคโดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นต้องใช้กระบวนการมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นกล่าวคือให้ออกาสชุมชนได้มีสิทธิเลือกกว่าท้องถิ่นของตนเองนั้นควรจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ ถ้าชุมชนไม่ต้องการและยินดีกับสิ่งที่พวกเขามี ก็ไม่ควรพัฒนาการท่องเที่ยวเพราะแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นจะล่มสลายไปในที่สุด เนื่องจากชุมชนถือเป็นด่านแรกที่นักท่องเที่ยวจะได้พบปะ แต่หากชุมชนใดยินดีต้อนรับการท่องเที่ยวก็ควรคำนึงถึงระบบรวมทางการท่องเที่ยว กล่าวคือต้องทราบว่าท้องถิ่นของตนเองอยู่ในฐานะ “จุดผ่าน” หรือ “จุดหมายปลายทาง” ฐานะทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันย่อมมีแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ปัญหานี้สะท้อนภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย เพราะโดยส่วนใหญ่เมื่อกล่าวถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวพัฒนานั้นจะมุ่งเน้นที่การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดดึงดูด แต่ไม่สนใจ “ฐานะ” ของท้องถิ่นเลย

แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวของไทย

มีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้คือ

1. สร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีทุกระดับ

- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นภาคีหลักในการดำเนินงานในระดับพื้นที่ที่มีภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเอง โดยภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติ รับผลประโยชน์ ประเมินผลและทบทวนแผนและกิจกรรมเพื่อให้บรรลุสู่เป้าหมายและตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง
- สถาบันการศึกษาในพื้นที่เป็นภาคีหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้หรือเป็นคลังสมองในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเนื่องจากมีบุคลากรที่มีความรู้จะเป็นตัวเชื่อมระหว่างหน่วยงานต่างๆ กับภาคประชาชน โดยการแปลงแนวคิดสู่การปฏิบัติ การต่อยอดและขยายแนวคิดสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว เป็นต้น
- หน่วยงานราชการในพื้นที่ ทั้งภายในและภายนอกชุมชนจะเป็นหน่วยสนับสนุนทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องตามความต้องการของท้องถิ่นซึ่งในส่วนของการตรวจการท่องเที่ยวและกีฬาจะมีหน่วยงานทั้งในระดับภาคและระดับจังหวัด กระจายอยู่ทั่วประเทศได้แก่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งมีสำนักงานทั่วประเทศโดยแบ่งความรับผิดชอบกันไปในแต่ละพื้นที่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่

2. การขับเคลื่อนผ่านกระบวนการเรียนรู้การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมพหุภาคีในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ผ่านกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยการเรียนรู้ร่วมกันของพหุภาคี ตั้งแต่เจ้าหน้าที่

จากส่วนกลาง จังหวัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนและภาคเอกชน โดยสร้างความเข้าใจร่วมกันในแนวทางการดำเนินงานทุกขั้นตอน และมีกระบวนการสรุปและถอดบทเรียนเป็นระบบของการดำเนินงาน ซึ่งจะส่งผลให้มีการปรับปรุงเทคนิคการทำงานเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ ทำให้การขับเคลื่อนงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เสริมสร้างการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ยั่งยืนอย่างมีเอกภาพ

3. พัฒนาเครื่องมือชีวิตที่เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ เพื่อเสริมสร้างกลไกและกระบวนการขับเคลื่อนรวมทั้งขยายแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

4. ส่งเสริมให้เกิดเครือข่าย เพื่อสร้างกลไกการขับเคลื่อนการทำงานอย่างมีพลังและมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนอย่างเป็นระบบก่อให้เกิดการพึ่งพาช่วยเหลือกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการทำงานในระยะยาวต่อไป

โดยสรุปการพัฒนาการท่องเที่ยวแม้จะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ในการส่งเสริมให้การพัฒนาเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จได้นั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่ดี ให้บริการที่มีคุณภาพและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยความร่วมมือของภาคธุรกิจและชุมชนเพื่อร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว อีกทั้งการรักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้เสื่อมโทรม มีธรรมชาติที่สวยงามรักษาวรรณธรรมและอัตลักษณ์ประจำถิ่นให้คงอยู่เพื่อเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยือน จึงเป็นการสร้างงานสร้างรายได้แก่คนในพื้นที่ ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยวและรักษารูขี้อย่างยั่งยืนจึงเป็นหน้าที่ของทุกคนในพื้นที่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ซึ่งต้องอาศัยการประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายต่างๆอย่างเหมาะสม(เทิดชาย ช่วยบำรุง,2552)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(สกว.)กับการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอีกหนึ่งยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลให้ความสำคัญ เนื่องจากประเทศไทยได้รับรายได้จากการเดินทางท่องเที่ยวของทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละปี และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าการท่องเที่ยวจะดึงเม็ดเงินจำนวนมหาศาลเข้าประเทศ แต่ก็เชื่อว่าเราจะไม่สูญเสียอะไรเลย ดูกันง่ายๆ ปัญหาขยะล้นเมือง ปัญหาดินเสื่อม น้ำเสีย ความหลากหลายทางชีวภาพหายไป สูญเสียเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ปัญหาการค้าประเวณี ผลกระทบในแง่ลบเหล่านี้ มีต้นเหตุมาจากการเดินทางท่องเที่ยวอย่างขาดจิตสำนึก แต่ทว่าปัญหาเหล่านี้จะเกิดจากนักท่องเที่ยวเพียงฝ่ายเดียว แต่ตัวเราเอง (ภาครัฐ ภาคเอกชน ท้องถิ่น ประชาชน) ในฐานะเจ้าบ้าน ก็มีส่วนไม่น้อย เนื่องจากเรายังขาดความรู้ในด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ขาดกลไกพลวัตที่เข้มแข็งขาดการทำงานเชิงเครือข่าย ขาดข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่มีคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยว และที่สำคัญ เรายังขาดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพซึ่งเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะชี้นำเราไปยังเป้าหมาย เมื่อเราขาดเข็ม

ทิศที่มีประสิทธิภาพแล้ว มันก็ไม่ต่างอะไรกับคนที่หลงทางสักเท่าใดนัก เพราะนอกจากจะยังไม่รู้ชัดว่าจะไปทางทิศไหนดี ที่แย่กว่านั้นยังไม่รู้ว่าขณะนี้อยู่ ณ ที่ใด

การวิจัยทางการท่องเที่ยว ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญมากในการสร้างเสริมทิศที่ช่วยทำให้เราทราบถึง สถานการณ์การท่องเที่ยว จุดอ่อน จุดแข็ง และทิศทางการพัฒนาที่แน่ชัด

"การวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สกว. จึงเน้นสร้าง "กลไก" การจัดการการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม และสร้าง "องค์ความรู้" ต่างๆ ทางการท่องเที่ยว แล้วเก็บองค์ความรู้นั้นฝากไว้ในธนาคารข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สามารถถอนข้อมูลนำไปใช้วางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ"

สกว. กับภารกิจด้านการท่องเที่ยวด้วยสถานการณ์การท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ นโยบายของภาครัฐและพฤติกรรมกระทำการดำเนินการวิจัยของนักวิจัยที่กล่าวข้างต้น สกว. จึงมีนโยบายในการทำวิจัยด้านการท่องเที่ยวขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถรักษา"สิ่งแวดล้อม" (ทรัพยากรธรรมชาติ, ศิลปวัฒนธรรม, อัตลักษณ์ท้องถิ่น ฯลฯ) ดังนั้นการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สกว. จึงเน้นสร้าง "กลไก" การจัดการการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม และสร้าง "องค์ความรู้" ต่างๆ ทางการท่องเที่ยว แล้วเก็บองค์ความรู้นั้นฝากไว้ในธนาคารข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สามารถถอนข้อมูลนำไปใช้วางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ

สกว. มีกรอบการวิจัยการท่องเที่ยวซึ่งอาจแบ่งเป็น 4 กลุ่มงานหลัก คือ

(1) การวิจัยท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการวิจัยที่ให้ "ชาวบ้าน" เป็น "พระเอก" เน้นการสร้างศักยภาพของคนในท้องถิ่น (People Empowerment) โดยใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อนำไปสู่การดูแลรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลกับภูมิปัญญา อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและส่งผลต่อเศรษฐกิจของชุมชนในอนาคต โดยมุ่งศึกษาเพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ระบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน วัตถุประสงค์หลักในการดำเนินการวิจัย คือการวิเคราะห์ศักยภาพชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว หากระบวนการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน การแสวงหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่จะสามารถนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบเชิงลบน้อยที่สุด รวมทั้งการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน

(2) การพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน เพื่อสร้างธนาคารข้อมูลทางการท่องเที่ยว เน้นการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่เฉพาะ (Area-Based Research) ในระดับต่างๆ กันเช่น ระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ระดับภาคและระดับอนุภูมิภาค "หัวใจ" ของกลุ่มงานนี้คือ การหากลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยวที่มีความสมดุลระหว่างเจ้าบ้าน (Host) และนักท่องเที่ยว (Guest) โดยให้"สถาบันการศึกษาในพื้นที่" เป็นพระเอก นอกจากนั้นทางชุดโครงการฯ ยังเน้นการหายุทธศาสตร์การจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ ความสามารถ

ในการรองรับการท่องเที่ยว การสำรวจเส้นทาง กิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ การจัดการภูมิสถาปัตยกรรม สุนทรียศาสตร์ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การตลาดการท่องเที่ยว เป็นต้น และภารกิจสุดท้ายคือ การสร้างเครือข่ายนักวิจัยทางการท่องเที่ยวทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

(3) **การพัฒนานโยบายและแผนการท่องเที่ยวมหภาค** เน้นการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติ ในประเด็นเร่งด่วน เช่น มาตรการ กฎ ระเบียบต่างๆ ของรัฐ หรือกติการ่วมกันของภาคเอกชนที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในประเทศไทย รวมถึงการกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทางการก้าวต่อไปของการท่องเที่ยวและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในระดับประเทศ โดยกลุ่มงานนี้เน้น "ภาคเอกชนและองค์กรระดับมหภาค" ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นพระเอกในการดำเนินการวิจัย

(4) **การสร้างระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว** เน้นการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวโดยเน้นประเด็นวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การใช้ระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศเพื่อการจัดการท่องเที่ยว โดยผลการวิจัยที่ได้จะใช้พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยวตามเงื่อนไขของพื้นที่และสถานะแวดล้อม

การวิจัยการท่องเที่ยวแนวใหม่แบบบูรณาการเชิงพื้นที่

แต่เดิม สกว. ใช้ประเด็นทางการท่องเที่ยว เป็นตัวตั้งในการดำเนินการวิจัย ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้โดยไม่เต็มที่ การพัฒนาการท่องเที่ยวจะยั่งยืนได้นั้น ไม่สามารถทำให้สำเร็จได้โดยงานวิจัยท่องเที่ยวเพียงไม่กี่ชิ้น อีกทั้งงานวิจัยท่องเที่ยวที่มีแต่เดิมกระจายอยู่ทั่วประเทศ แนวคิดการใช้ "พื้นที่" เป็นที่ตั้ง (Area - Based) จึงถูกนำมาใช้เพื่อยกระดับและดำเนินการวิจัยในพื้นที่เดียวกัน เพื่อให้งานวิจัยทุกชิ้นเป็นจิ๊กซอร์ประกอบเป็น "ภาพ" ที่ใช้งานได้และสามารถนำไปกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวได้

ในการนี้ สกว. มี 2 แนวคิดใหญ่ในการเลือกพื้นที่วิจัยด้านการท่องเที่ยว นั่นคือ (1) **แนวคิดเมืองท่องเที่ยวบริวาร** โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายเบื้องต้น ได้แก่ ภาคเหนือ - กลุ่มล้านนา 4 จังหวัด ประกอบด้วย เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูนและแม่ฮ่องสอน ภาคใต้ - กลุ่มอันดามัน 3 จังหวัด ประกอบด้วยภูเก็ต พังงาและกระบี่ และภาคอีสานตอนใต้ - กลุ่มวัฒนธรรมขอม 5 จังหวัด ประกอบด้วยนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและอุบลราชธานี และ (2) **แนวคิดพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดน** ได้แก่ สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย) ประกอบด้วยสงขลา ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ (จีน พม่า ลาว ไทย) ประกอบด้วยเชียงใหม่ เชียงราย น่าน พะเยาและลำพูนและหกเหลี่ยมเศรษฐกิจอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (พม่า ลาว จีนยูนนาน กัมพูชา เวียดนาม) ประกอบด้วยกลุ่มภาคเหนือตอนบน 9 จังหวัด ประกอบไปด้วย เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน แพร่ น่านและตาก กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 จังหวัด ประกอบไปด้วย นครพนม เลย หนองคาย อุดรธานีอุบลราชธานี อำนาจเจริญและมุกดาหารและกลุ่ม

ภาคตะวันออก 2 จังหวัดประกอบด้วย ปราจีนบุรีและสระแก้ว ซึ่งปัจจุบันนี้ สกว. ได้เริ่มดำเนินการวิจัยไปแล้วในบางพื้นที่ อาทิ กลุ่มจังหวัดอันดามัน กลุ่มจังหวัดล้านนา เป็นต้น

กลไกการทำงานร่วมกันเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต

อาจกล่าวได้ว่า กลุ่มงานท่องเที่ยวทั้งสี่ของสกว. มีกลไกการทำงานที่มีความสอดคล้องกัน นั่นก็คือ การร่วมสร้างเครือข่ายภาคีด้านการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ เช่น เครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว เครือข่ายนักวิจัย นักวิชาการและสถาบันการศึกษา และเครือข่ายภาครัฐกิจและองค์กรทางการท่องเที่ยว อีกทั้งสร้างองค์ความรู้หลากหลายประเด็น ในอนาคต สกว. คาดว่าประเทศไทยน่าจะมีศูนย์บูรณาการเพื่อการวิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น (ศวพท.) ซึ่งพัฒนามาจากสถาบันการศึกษาที่วิจัยด้านการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ 80 แห่ง ครอบคลุมกระจายอยู่ทุกภาคของประเทศไทย ศูนย์ฯ นี้ มีพันธกิจในการส่งข้อมูลการวิจัยทางการท่องเที่ยวมายังสถาบันบูรณาการเพื่อการวิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ศวพช.) ซึ่งเป็นธนาคารข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยทางการท่องเที่ยวทั่วประเทศ นั่นก็หมายความว่า เราจะมีธนาคารข้อมูลทางการท่องเที่ยวแห่งชาติที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในระดับท้องถิ่นและหนุนเสริมภาครัฐในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย นอกจากนี้สถาบันฯ ยังสามารถทำหน้าที่ประสานการทำงานขององค์กรด้านการท่องเที่ยวของไทยในทุกระดับ (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2547)

ฝ่ายอุตสาหกรรมสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งมีชุดโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการก็ได้มีการผลักดันงานวิจัยการท่องเที่ยวโดยให้ความสำคัญกับการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ทั้งการใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์และการใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่

ภาพรวมจะเห็นได้ว่ามีจุดเด่นในการดำเนินงานดังต่อไปนี้คือ

1.การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยเพื่อกำหนดนโยบาย

- 1.1 สนับสนุนการดำเนินงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 1.2 สนับสนุนการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 1.3พัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 1.4สนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา
- 1.5สนับสนุนการดำเนินงานของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวใน 3 จังหวัดชายแดนใต้
- 1.6 ร่วมพัฒนาศักยภาพนักวิจัยกับภาครัฐและเอกชน

2. การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

นอกจากนี้ถ้าศึกษาโดยละเอียดจะพบว่างานวิจัยตั้งแต่ปี พ.ศ.2555-2557มีการผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในหลายๆด้านได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ และการใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

การผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์ ตั้งแต่ปี 2555-2558

การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2555

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

1. การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย: การนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายหมายถึงหลักการ แนวทาง กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน นโยบายที่ดีจะต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ แนวทาง และกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย จะรวมทั้งการนำองค์ความรู้ไปสังเคราะห์เป็นนโยบายหรือทางเลือกเชิงนโยบาย (Policy options) แล้วนำนโยบายนั้นไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์

2. การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ : การดำเนินงานเพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนวิธีคิด เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3. การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ : การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ใหม่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การสร้างตราสินค้า การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และการลดต้นทุนการผลิต การสร้างอาชีพ และทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการอื่นๆ

4. การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ : การนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลง การเสริมพลังอันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น พื้นที่ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์การขยายผลต่อชุมชนท้องถิ่นและสังคมอื่นๆ

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2555 สามารถสรุปการนำไปใช้ประโยชน์ได้ 4 ด้านดังนี้คือแผนงานวิจัยปี 2555 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.18 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 23.53 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.76

การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2556

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

1. การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย: แนวทางการพัฒนาจากทั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับของประชาชนรอบพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง, เสนอแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่, ทำให้สามารถคัดเลือกผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นจำนวน 14 แผนงาน เพื่อผลักดันสู่การกำหนดนโยบายและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ด้วยการจัดกิจกรรม ช่วยสร้างให้เกิดแนวคิดเครือข่ายและศักยภาพในการปฏิบัติในแนวทางใหม่ใน 22 หมู่บ้านที่เป็นประชาคมการท่องเที่ยว, ได้กำหนดเป็นนโยบายร่วมกับพื้นที่ทั้งในระดับกลุ่ม

จังหวัด และรายจังหวัด, นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร, นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร, เป็นแนวทางให้กระทรวง ทบวง กรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง กับผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยว

2. การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ : การนำผลงานวิจัยเผยแพร่ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของการจัดการการท่องเที่ยว, การประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตร, ได้เว็บไซต์แก่การท่องเที่ยวที่นำเสนอข้อมูลเชิงคุณลักษณะและการใช้ภาพสามมิติและภาพเสมือนจริงในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว, ตัวระบบข้อมูลนั้นสามารถให้บริการ ค้นหาข้อมูลเฉพาะด้านในส่วนของการบริการทางสุขภาพทั้งที่ปรากฏในสื่อออนไลน์ และไม่ปรากฏในสื่อออนไลน์, พัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนของนักเรียนและนักศึกษาพัฒนาหลักสูตร

3. การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ : การออกแบบการท่องเที่ยวกับลูกค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจขนส่ง เป็นต้น ทั้งในเรื่องของจำนวนวัน ที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว โดยเพิ่มความหลากหลายของแพ็คเกจหรือโปรแกรมทัวร์, พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวชุมชน บนความแตกต่างและหลากหลายของคนท้องถิ่น, นำมาสู่กรอบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ สนองตอบการใช้งานให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถใช้งานผ่านอุปกรณ์พกพา อาทิเช่น สมาร์ทโฟน (Smart phone) แท็บเล็ต (Tablet) และคอมพิวเตอร์ (Computer) ผ่านทางโปรแกรมประยุกต์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

4. การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ : การที่ชุมชนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชุมชนของตนเองได้โดยให้เกณฑ์มาตรฐานนี้เป็นตัวแบบที่สอดคล้องกับชุมชน ความเชื่อ และวิถีชีวิตของตนเอง

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2556 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 28.57 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 19.05 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2557

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

1. การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย: การนำเสนอผลวิจัยเพื่อวางแผนและตัดสินใจสนับสนุนงบประมาณของจังหวัดประจำปี จัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่พุน้ำร้อนเค็มคลองท่อม

2. การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ : การถ่ายทอดเทคโนโลยีการสร้างแก๊วท่อผ้าเคลื่อนที่โดยการสอนเชิงปฏิบัติให้กับชุมชนใน 3 พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการคือวัดจันทร์เลื้อยขอและหนองเจ็ดหน่วยในตำบลบ้านจันทร์อำเภอกัลยาณิวัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

3. การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ : การนำผลการวิจัยมาสร้างเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชื่อว่า “เส้นทางรัก(ษ์)”/ผู้ประกอบการทัวร์ได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่เส้นทางท่องเที่ยวสำหรับ

นักท่องเที่ยวสูงอายุเช่นแผนที่เส้นทางท่องเที่ยวนครศรีเมืองประวัติศาสตร์ – สุราษฎร์เมืองคนดี – ชุมพร เมืองสดศรี – ระนองนี้เมืองน้ำแร่

4.การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ : กระบวนการพัฒนาการมีส่วนร่วม 6 ขั้นตอนได้แก่การ ค้นหาปัญหาทางการท่องเที่ยวการกำหนดนโยบายวัตถุประสงค์เป้าหมายและวิธีการพัฒนาการตัดสินใจใช้ ทรัพยากรการปฏิบัติตามแผนงานการควบคุมติดตามประเมินผลงานเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วน ร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเกิดความหวงแหนทรัพยากรท่องเที่ยวของตนเองให้มากขึ้น

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2557 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.23 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย คิดเป็นร้อยละ 27.91 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ คิด เป็นร้อยละ 23.26 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.60

การนำไปใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยปี 2558

การใช้ประโยชน์ของแผนงานวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ

1. การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย: การผลักดันองค์ความรู้จากงานวิจัยสู่กระบวนการกำหนด นโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ททท. ภาครัฐ และเอกชน ทั้งนี้ภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เป็นต้น ส่วนภาคเอกชน เช่น สภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณะ : การผลักดันผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในวงกว้างเพื่อ ประโยชน์ของสังคม และประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลง ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ สาธารณชน บุคคลทั่วไป

3. การใช้ประโยชน์ด้านพาณิชย์ : การผลักดันนวัตกรรม เทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ สู่การใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ทั้งนี้ กระบวนการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ ประโยชน์ด้านพาณิชย์ เริ่มด้วยการนำเสนอเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวที่ได้ผ่านการคัดเลือก ให้กับผู้ใช้ ประโยชน์ จากนั้น พัฒนาเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและทดสอบเส้นทาง/แหล่ง ท่องเที่ยวร่วมกับภาคเอกชน สุดท้ายนำเสนอเส้นทาง/แหล่งท่องเที่ยวในงานมหกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ทั้ง ในระดับนานาชาติ และระดับชาติ ผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น ททท. สภา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ATTA และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เป็นต้น

4.การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่ : การผลักดันกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ อันเป็นผล จากการวิจัยและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ในการขยายผลต่อชุมชนและท้องถิ่นผู้ใช้ ประโยชน์ ได้แก่ ชุมชน ท้องถิ่น และพื้นที่

จากการสังเคราะห์แผนงานวิจัยปี 2558 มีการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาได้แก่การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ ร้อยละ 28.57 และการใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย คิดเป็น ร้อยละ 23.81 และการใช้ประโยชน์เชิงชุมชนและพื้นที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52

การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.)

ฝ่ายอุตสาหกรรมสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแห่งชาติ (สกว.) ได้สร้างเส้นทางการท่องเที่ยวจากแผนงานวิจัยได้ 3 เส้นทางคือ

1. เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)”-การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานแพร่ ได้นำผลการวิจัยไปจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อขายในงาน Weekday Special Travel Fair 2015 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ 14-17 พฤษภาคม 2558
2. เส้นทาง “เลาะเลียบริมโขง อิ่มบุญสุขใจไหว้พระธาตุ” – การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานนครพนม ร่วมกับบริษัทบีหนึ่งทัวร์ได้นำผลการวิจัยไปจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อขายในงาน Weekday Special Travel Fair 2015 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ 14-17 พฤษภาคม 2558
3. เส้นทาง “พหุวัฒนธรรมหมู่เกาะลันตา”-การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ และสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้นำเส้นทางท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมหมู่เกาะลันตาไปนำเสนอในงาน ITB 2014 และ ITB2015 ณ ประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมนี และมีนักท่องเที่ยวและกลุ่มธุรกิจนำเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในหมู่เกาะลันตาภายหลังการเข้าร่วมงาน

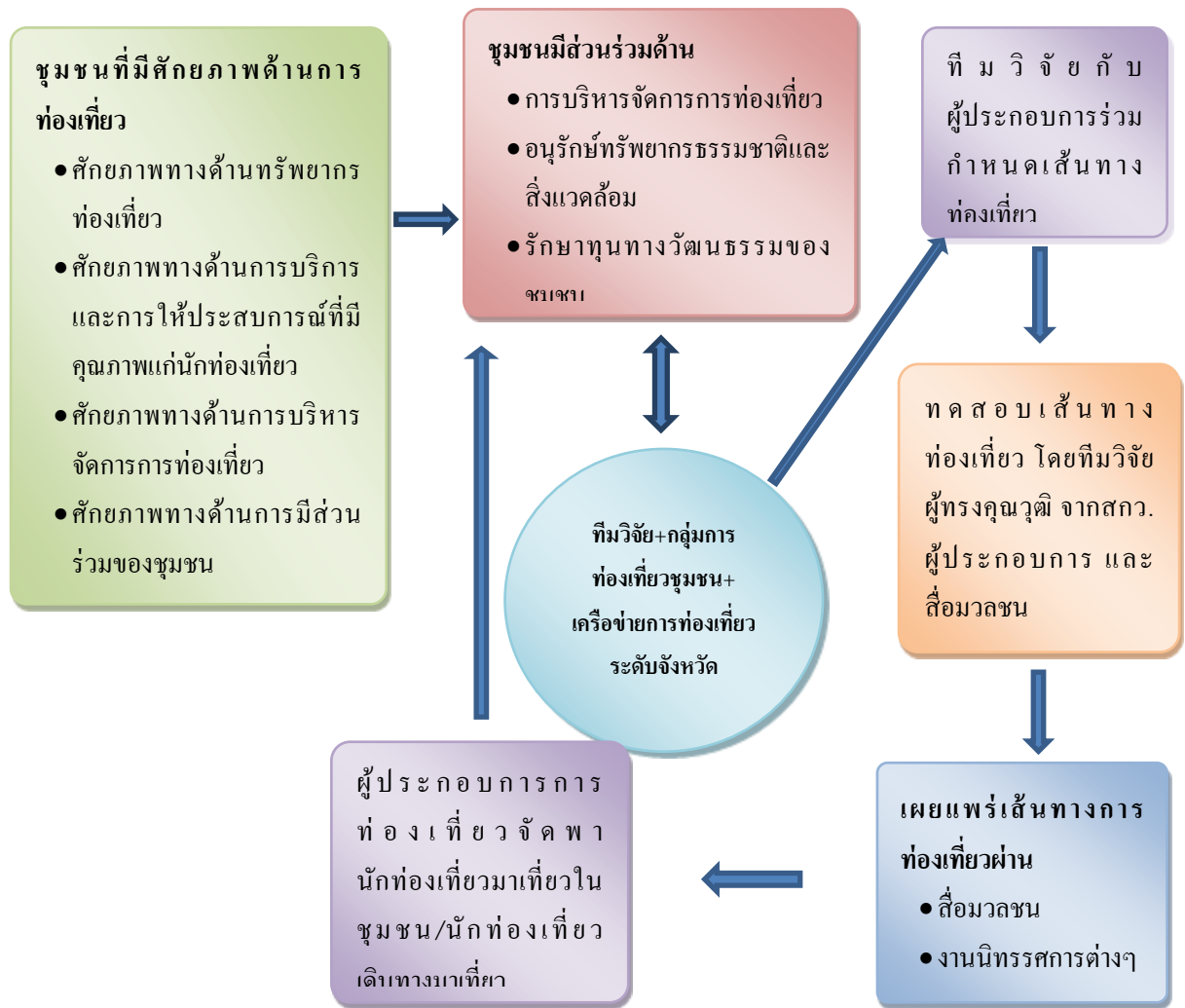
จากการดำเนินงานดังกล่าวจึงสามารถสรุปโมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัยได้ดังนี้

1. ทีมวิจัยวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวโดยพิจารณา 4 ด้านหลักคือ
 - ศักยภาพทางด้านทรัพยากรท่องเที่ยว
 - ศักยภาพทางการบริการและการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว
 - ศักยภาพทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
 - ศักยภาพทางการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. ทีมวิจัยทำงานร่วมกับเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและในระดับจังหวัด โดยจัดทำเวทีเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเอง ซึ่งชุมชนจะเป็นผู้เลือกว่าจะยอมรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมใน 3 เรื่องคือการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการรักษาทุนทางวัฒนธรรมและชุมชน
3. ทีมวิจัยกับผู้ประกอบการร่วมกันกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการทางการตลาดและเหมาะสมกับศักยภาพการรองรับนักท่องเที่ยวของชุมชน
4. ทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวโดยทีมวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ จาก สกว. ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชนซึ่งในระหว่างการทดสอบเส้นทางนั้นควรให้ชาวบ้านและเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและในระดับจังหวัดได้ร่วมระดมความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

5. เผยแพร่เส้นทางการท่องเที่ยวผ่านสื่อมวลชนและงานนิทรรศการต่างๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักสำหรับผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศและนักท่องเที่ยวทั่วไปก็ได้รับรู้ถึงเส้นทางใหม่ๆ ด้วย
6. ผู้ประกอบการพานักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในชุมชน และนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเองจากชาวประชาสัมพันธ์

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาการท่องเที่ยวจากงานวิจัยเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายทั้งภาควิชาการ (นักวิจัย) ภาคเอกชน (ผู้ประกอบการ) ภาครัฐ (ททท. สกว.) ภาคประชาสังคม (เครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชน) โดยนักวิจัยจะมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน ซึ่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยชุมชนเป็นฐานสำคัญในการทำงานเพราะเมื่อนักวิจัยสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้ว การท่องเที่ยวในชุมชนก็ยังคงอยู่โดยผู้นำชุมชนต้องเป็นผู้บริหารจัดการชุมชนให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งชุมชนควรทราบว่าพื้นที่ของตนเป็นจุดผ่านหรือจุดหมายปลายทาง การบริหารจัดการเน้นที่การรักษาสิ่งแวดล้อม รักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนไว้ได้ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนซึ่งประกอบด้วยที่พักสิ่งดึงดูดใจการคมนาคมสิ่งอำนวยความสะดวกกิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งระบบการจัดการขยะที่ดี เพื่อให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวและอยู่ได้อย่างยั่งยืน

โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัย

ภาพที่ 2.7 โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัย

ตอนที่ 5 : สังเคราะห์และสรุปผลการติดตาม ประเมินผล และการผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

จากการสังเคราะห์และสรุปผลการติดตาม ประเมินผล และการผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

5.1 ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

5.1.1. การสนับสนุนทุนวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558

5.1.1.1 จำนวนแผนงานและงบประมาณวช. และสกว. ให้การสนับสนุนทุนวิจัย 22 แผนงาน งบประมาณรวม 66,692,720 บาท โดยสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. บริหารจัดการตั้งแต่รับข้อเสนอโครงการ คัดกรองเบื้องต้น คัดกรองร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมระหว่างนักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ

5.1.1.2 กรอบการวิจัย แผนงาน/โครงการวิจัยที่เสนอข้อเสนอผ่าน วช. ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ศึกษากระจายในรอบวิจัยที่ 1, 3, 5 และ 7 ซึ่งศึกษาในเรื่องการยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว การปรับปรุงและการกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ การศึกษาด้านการตลาดท่องเที่ยว การเพิ่มคุณภาพและศักยภาพทางการท่องเที่ยว รวมถึงการศึกษาประสิทธิภาพการขยายตัวของการท่องเที่ยว โดยรอบวิจัยที่ 5 การศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและศักยภาพทางการท่องเที่ยว ศึกษาวิจัยมากที่สุด (9 แผนงาน) ส่วนกรอบวิจัยที่ 2 ศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวหลัก และกรอบที่ 6 ศึกษาการยกระดับเมืองท่องเที่ยวให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและปลอดภัย ไม่มีผู้เสนอข้อเสนอโครงการ ดังนั้น สปว.สกว. จึงพัฒนาโจทย์วิจัยเตรียมความพร้อมสำหรับการสนับสนุนทุนปี 2559 โดยพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้ใช้ (user) และนักวิจัยระดับดี ได้ 17 แผนงาน ซึ่งได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ปี 2559

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์จากการสนับสนุนทุนวิจัย

5.1.2.1 ผลการสนับสนุนทุนวิจัยโดยรวมก่อให้เกิดผลเชิงบวก ในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

5.1.2.2 ผลผลิตจากงานวิจัย ได้ผลผลิต 8 ด้าน ได้แก่

- 1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
- 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- 5) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 6) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- 7) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม

8) ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยว 4 เส้นทาง

5.1.3 ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมิน 19 แผนงาน พบ 2 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมากที่สุด และ 8 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมาก

5.1.4 คณะนักวิจัยดีเด่น การสนับสนุนทุนวิจัยปี 2555-2558 พบคณะนักวิจัยระดับดีเด่นมาก และระดับดีเด่น ดังนี้

1) คณะนักวิจัยดีเด่นมาก เป็นคณะวิจัยที่มีผลการดำเนินการวิจัยดีเด่นมากกว่า 1 ปี จำนวน 6 คน

2) คณะนักวิจัยดีเด่น เป็นคณะวิจัยที่มีผลการดำเนินงานวิจัยได้คะแนนมาก 75 คะแนน จำนวน 31 คน

3) การวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์คำร้อยละ คณะนักวิจัยดีเด่น ปี 2555-2558 พบว่า คำร้อยละของคณะนักวิจัยดีเด่นเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ปี 2555 คณะนักวิจัยดีเด่นเท่ากับร้อยละ 23.07 ของคณะนักวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยปีนั้น ปี 2556 คณะวิจัยร้อยละ 28.63 เป็นคณะนักวิจัยดีเด่น โดยคณะนักวิจัยดีเด่นปี 2555 และ 2556 ต่างกลุ่มกัน สำหรับ ปี 2557 และปี 2558 คณะนักวิจัยดีเด่นเพิ่มขึ้น โดย ปี 2557 พบคณะนักวิจัยดีเด่นร้อยละ 29.03 เป็นนักวิจัยใหม่ 6 คณะ และนักวิจัยเดิม 3 คณะ ส่วน ปี 2558 พบร้อยละ 31.81 ของคณะนักวิจัยทั้งหมดที่รับทุนสนับสนุนการวิจัยเป็นนักวิจัยใหม่ 3 คณะ และนักวิจัยเดิม 4 คณะ (ตารางที่ 4)

5.1.5 การเผยแพร่และผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

1) การเผยแพร่ผลการวิจัย สปว.สกว. และนักวิจัยร่วมกันเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านช่องทางต่างๆ ได้แก่

(1) เผยแพร่ในกิจกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558 ทั้งในภาคนิทรรศการและภาคการประชุมเชิงวิชาการ

(2) เผยแพร่ในการประชุมเชิงวิชาการต่างๆ

(3) นำเสนอผลงานวิจัยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(4) สนับสนุนข้อมูลผลการวิจัยให้กับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการต่างประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คณะทำงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว

2) การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ สปว.สกว. จัดการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ 3 เส้นทาง โดย ททท. จังหวัด และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวนำเสนอขาย ทั้งนี้ 3 เส้นทาง ที่ผลักดัน ได้แก่

(1) เส้นทาง “วิถีใต้ วิถีล้านนา”

(2) เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)”

(3) เส้นทาง “เลาะเลียบริมโขง อิ่มบุญสุขใจ ไหว้พระธาตุ”

5.1.6 การนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ สปว.สกว. ร่วมกับนักวิจัยในแผนงานต่างๆ ร่วมกันผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณะ ด้านชุมชนและพื้นที่ รวมทั้งด้านวิชาการ โดยมีผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล กรมป่าไม้ มหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนทางการท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยวต่างๆ เป็นต้น

5.1.7 ข้อมูลนักวิจัย

ข้อมูลนักวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเด็น ได้แก่

5.1.7.1 กลุ่มนักวิจัยแบ่งตามเรื่องที่วิจัย นักวิจัย 350 คน ที่ได้รับทุนสนับสนุนในโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555-2558 จำแนกได้ 8 กลุ่ม

5.1.7.2 ข้อมูลนักวิจัยปี 2558 ผลการสำรวจนักวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุน ปี 2558 จำนวน 191 คน พบข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 6

5.1.8 ระบบการติดตามและประเมินผล

สปว.สกว. กำหนดให้นักวิจัยจัดทำรายงานและนำเสนอในการประชุม หลังดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะ ส่วน สปว.สกว. ร่วมกับคณะวิจัยติดตามประเมินผลทำหน้าที่ติดตามและนำเสนอผล นอกจากนี้ สปว.สกว. ยังจัดการติดตามงานภาคสนาม หลังจากนักวิจัยดำเนินการแล้วเสร็จ 2 เดือน เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่วิจัยสำหรับการแนะนำและแก้ไขปัญหาทั้งนี้สปว.สกว. ได้พัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทดสอบวิธีการและเก็บรวบรวมข้อมูล จนได้ต้นแบบการติดตามและประเมินผลด้วยการกำหนดให้นักวิจัยจัดส่งรายงานและการประชุมนำเสนอ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน เสริมด้วยการติดตามงานวิจัยภาคสนาม ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 2.8 ต้นแบบการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของ สปว.สกว.

5.1.9 ผลการติดตามและประเมินผล 2 เดือน

การติดตามและประเมินผล 2 เดือน ประเมินและติดตาม 12 ประเด็น ได้แก่ 1) การทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นวิจัย 2) คุณภาพของเครื่องมือ 3) คุณภาพของรายงาน 4) ผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ 5) ความน่าเชื่อถือของข้อมูล 6) การดำเนินงานวิจัยตามแผน 7) ความก้าวหน้าของผลงานวิจัย 8) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมายและเวลาที่กำหนด 9) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัย 10) การเตรียมความพร้อมของนักวิจัยในการนำเสนอ 11) ความชัดเจนของกิจกรรมการวิจัยในอนาคต และ 12) การยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเน้นการทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นวิจัย คุณภาพของเครื่องมือที่ศึกษา ผลการติดตามวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานตามแผน

5.1.10 ผลการติดตามและประเมินผล 6 เดือน

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เมื่อโครงการวิจัยแล้วเสร็จ 6 เดือน ประเมินและติดตาม 12 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณภาพของรายงานความก้าวหน้า 6 เดือน 2) ผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ 3) การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามแผน 4) การทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นวิจัย 5) คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 6) ความน่าเชื่อถือของข้อมูล 7) ความก้าวหน้าของแผนงานและโครงการ 8) แนวโน้มที่งานจะสำเร็จตามเป้าหมายและตามเวลา 9) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัย 10) การเตรียมความพร้อมของนักวิจัยในการนำเสนอ 11) การตอบคำถามเกี่ยวกับงานวิจัย และ 12) การยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผลการติดตามประเมิน 88

5.1.11 ผลการติดตามและประเมินผลร่างรายงานฉบับสมบูรณ์

จาก 21 แผนงาน พบว่าร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีความโดดเด่น 9 แผนงาน โดดเด่นมาก 2 แผนงาน ส่วนประโยชน์ของงานวิจัย ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีประโยชน์มาก 13 แผนงาน และประโยชน์มากที่สุด 2 แผนงาน

ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ เชิงวิชาการ มากที่สุด 15 แผนงาน บรรลุวัตถุประสงค์โดยต้องปรับปรุงมากที่สุด 16 แผนงาน และการจัดทำทศด้อยและบทสรุปผู้บริหารต้องปรับปรุง 19 แผนงาน

5.1.12 ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย

สพว.สกว. ร่วมกับสถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำหรับการขอรับทุนวิจัย ปี 2559-2560 ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย หัวหน้าโครงการที่เสนอขอรับทุน ปี 2558 ที่เป็นโครงการเดี่ยวจำนวน 24 คน

การวิเคราะห์

ข้อดี: ผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับความรู้และประสบการณ์ในการจัดทำข้อเสนอโครงการ

ข้อควรพัฒนา: ค่าใช้จ่ายสูง และผู้เข้าร่วมการประชุมเสนอข้อเสนอโครงการวิจัยน้อย

ข้อเสนอแนะ: การจัดประชุมครั้งต่อไป ควรจัดเก็บค่าลงทะเบียนผู้เข้าร่วมการประชุมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม และเพิ่มช่วงเวลาให้วิทยากรเสนอแนะให้ผู้เข้าร่วมประชุมรวมกลุ่มจัดทำข้อเสนอโครงการให้สมบูรณ์สำหรับนำเสนอขอรับทุนการสนับสนุนทุนครั้งต่อไป

5.1.13 การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรมหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน

สพว.สกว. ร่วมกับสมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัยจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน เพื่อพัฒนานักวิจัยให้ทำการวิจัยทางด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวสร้างรายได้โดยใช้องค์ความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยวิทยากรเป็นผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเชิง

อนุรักษ์ ด้วยวิธีบรรยาย ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ รวมถึงสัมมนาสรุปบทเรียน ผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 15 คน ผลการประเมินโดยผู้เข้าร่วมอบรม ดังนี้

ผู้เข้าอบรมมีความรู้การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวระดับมากที่สุดร้อยละ 33.33 ความคุ้มค่าด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.33 ด้านเวลามากที่สุดร้อยละ 26.67

5.1.13.1 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

- 1) ผู้เข้าอบรมมั่นใจว่าสามารถสร้างเส้นทางท่องเที่ยวและออกแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้
- 2) สามารถขยายผลสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดได้
- 3) สามารถประยุกต์ความรู้สู่การพัฒนาโจทย์วิจัย โดยได้ชื่อแผนงานวิจัย “การพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนภายใต้กลไกการบูรณาการสู่ความยั่งยืน” และได้ชื่อโครงการย่อยในแผนงาน 5 โครงการ โดยแผนงานวิจัยสามารถใช้สำหรับการวิจัยในทุกภาคของประเทศ

5.1.14 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 ดังนี้

1. การสนับสนุนทุนวิจัยด้วยการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ รับข้อเสนอโครงการจาก วช. และจัด Selected Tropic ช่วยให้การวิจัยกระจายกว้างขวาง และการวิจัยเป็นไปตามกรอบวิจัยที่กำหนด แต่ ปี 2558 พบงานวิจัยไม่ครอบคลุม 7 กรอบวิจัย แต่สพว. สกว. จัดเตรียมความพร้อมสำหรับ ปี 2559 โดยพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้ใช้ และนักวิจัยระดับดี เป็นการบริหารจัดการเชิงรุกที่เหมาะสมอย่างยิ่ง สมควรยึดถือปฏิบัติต่อไป

2. ผลการบริหารจัดการหลังอนุมัติทุนวิจัย ด้วยต้นแบบการติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิดและเอาใจใส่ของผู้ทรงคุณวุฒิ และ สพว. สกว. เมื่อโครงการวิจัยแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ได้ผลผลิตงานวิจัยตามเป้าหมาย ได้ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่น และได้คณะวิจัยดีเด่น รวมทั้งเผยแพร่และผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ จัดเป็นการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้องค์ความรู้สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เกิดการนำผลผลิตจากการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งเชิงนโยบาย เชิงพาณิชย์ เชิงสาธารณะ เชิงชุมชนและพื้นที่ รวมถึงเชิงวิชาการ นำสู่การพัฒนาเชิงบวกทั้งต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของ สกว. จัดเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยที่ควรขยายผลสู่หน่วยงานต่างๆ

3. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการสำหรับนักวิจัยที่สนใจขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกว. และการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรม เป็นการสร้างนักวิจัยให้มีความรู้ ความสามารถในการวิจัย และพัฒนานักวิจัยที่มีความสามารถในการวิจัยให้มีศักยภาพเป็นนักวิจัยที่ดี มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มนักวิจัยคุณภาพสูงให้กับประเทศ แม้ สกว. จำเป็นต้อง

จัดสรรงบประมาณสำหรับการประชุมหรือการอบรม แต่ผลต่อเนื่องทั้งระยะสั้น และระยะยาว เป็นผลย้อนกลับให้ สกว. สามารถจัดการสนับสนุนทุนวิจัยได้ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย แสดงถึงประสิทธิภาพการสนับสนุนทุนของ สกว. ที่สามารถพัฒนาไปได้กว้างไกล

4. ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการ รวมถึงการอบรมเพิ่มศักยภาพนักวิจัย ได้แผนงานตามกรอบวิจัยที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับบริบทการท่องเที่ยวและบริการ จำนวน 23 แผนงาน และ 1 แผนงาน ได้ชื่อโครงการย่อยรวม 5 โครงการ ดังนั้น สปว.สกว. สามารถนำแผนงานทั้งหมดพัฒนาร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัย สำหรับการสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการต่อไป

5.2 ผลการผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 - 2558 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

5.2.1. ความสำคัญ/ความเป็นมา

การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์มีความจำเป็นต่อการสนับสนุนการวิจัย เพื่อให้เกิดการนำไปประโยชน์ในมิติต่างๆอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในเชิงพาณิชย์ที่จะเป็นการนำผลผลิตจากงานวิจัยไปสู่การขายอย่างเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่องนอกจากนี้การประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยวเป้าหมาย นับเป็นอีกส่วนเสริมสำคัญอย่างมาก ในการสร้างเป็นสื่อกลางที่นำไปสู่การรู้จักในเรื่องราวหรือความเป็นมาของพื้นที่นอกจากนี้ผลการวิจัยยังจะเป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ให้นักวิจัยท่านอื่นใช้เป็นแนวทางหรือนำไปต่อยอดงานวิจัยทางด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

5.2.2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557-2558 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
2. เพื่อจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. เพื่อประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว

5.2.3 ผลการวิจัย

การศึกษาพบว่า โครงการการผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557-2558 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อันเป็นโครงการที่ได้ทำงานร่วมกับสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ (สกว.) ในการทำหน้าที่คัดเลือกผลงานวิจัยที่มีศักยภาพเพื่อการผลักดัน ต่อยอด และขยายผลไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ที่ก่อให้เกิดผลดีต่อชุมชนและพื้นที่ และเกิดความร่วมมือกับผู้ประกอบธุรกิจ สมาคมและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ที่เป็นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นสามารถ

นำไปใช้เชิงพาณิชย์แล้ว จำนวน 4 แผนงาน ซึ่งเป็นการขายในระดับสากล โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวคุณภาพ จาก ยุโรป และสหราชอาณาจักรจำนวน 8 โปรแกรม ทั้งนี้ด้านผลการคัดเลือกผลงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ในปี พ.ศ.2558 ที่มีศักยภาพ และมีโอกาสที่จะนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และในมิติต่างๆ นั้นประกอบด้วยจำนวน 6 แผนงาน

นอกจากนี้ยังได้มีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทั้งในรูปแบบของเว็บไซต์ จำนวน 1 เว็บไซต์ www.thm.trf.or.th และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทในรูปแบบของวารสารออนไลน์ จำนวน 3 ฉบับ และสิ่งพิมพ์ประเภทแผ่นพับจำนวน 2 ฉบับ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของวารสาร JIBJIB ของสายการบินนกแอร์ จำนวน 1 ฉบับ

สำหรับการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว ใน 2 พื้นที่ คือ

1) บ้านทุ่งห้วยเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่เกาะลันตา พบว่า ด้านเศรษฐกิจ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อันเกิดจากกิจกรรมที่มีภายหลังจากที่งานวิจัยได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ด้านผลกระทบทางสังคม/ชุมชน พบว่า การเปลี่ยนแปลงของชุมชนทุ่งห้วยเพ็ง มีการรวมกลุ่มกันมากขึ้น มีการนัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาร่วมกันในทุกๆ เดือน ซึ่งขับเคลื่อนโดยคณะกรรมการชุมชนกับชุมชน อีกทั้งมีการจัดระบบให้สม⁹¹ ในชุมชนเข้ามาดำเนินการบริหารอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนด้วย ด้านเครือข่าย พบว่า ในกระบวนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของทุ่งห้วยเพ็ง มีเครือข่ายพันธมิตรที่เพิ่มขึ้น มีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบที่เป็นรูปธรรม ทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว พบว่า มีจัดทำแผนการพัฒนาชุมชนทุ่งห้วยเพ็งในอนาคต และได้ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

2) บ้านธาตุสบแวน ตำบลห้วยน อำเภอยะรัง จังหวัดพะเยา พบว่า ด้านเศรษฐกิจ มีการบริหารจัดการด้านค่าใช้จ่ายอย่างเป็นระบบ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อันเกิดจากกิจกรรมที่มีภายหลังจากที่งานวิจัยได้ดำเนินการแล้วเสร็จด้านผลกระทบทางสังคม/ชุมชน พบว่า มีการรวมกลุ่มของชาวชุมชนตามกลุ่มอาชีพ ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น อาทิ การจัดกิจกรรมขันโตกดินเนอร์ในเฮือนไตลื้อของป่าแสงดา เป็นต้น สำหรับข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ ในการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ให้มีความต่อเนื่องนั้น สื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ประเภท เว็บไซต์ในการเผยแพร่ผลงานควรมีผู้ดูแลปรับปรุงข้อมูลสม่ำเสมอ รวมถึงวารสารออนไลน์ที่ได้ดำเนินการมาในระยะแรก ก็ควรทำอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการเผยแพร่ผลผลิตงานวิจัยในวงกว้าง และง่ายต่อการเข้าถึงและเพื่อให้การผลักดันผลผลิตการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้วอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นที่อาจกระทบในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

5.2.4. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

5.2.4.1 ด้านนโยบายโดย สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. (สพว.สกว.) นำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการสนับสนุนทุนโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

5.2.4.2 การใช้ประโยชน์มิติเศรษฐกิจ / พาณิชยกรรม โดย

1. บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) และบริษัท Village Way ประเทศไทย นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษจำนวน 1 แผนงาน

2. บริษัท รอยัลซิลล์ฮอติเดย์ จำกัด นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยว ในโปรแกรมท่องเที่ยวของบริษัทและในรูปแบบการนำกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวไปประชาสัมพันธ์ และขายในงานมหกรรมการท่องเที่ยวนานาชาติ ITB Berlin 2016 (International Tourisms Borse) ระหว่างวันที่ 9 – 14 มีนาคม 2559 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี จำนวน 2 แผนงาน

3. บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษในงาน WTM London 2016 (World Tourism Market) ระหว่างวันที่ 3 - 10 พฤศจิกายน 2559 ณ กรุงลอนดอน ประเทศสหราชอาณาจักร จำนวน 4 แผนงาน

บทที่ 3

สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะ

แผนงานวิจัย“การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558” มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
2. เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558
3. เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557- 2558
4. เพื่อเสนอโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการติดตามประเมินและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยตั้งแต่ปี 2555 – 2558

3.1 สรุปภาพรวมของการวิจัย

3.1.1 สังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558

แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัยจำนวน 20 แผนงาน 53 โครงการย่อยโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม 2558– ปัจจุบัน

พื้นที่ดำเนินการวิจัยของแผนงานวิจัยปี 2558 แบ่งได้ดังนี้คือกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ 8 แผนงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 แผนงาน กลุ่มภาคตะวันออก 7 แผนงาน กลุ่มภาคกลาง 6 แผนงาน กลุ่มภาคตะวันตก 7 แผนงาน และกลุ่มภาคใต้ 10 แผนงาน ซึ่งวัตถุประสงค์หลักๆในการวิจัยนั้นอยู่ ประเด็นคือสร้างเครือข่ายการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว พัฒนาการตลาดและการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการท่องเที่ยว พัฒนาด้านแบบการท่องเที่ยว และการนำเสนอเชิงนโยบายด้านการบริหารจัดการและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนงานปี 2558 ใช้เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณควบคู่กันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาได้แก่เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10

สำหรับผลผลิตของแผนงานวิจัยสามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มดังนี้คือ

1. พัฒน่องค์ความรู้และศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

- 1.1 พัฒน่องค์ความรู้ ประเมินผลงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์
- 1.2 พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ สามารถเชื่อมโยง Value Chain และเข้าใจผลกระทบทางธุรกิจ ทั้งการจัดการประชุมนานาชาติ การจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการระดับนานาชาติ ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในประเทศไทยและธุรกิจการจัดประชุมในประเทศไทย
- 1.3พัฒนามูลค่าเพิ่มในการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนการบูรณาการวิถีไทยเพื่อเพิ่มคุณค่าทางการท่องเที่ยวและสร้างนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ของเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยววิถีไทย
- 1.4พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แนวทางการพัฒนา ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ

1.5 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ได้รูปแบบการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนา

1.6 พัฒนากลวิธีทางการตลาด ความต้องการของนักท่องเที่ยว สถานภาพของแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. พัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว

2.1 พัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการซึ่งนำไปสู่การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว

2.2 สร้างต้นแบบเครือข่ายเรียนรู้การท่องเที่ยวชุมชนในการรองรับนักท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

3. พัฒนามาตรฐานและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

3.1 พัฒนาการตลาดทางสื่อออนไลน์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย

3.2 พัฒนาระบบบริหารจัดการเครือข่ายของชุมชนและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทางพุทธศาสนา และวัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมอาเซียน

3.3 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว

4. พัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยว

4.1 แนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวและการพัฒนาตราสินค้าท่องเที่ยวสีเขียว

4.2 พัฒนาด้านแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5. กำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว

5.1 กำหนดแผนยุทธศาสตร์แผนปฏิบัติการการพัฒนาการท่องเที่ยว

5.2 แนวทางการพัฒนาศักยภาพล่านาตะวันออกเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง

3.1.2 ผลการติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

1. ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

1.1 ผลสัมฤทธิ์จากการสนับสนุนทุนวิจัย

1.1.1 ผลการสนับสนุนทุนวิจัยโดยรวมก่อให้เกิดผลเชิงบวก ในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

1.1.2 ผลผลิตจากงานวิจัย ได้ผลผลิต 8 ด้าน ได้แก่

- 1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว

- 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- 5) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 6) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- 7) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
- 8) ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยว 4 เส้นทาง

1.2 ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมิน 19 แผนงาน พบ 2 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมากที่สุด และ 8 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมาก

1.3 คณะนักวิจัยดีเด่น การสนับสนุนทุนวิจัยปี 2555-2558 พบคณะนักวิจัยระดับดีเด่นมาก และระดับดีเด่น ดังนี้

1) *คณะนักวิจัยดีเด่นมาก* เป็นคณะวิจัยที่มีผลการดำเนินการวิจัยดีเด่นมากกว่า 1 ปี จำนวน 6 คน

2) *คณะนักวิจัยดีเด่น* เป็นคณะวิจัยที่มีผลการดำเนินงานวิจัยได้คะแนนมาก 75 คะแนน จำนวน 31 คน

3) *การวิเคราะห์* ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คณะนักวิจัยดีเด่น ปี 2555-2558 พบว่า ค่าร้อยละของคณะนักวิจัยดีเด่นเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ปี 2555 คณะนักวิจัยดีเด่นเท่ากับร้อยละ 23.07 ของคณะนักวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยปีนั้น ปี 2556 คณะวิจัยร้อยละ 28.63 เป็นคณะนักวิจัยดีเด่น โดยคณะนักวิจัยดีเด่นปี 2555 และ 2556 ต่างกลุ่มกัน สำหรับ ปี 2557 และปี 2558 คณะนักวิจัยดีเด่นเพิ่มขึ้น โดย ปี 2557 พบคณะนักวิจัยดีเด่นร้อยละ 29.03 เป็นนักวิจัยใหม่ 6 คณะ และนักวิจัยเดิม 3 คณะ ส่วน ปี 2558 พบร้อยละ 31.81 ของคณะนักวิจัยทั้งหมดที่รับทุนสนับสนุนการวิจัยเป็นนักวิจัยใหม่ 3 คณะ และนักวิจัยเดิม 4 คณะ

1.4 การเผยแพร่และผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

1) *การเผยแพร่ผลการวิจัย* สปว.สกว. และนักวิจัยร่วมกันเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านช่องทางต่างๆ

2) *การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์* สปว.สกว. จัดการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ 3 เส้นทาง โดย ททท. จังหวัด และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวนำเส้นทางเสนอขาย ทั้งนี้ 3 เส้นทาง ที่ผลักดัน ได้แก่

- (1) เส้นทาง “วิถีใต้ วิถีล้านนา”
- (2) เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)”
- (3) เส้นทาง “เลาะเลียบบริมโขง อิ่มบุญสุขใจ ไหว้พระธาตุ”

1.5 การนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ สปว.สกว. ร่วมกับนักวิจัยในแผนงานต่างๆ ร่วมกันผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณะ ด้านชุมชนและพื้นที่ รวมทั้งด้านวิชาการ โดยมีผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล กรมป่าไม้ มหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนทางการท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยวต่างๆ เป็นต้น

2. ผลการติดตามและประเมินผลร่างรายงานฉบับสมบูรณ์

จาก 19 แผนงาน พบว่าร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีความโดดเด่น 9 แผนงาน โดดเด่นมาก 2 แผนงาน ส่วนประโยชน์ของงานวิจัย ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีประโยชน์มาก 13 แผนงาน และประโยชน์มากที่สุด 2 แผนงาน

ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ เชิงวิชาการ มากที่สุด 15 แผนงาน บรรลุวัตถุประสงค์โดยต้องปรับปรุงมากที่สุด 16 แผนงาน และการจัดทำทศด้อยและบทสรุปผู้บริหารต้องปรับปรุง 19 แผนงาน

3. ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย

สปว.สกว. ร่วมกับสถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำหรับการขอรับทุนวิจัย ปี 2559-2560 ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย หัวหน้าโครงการที่เสนอขอรับทุน ปี 2558 ที่เป็นโครงการเดี่ยวจำนวน 24 คน

4. การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรมหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน

ผู้เข้าอบรมมีความรู้การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวระดับมากที่สุดร้อยละ 33.33 ความคุ้มค่าด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.33 ด้านเวลามากที่สุดร้อยละ 26.67

ผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้คือ

1) สามารถสร้างเส้นทางท่องเที่ยวและออกแบบโปรแกรมการท่องเที่ยว

ร่วมกับชุมชนแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้

2) สามารถขยายผลสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดได้

3) สามารถประยุกต์ความรู้สู่การพัฒนาโจทย์วิจัย โดยได้ซื้อแผนงานวิจัย “การพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนภายใต้กลไกการบูรณาการสู่ความยั่งยืน” และได้ซื้อโครงการย่อยในแผนงาน 5 โครงการ โดยแผนงานวิจัยสามารถใช้สำหรับการวิจัยในทุกภาคของประเทศ

3.1.3 ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557- 2558

1.ด้านนโยบายโดย สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. (สพว.สกว.)นำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการสนับสนุนทุนโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

2.การใช้ประโยชน์มิติเศรษฐกิจ / พาณิชย์ โดย

2.1บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) และบริษัท Village Way ประเทศไทย นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษจำนวน 1 แผนงาน

2.2บริษัท รอยัลซิลส์ฮอติเคิล จำกัด นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยว ในโปรแกรมท่องเที่ยวของบริษัทและในรูปแบบการนำกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวไปประชาสัมพันธ์ และขายในงานมหกรรมการท่องเที่ยวนานาชาติ ITB Berlin 2016 (International Tourisms Borse) ระหว่างวันที่ 9 – 14 มีนาคม 2559 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศสหพันธ์เยอรมนี จำนวน 2 แผนงาน

2.3บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษในงาน WTM London 2016 (World Tourism Market) ระหว่างวันที่ 3 - 10 พฤศจิกายน 2559 ณ กรุงลอนดอน ประเทศสหราชอาณาจักร จำนวน 4 แผนงาน

3.1.4 เสนอโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการติดตามประเมินและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยตั้งแต่ปี 2555 – 2558

โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัยได้ดังนี้

1.ทีมวิจัยวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวโดยพิจารณา 4 ด้านหลักคือ

- ศักยภาพทางด้านทรัพยากรท่องเที่ยว
- ศักยภาพทางการบริการและการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว
- ศักยภาพทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- ศักยภาพทางการมีส่วนร่วมของชุมชน

2. ทีมวิจัยทำงานร่วมกับเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและในระดับจังหวัด โดยจัดทำเวทีเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเอง ซึ่งชุมชนจะเป็นผู้เลือกว่าจะยอมรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมใน 3 เรื่องคือการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการรักษาทุนทางวัฒนธรรมและชุมชน

3. ทีมวิจัยกับผู้ประกอบการร่วมกันกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการทางการตลาดและเหมาะสมกับศักยภาพการรองรับนักท่องเที่ยวของชุมชน

4.ทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวโดยทีมวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ จากสกว. ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชนซึ่งในระหว่างทดสอบเส้นทางนั้นควรให้ชาวบ้านและเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและในระดับจังหวัดได้ร่วมระดมความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

5. เผยแพร่เส้นทาง การท่องเที่ยวผ่านสื่อมวลชนและงานนิทรรศการต่างๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักสำหรับผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศและนักท่องเที่ยวทั่วไปก็ได้รับรู้ถึงเส้นทางใหม่ๆ ด้วย

6. ผู้ประกอบการพานักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในชุมชน และนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจากชาวประชาสัมพันธ์

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาการท่องเที่ยวจากงานวิจัยจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายทั้งภาควิชาการ (นักวิจัย) ภาคเอกชน (ผู้ประกอบการ) ภาครัฐ (ททท. สกว.) ภาคประชาสังคม (เครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชน) โดยนักวิจัยจะมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน ซึ่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยชุมชนเป็นฐานสำคัญในการทำงานเพราะเมื่อนักวิจัยสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้ว การท่องเที่ยวในชุมชนก็ยังคงอยู่โดยผู้นำชุมชนต้องเป็นผู้บริหารจัดการชุมชนให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งชุมชนควรทราบว่าพื้นที่ของตนเป็นจุดผ่านหรือจุดหมายปลายทาง การบริหารจัดการเน้นที่การรักษาสิ่งแวดล้อม รักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนไว้ได้ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนซึ่งประกอบด้วยที่พักสิ่งดึงดูดใจการคมนาคมสิ่งอำนวยความสะดวกกิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งระบบการจัดการขยะที่ดี เพื่อให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวและอยู่ได้อย่างยั่งยืน

3.2 ข้อเสนอแนะ

3.2.1 ด้านแผนงานวิจัย

1. แผนงานวิจัยในปี 2558 เน้นเรื่องการพัฒนาศักยภาพ เครือข่าย การบริหารจัดการ ต้นแบบ และกลยุทธ์ด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และเพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในปีถัดไปควรให้ความสำคัญเรื่องเครือข่ายการทำงานด้านการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมไทย

3.2.2 ด้านการติดตามประเมินผล

1. การจัดเตรียมความพร้อมสำหรับ ปี 2559 โดยพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้ใช้ และนักวิจัยระดับดี เป็นการบริหารจัดการเชิงรุกที่เหมาะสมอย่างยิ่ง สมควรยึดถือปฏิบัติต่อไป

2. การบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของ สกว. จัดเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยที่ควรขยายผลสู่หน่วยงานต่างๆ

3. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการสำหรับนักวิจัยที่สนใจขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกว. และการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรม เป็นการสร้างนักวิจัยให้มีความรู้ ความสามารถในการวิจัย และพัฒนานักวิจัยที่มีความสามารถในการวิจัยให้มีศักยภาพเป็นนักวิจัยที่ดี มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มนักวิจัยคุณภาพสูงให้กับประเทศ

4. ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการ รวมถึงการอบรมเพิ่มศักยภาพนักวิจัย ได้แผนงานตามกรอบวิจัยที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับบริบทการท่องเที่ยวและบริการ

จำนวน 23 แผนงาน และ 1 แผนงาน ได้ซื้อโครงการย่อยรวม 5 โครงการ ดังนั้น สปว.สกว. สามารถนำแผนงานทั้งหมด พัฒนาร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัย สำหรับการสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการต่อไป

3.2.3 ด้านการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและททท.ได้นำเส้นทางการท่องเที่ยวที่ผลิตจากงานวิจัยไปเสนอขายให้กับนักท่องเที่ยวในต่างประเทศทั้งที่อังกฤษและเยอรมนี ทั้งนี้ถือเป็นความสำเร็จของแผนงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ แต่ในส่วนของ การรองรับนักท่องเที่ยวและการพัฒนาเครือข่ายชุมชนตามเส้นทางท่องเที่ยวดังกล่าวก็มีส่วนสำคัญมากที่จะแผนงานวิจัยควรให้ความสำคัญเพื่อให้คนในชุมชนมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับธุรกิจท่องเที่ยวที่กำลังจะเกิดขึ้น และมีความพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2554).แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติพ.ศ.2555-2559. กรุงเทพฯ:

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2555).แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติพ.ศ. 2555 –2559 กรุงเทพฯ :

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2558). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ.2558-2560. กรุงเทพฯ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาตินโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก<http://www.docs.google.com>

----- . ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 –2559) กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนา
วิทยาลัยและเทคโนโลยีแห่งชาติ 2554

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 –2559) [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก<http://www.nesdb.go.th>

จันทร์จรัส เรียวเดชะ.(กรกฎาคม – สิงหาคม 2558). “ทำอะไรให้ควารู้ใช้ได้ : ศาสตร์และศิลป์ของการ
บริหารจัดการงานวิจัย”จดหมายข่าวประชาคมวิจัย ปีที่ 21 ฉบับที่ 122 ,74-75

ดวงใจหล่อธนวิชย์และนฤตย์นัมสมบุญ. (2542). ประมวลผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย
ช่วงปีพ.ศ. 2529-2539. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เทพศักดิ์บุญยรัตพันธุ์การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ [ออนไลน์] <http://www.drmanage.com/> สืบค้นเมื่อ11
กรกฎาคม 2558.

เทิดชาย ช่วยบำรุง.ประชาคมวิจัย ฉบับที่ 57, 5 ตุลาคม 2547[ออนไลน์]ted@muic.ac.th/สืบค้นเมื่อ 11
สิงหาคม 2558.

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า .

การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน บนฐานแนวคิดเศรษฐกิจ
พอเพียง.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

ธรรมศักดิ์โรจน์สุนทร.(2542). สรุปผลการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ. กรุงเทพฯ.การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ณรงค์ชู ศรีธนาอนันต์. (2548). การโรงแรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

นางลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมลว่องวานิช. (2541). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์
อภิमानและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.

นางลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์อภิमान META-ANALYSIS. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นริศา คำแก่น,พรณี สวนเพลง, เบญจพร ดามาพงศ์และพิมพ์ดาวิชาศิลป์ (2555). การสังเคราะห์งานวิจัย
การท่องเที่ยวและทิศทางการวิจัยในอนาคตออนไลน์, สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2558
<http://www.dusittourism.org/downloads/?f.../A==&fd...>

นฤตย์ นิยมสมบุญ. (2545). ประมวลผลงานวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยพ.ศ. 2540 - 2544.
กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542).การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 1.เชียงใหม่ คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญวรา สุขะโน,เจน พึ่งพรและคณะ (2557). การสังเคราะห์งานวิจัยและช่องว่างการวิจัยที่เกี่ยวกับประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย.รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย.

เพ็ญณี แนนรทและคณะ (2542) รายงานวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย
ระหว่างปีพ.ศ. 2539-2542 กรุงเทพมหานครสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัย.

วรัชต์ มัธยมบุรุษ. (2558) การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยา 2545-2555. ออนไลน์
<http://www.mis.up.ac.th/download/1405477517>. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2558.

ศิริยุพา พูลสุวรรณ. (2541) “การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนโดยการวิเคราะห์อภิमान” ปรินญา
นิพนธ์การศึกษาดุขภูิบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (2557). การบูรณาการงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวตาม
ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559). กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554). นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.
2555-2559). กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554). แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 -
2559). กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์. (2555). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ:สามลดา.
- สุรีย์ เข้มทอง การสังเคราะห์ผลงานวิจัยด้านการตลาดของโรงแรม ช่วงปี พ. ศ. 2545-2550 วารสารการ
จัดการสมัยใหม่ ฉบับที่ 2 ปีที่ 7 หน้า 41-52 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2552
- สุวรรณ นาควิบูลย์วงศ์ (2553). การศึกษาวิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต : ศึกษากรณีภาควิชาอาชีวศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ ปีที่ 25 ฉบับที่ : 3 เลข
หน้า : 13-22
- สุวิมล ว่องวานิช. (2545). เคล็ดลับการทาวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- องค์ความรู้ ประชาคมอาเซียน (2555). สรุปอุตสาหกรรมที่ได้เปรียบ เสียเปรียบเมื่อเปิด AEC สืบค้นจาก
<http://www.thai-aec.com/531#ixzz2FqQ9WbMR> เมื่อ วันที่ 19 ธันวาคม 2555อัศวิน
แสงพิกุล. (2551). หลักการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ และหฤษฎี ภัทรดิลก (2557) โครงการ การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556. รายงานการวิจัย.กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย
- อัศวิน แสงพิกุล. (2551). หลักการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2555). การวิเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมของประเทศไทยในรอบ
ทศวรรษ (2543-2553).รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย : เชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ : ฟันนี่พับลิชชิง
- อุชาติ พลพิพัฒน์. 2545. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนในประเทศไทย. จุลสารการท่องเที่ยว 21,4 (ตุลาคม- ธันวาคม): 38-48
- Bickman, L. and Rog, D. J. (eds). Handbook of Applied Social Research
- Chen, R., Cheung, c., and Law, R. (2012). A review of the literature on culture in hotel
managementresearch: What is the future? International Journal of Hospitality
Management, 31, 52-65.
- Cooper, H. and Lindsay, J. J. (1997). Research Synthesis and Meta-analysis. In
- Glass , G.V. and others. (1981). Meta - analysis in social research . Beverly Hills: Sage
Publication. <http://www.edu.ku.ac.th/vision.asp>

Line, N. and Runyan, R. (2011). Hospitality marketing research: Recent trends and future directions. *International Journal of Hospitality Management*, 31(2), 477-488.

Method, pp.315-337. California: Sage Publication

Yoon, M., Lee, S. and Bai, B. (2011). Hospitality marketing research from 2000 to 2009: Topics, methods and trends. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 23(4), 517-532.